แผนปฏิบัติราชการ

สำนักศิลปะและวัฒนธรรม
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2570

2027

แผนปฏิบัติราชการรายปี
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2570

สำนักศิลปะและวัฒนธรรม
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

ได้รับการอนุมัติจากคณะกรรมการบริหารสำนักศิลปะและวัฒนธรรม
ในการประชุมครั้งที่ 7/2569 วันที่ 7 กันยายน 2569

บริหารและธุรการ สำนักศิลปะและวัฒนธรรม

คำนำ

สำนักศิลปะและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา จึงได้จัดทำทบทวนแผนปฏิบัติราชการรายปี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2570 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้การดำเนินงานของสำนักศิลปะและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ มีทิศทางในการดำเนินงานที่ชัดเจน สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีความสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ และนโยบายการบริหารของสำนักศิลปะและวัฒนธรรม

แผนปฏิบัติราชการ สำนักศิลปะและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ประกอบด้วยสาระสำคัญเกี่ยวกับนโยบาย วิสัยทัศน์ เป้าประสงค์ ประเด็นยุทธศาสตร์ ตัวชี้วัด เป้าหมายการดำเนินงาน งบประมาณในการดำเนินโครงการ และผู้รับผิดชอบ ซึ่งบุคลากรทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องของสำนักศิลปะและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ได้มีส่วนร่วมในการจัดทำแผนปฏิบัติราชการรายปี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2570 ฉบับนี้

สำนักศิลปะและวัฒนธรรม
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

สารบัญ

หน้า

คำนำ

สารบัญ

บทนำ 1

ส่วนที่ 1 บทสรุปผู้บริหาร 15

ส่วนที่ 2 ความสอดคล้องกับแผน 3 ระดับ 24

2.1 ยุทธศาสตร์ชาติ 25

2.2 แผนระดับที่ 2 (เฉพาะที่เกี่ยวข้อง) 27

2.2.1 แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ 27

2.2.2 แผนการปฏิรูปประเทศ 34

2.2.3 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 38

2.3 แผนระดับที่ 3 แผนที่เกี่ยวข้อง 44

ส่วนที่ 3 ความสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนแห่งสหประชาชาติ (SDGs) 60

ส่วนที่ 4 สาระสำคัญแผนปฏิบัติราชการรายปี (พ.ศ. 2570) ของสำนักศิลปะและวัฒนธรรม 67

4.1 ภาพรวม 68

4.2 แผนปฏิบัติราชการ 69

4.2.1 แผนปฏิบัติราชการเรื่องที่ 1 พัฒนาบุคลากรและการบริหารสำนักศิลปะและวัฒนธรรม 69

4.2.2 แผนปฏิบัติราชการเรื่องที่ 2 ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น 70

4.2.3 แผนปฏิบัติราชการเรื่องที่ 3 การพัฒนาชุมชนท้องถิ่นสู่ความเป็นเลิศ 72

4.3 ประมาณการวงเงินงบประมาณรวม (พ.ศ. 2570) 74

ภาคผนวก 75

1. การวิเคราะห์ (SWOT) ของสำนักศิลปะวัฒนธรรม 76
2. การวิเคราะห์ (TOWS Matrix) ของสำนักศิลปะและวัฒนธรรม 78
3. ตารางความเชื่อมโยงจากยุทธศาสตร์ชาติ ถึงแผนปฏิบัติราชการของสำนักศิลปะและวัฒนธรรม 80
4. ตารางความเชื่อมโยงแผนปฏิบัติราชการของมหาวิทยาลัย กับแผนปฏิบัติราชการของสำนักศิลปะและวัฒนธรรม 81
5. แผนปฏิบัติราชการ (Strategy Map) ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566 – 2570) ของสำนักศิลปะและวัฒนธรรม 82
6. แผนภาพความสอดคล้องของแผนปฏิบัติราชการรายปี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2570 83
7. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำแผนปฏิบัติราชการรายปี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2570 สำนักศิลปะและวัฒนธรรม 84

บทนำ

ประวัติความเป็นมาของสำนักศิลปะและวัฒนธรรม

สำนักศิลปะและวัฒนธรรม เป็นหน่วยงานหนึ่งของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ถือกำเนิดมาตั้งแต่ปี 2518 เมื่อมีพระราชบัญญัติวิทยาลัยครู

ปี พ.ศ. 2518 กำหนดนโยบายสำคัญหนึ่งโดยนโยบาย คือ การทำนุบำรุงส่งเสริมวัฒนธรรม มาตรา 5 และเมื่อกระทรวงศึกษาธิการประกาศใช้ระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยศูนย์วัฒนธรรม พ.ศ. 2524 อันเช่น มีกำเนิดสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ สำนักศิลปะและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ จึงถือกำเนิดขึ้นในชื่อ “ศูนย์วัฒนธรรมวิทยาลัยครูเพชรบูรณ์” มีนายสวรรค์ สุวรรณโชติ เป็นหัวหน้าศูนย์วัฒนธรรมคนแรก และด้วยข้อกำหนดของสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ อันเนื่องด้วยศูนย์วัฒนธรรมจังหวัดให้จังหวัดที่มีวิทยาลัยครูเป็นที่ตั้งของศูนย์วัฒนธรรมจังหวัด ภารกิจของศูนย์วัฒนธรรมวิทยาลัยครูเพชรบูรณ์ จึงคลอบคลุมงานด้านวัฒนธรรมทั้งจังหวัดเพชรบูรณ์ และเมื่อกระทรวงวิทยาศาสตร์โดยสำนักนโยบายและสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม จัดตั้งหน่วยอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรม จังหวัดได้มอบหมายให้ศูนย์วัฒนธรรมวิทยาลัยครูเพชรบูรณ์ รับผิดชอบงานอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรม โดยหัวหน้าศูนย์วัฒนธรรมวิทยาลัยครูเพชรบูรณ์ เป็นเลขาธิการคณะกรรมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรม ศูนย์วัฒนธรรมวิทยาลัยครูเพชรบูรณ์ จึงมีบทบาทเพิ่มขึ้นอีกบทบาทหนึ่ง

ต่อมา พ.ศ. 2538 พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชฯ ได้ลงพระปรมาภิไธยประกาศ ในราชกิจจานุเบกษา และเริ่มใช้พระราชบัญญัติสถาบันราชภัฏ เมื่อวันที่ 25 มกราคม 2538 และรัฐบาลได้ออกพระราชบัญญัติสถาบันราชภัฏ โดยได้รับพระมหากรุณาธิคุณจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช พระราชทานนามสถาบันอุดมศึกษาตามท้องถิ่นว่า “สถาบันราชภัฏ” และยังคงภารกิจหลัก 6 ประการ งานทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม เป็น 1 ใน 6 นโยบายหลักเหมือนเดิม ศูนย์วัฒนธรรมวิทยาลัยครูเพชรบูรณ์ จึงเปลี่ยนเป็น “สำนักศิลปวัฒนธรรม สถาบันราชภัฏเพชรบูรณ์”

สำหรับตำแหน่งผู้บริหารในสำนักศิลปวัฒนธรรม ดังนี้

ศูนย์วัฒนธรรม	ผู้บริหารเป็น	หัวหน้าศูนย์
สำนักศิลปวัฒนธรรม	ผู้บริหารเป็น	ผู้อำนวยการสำนัก

พ.ศ. 2547 พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏมีผลบังคับใช้ ทำให้สถาบันราชภัฏเพชรบูรณ์เปลี่ยนสถานภาพเป็น “มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์” โดยสมบูรณ์ ในวันที่ 10 มิถุนายน พ.ศ. 2547 พระบาทสมเด็จพระปรมิทรมหาภูมิพลอดุลยเดชฯ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ทรงลงพระปรมาภิไธยในพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 และลงประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 121 ตอนพิเศษ 23 ก วันที่ 14 มิถุนายน พ.ศ. 2547 มีผลให้สถาบันราชภัฏเพชรบูรณ์ ยกฐานะเป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ตั้งแต่วันที่ 15 มิถุนายน พ.ศ. 2547

วันที่ 26 เมษายน พ.ศ. 2562 สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร ทรงลงพระปรมาภิไธยในพระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. 2562 ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 136

ตอนที่ 57 ก เมื่อวันที่ 1 พฤษภาคม 2562 มีผลให้มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ สังกัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อว.) และมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 2 พฤษภาคม 2562

ดังนั้น สำนักศิลปะและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ จึงสังกัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

สถานที่ตั้ง

สำนักศิลปะและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ตั้งอยู่เลขที่ 83 หมู่ 11 ถนนสระบุรี – หล่มสัก ตำบลสะเดียง อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ 67000 โทรศัพท์ (056) 717140 โทรสาร (056) 717140 เว็บไซต์สำนักฯ https://artculture.pcru.ac.th/page/

ตราประจำสำนัก

ตราสัญลักษณ์สำนักศิลปะและวัฒนธรรม

รูปทรงกลีบบัว หมายถึง ตัวแทนของดอกบัวอันเป็นสัญลักษณ์ในการบูชาศาสนา

3 ชั้น หมายถึง ตัวแทนของ พระพุทธ พระธรรม และพระสงฆ์

3 แฉก 2 ข้าง หมายถึง ตัวแทนของ ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์

ปลายทรงยอดเจดีย์ หมายถึง ตัวแทนของเพชรบูรณ์ที่เป็นเมืองเก่ามีโบราณสถาน เจดีย์ พระธาตุ ปรางค์ อยู่เป็นจำนวนมาก

สีม่วงเหลือบชมพู หมายถึง สีม่วงตัวแทนของมหาวิทยาลัย และสีชมพูตัวแทนของกลีบบัว

เทพพนมในกลีบบัว หมายถึง ตัวแทนของมารยาทในวัฒนธรรมไทย

สีเหลืองทอง หมายถึง ตัวแทนสีพระพุทธรูป อันเป็นตัวแทนของศาสนา สิ่งล้ำค่าทางวัฒนธรรม

ตัวอักษรสีน้ำตาลทอง หมายถึง สีที่เป็นตัวแทนของมรดกทางวัฒนธรรมไทย

ปรัชญา

ธำรงศิลป์ สืบวัฒนธรรม

ปณิธาน

อนุรักษ์ ฟื้นฟู พัฒนา สืบสานศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อดำรงเอกลักษณ์ของความเป็นไทย

วิสัยทัศน์ (Vision)

ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม สืบสานอัตลักษณ์ สร้างสรรค์ภูมิปัญญา พัฒนาท้องถิ่น

พันธกิจ (Mission)

สำนักศิลปะและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ มีหน้าที่ ดังนี้

1. ศึกษา ค้นคว้า วิจัย ข้อมูลทางด้านศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น
2. ให้บริการวิชาการและเผยแพร่องค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น
3. พัฒนาหอศิลป์อินทนิลเป็นแหล่งเรียนรู้และศูนย์กลางข้อมูลทางด้านศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นเพชรบูรณ์
4. ส่งเสริมกิจกรรมเพื่อบูรณาการด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
5. ประสานความร่วมมือกับเครือข่ายเพื่อดำเนินงานด้านศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

นโยบายและทิศทางการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย

ข้อที่ 1 การส่งเสริม อนุรักษ์ ฟื้นฟู สืบสานศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นให้ดำรงเอกลักษณ์และเป็นพื้นฐานในการดำเนินชีวิต

ข้อที่ 2 สร้างความตระหนักถึงคุณค่าของวัฒนธรรมท้องถิ่น

ข้อที่ 3 ส่งเสริมและยกระดับศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นสู่การเพิ่มมูลค่าการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

ข้อที่ 4 สร้างความร่วมมือกับองค์กรทั้งภาครัฐและภาคเอกชนทุกระดับในการจัดกิจกรรมเผยแพร่ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

ข้อที่ 5 ส่งเสริม สนับสนุนให้มีการศึกษา ค้นคว้า วิจัยทางด้านศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นและภูมิปัญญา เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในวิถีชีวิตปัจจุบันอย่างสอดคล้องและเหมาะสม

ข้อที่ 6 ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรม การบริการวิชาการ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และสร้างเครือข่ายทางด้านศิลปวัฒนธรรมแก่อาจารย์ บุคลากร นักศึกษาและประชาชนทั่วไปทั้งในระดับท้องถิ่น ภูมิภาคและนานาชาติ

การดำเนินการตามโครงสร้าง ของสำนักศิลปะและวัฒนธรรม

1. บุคลากรประจำงานสำนักศิลปะและวัฒนธรรม ประกอบด้วย

1) คณะกรรมการบริหารงานสำนักศิลปะและวัฒนธรรม

1.1) ผู้ช่วยศาสตราจารย์จันทร์พิมพ์ มีเปี่ยม	ประธานกรรมการ
1.2) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ขุนแผน ตุ้มทองคำ	กรรมการ
1.3) อาจารย์ ดร.สดุดี คำมี	กรรมการ
1.4) อาจารย์ใจสคราญ จารึกสมาน	กรรมการและเลขานุการ

2) งานบริหารและธุรการ ประกอบด้วย

2.1) นางสาวปวีณา บัวบาง	หัวหน้างาน
2.2) อาจารย์นภาพร ตุ้มทองคำ	กรรมการ
2.3) อาจารย์สมคิด ฤทธิ์เนติกุล	กรรมการ
2.4) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นรัตว์ รัตนวัย	กรรมการ
2.5) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่ ร.ต. ดร.ศักดิ์ศิริชัย ศรีสวัสดิ์	กรรมการ
2.6) ผู้ช่วยศาสตราจารย์นิสิต องอาจ	กรรมการ
2.7) นางสาวชุติกาญจน์ พุฒตรง	กรรมการ
2.8) นางสาวสุพิชญา พูนมี	กรรมการและเลขานุการ

3) งานอนุรักษ์ วิจัยศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

3.1) นายวิโรจน์ หุ่นทอง	รักษาการหัวหน้างาน
3.2) อาจารย์อภิชาติ งามรุ่งโรจน์	กรรมการ
3.3) อาจารย์อลิสณา อนันตะอาด	กรรมการ
3.4) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ฤทัยทิพย์ รัตนพันธ์	กรรมการ
3.5) อาจารย์จิดาภา คำตื้อ	กรรมการ
3.6) อาจารย์ ดร.โดมธราดล อนันตสาน	กรรมการ
3.7) อาจารย์เอ็ม สายคำหน่อ	กรรมการ
3.8) นางสาวณัฐวดี แก้วบาง	กรรมการ
3.9) นางสาวจิรภา เหมือนพิมทอง	กรรมการและเลขานุการ

4) งานส่งเสริมและเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม

4.1) นางนิภา พิลาเกิด	หัวหน้างาน
4.2) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปาริชาติ ลาจันนนท์	กรรมการ
4.3) อาจารย์ ดร.จตุพร จันทร์เพชร	กรรมการ
4.4) อาจารย์มงคล นราศรี	กรรมการ
4.5) อาจารย์ ดร.วิภารัศมิ์ พรพฤติพันธุ์	กรรมการ
4.6) อาจารย์ ดร.จิรโรจน์ บุญราช	กรรมการ
4.7) นางสาวมนชยา คลายโศก	กรรมการ
4.8) นางสาวมัลลิกา อุฤทธิ์	กรรมการและเลขานุการ

5) งานหอวัฒนธรรม

5.1) นายพิทักษ์ จันทร์จิระ	รักษาการหัวหน้างาน
5.2) อาจารย์มานะ อินพรมมี	กรรมการ
5.3) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทิวา แก้วเสริม	กรรมการ
5.4) ผู้ช่วยศาสตราจารย์น้ำผึ้ง พูนวิวัฒน์	กรรมการ
5.5) ผู้ช่วยศาสตราจารย์เสริมศักดิ์ ทิพย์วงศ์	กรรมการ
5.6) อาจารย์ธนวรรธ์ ท้าวนอก	กรรมการ
5.7) นายสรศักดิ์ พิลาเกิด	กรรมการ
5.8) นายอนนท์ กันผง	กรรมการและเลขานุการ

2. คณะกรรมการประจำสำนักศิลปะและวัฒนธรรม ประกอบด้วย

2.1) ผู้ช่วยศาสตราจารย์จันทร์พิมพ์ มีเปี่ยม	ประธานกรรมการ
2.2) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ขุนแผน ตุ้มทองคำ	รองประธานกรรมการ
2.3) อาจารย์ ดร. สดุดี คำมี	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
2.4) นางนิภา พิลาเกิด	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
2.5) นางสาวปวีณา บัวบาง	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
2.6) นายวิโรจน์ หุ่นทอง	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
2.7) นางสาวมัลลิกา อุฤทธิ์	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
2.8) พระสมุห์ไพรศาล ภทรมุนี	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
2.9) นางอรวรรยา หุ่นทอง	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
2.10) อาจารย์ใจสคราญ จารึกสมาน	เลขานุการ

3. บุคลากรและหน้าที่ความรับผิดชอบของสำนักศิลปะและวัฒนธรรม

3.1) งานบริหารและธุรการ

หน้าที่	บุคลากร	หมายเหตุ
1. งานธุรการและสารบรรณ 2. งานประชุมและพิธีการ 3. งานบริหารการเงิน/พัสดุ/ครุภัณฑ์ 4. งานบริหารทรัพยากรบุคคล 5. งานแผนและงบประมาณ 6. งานประกันคุณภาพการศึกษา	1. น.ส.ปวีณา บัวบาง 2. น.ส.สุพิชญา พูนมี 3. น.ส.ชุติกาญจน์ พุฒตรง	หัวหน้างาน

3.2) งานส่งเสริมและเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม

หน้าที่	บุคลากร	หมายเหตุ
1. งานส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษาและชุมชน 2. งานเผยแพร่และสร้างเครือข่ายทางด้านศิลปวัฒนธรรม 3. งานออกแบบกิจกรรมและสื่อสิ่งพิมพ์ 4. งานประชาสัมพันธ์ด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม 5. งานประเมินผลและสรุปผลการดำเนินงานด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม 6. งานประสานกิจกรรมและงานบูรณาการ 7. งานฐานข้อมูลทางด้านศิลปวัฒนธรรม	1. นางนิภา พิลาเกิด 2. น.ส.มนชยา คลายโศก 3. น.ส.มัลลิกา อุฤทธิ์	หัวหน้างาน

3.3) งานอนุรักษ์ วิจัยศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

หน้าที่	บุคลากร	หมายเหตุ
1. งานบริการวิชาการด้านศิลปวัฒนธรรม 2. งานฐานข้อมูลทางด้านศิลปวัฒนธรรม 3. งานอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรมท้องถิ่น 4. งานวิจัยด้านศิลปวัฒนธรรม	1. นายวิโรจน์ หุ่นทอง 2. น.ส.ณัฐวดี แก้วบาง 3. น.ส.จิรภา เหมือนพิมทอง	รักษาการหัวหน้างาน

3.4) งานหอวัฒนธรรม

หน้าที่	บุคลากร	หมายเหตุ
1. งานนำชมหอและให้ความรู้หอวัฒนธรรม 2. งานรวบรวมข้อมูลจัดแสดงนิทรรศการ 3. งานออกแบบและจัดนิทรรศการ 4. งานจัดแหล่งเรียนรู้ทางวัฒนธรรมสู่ชุมชน 5. งานจัดการแหล่งเรียนรู้ทางวัฒนธรรมสู่ชุมชน 6. งานอาคารสถานที่และงานโสตทัศนศึกษา	1. นายพิทักษ์ จันทร์จิระ	รักษาการหัวหน้างาน

โครงสร้างการบริหารของสำนักศิลปะและวัฒนธรรม

คณะกรรมการประจำสำนักศิลปะและวัฒนธรรม
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ขุนแผน ตุ้มทองคำ
รองประธานกรรมการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์จันทร์พิมพ์ มีเปี่ยม
ประธานกรรมการ

อาจารย์ใจสคราญ จารึกสมาน
กรรมการเลขานุการ

พระสมุห์ไพรศาล ภทรมุนี
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

อาจารย์วีรยุทธ์ วงศ์อุ้ย
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

อาจารย์ ดร.สดุดี คำมี
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปาริชาติ ลาจันนนท์
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

อาจารย์มงคล นราศรี
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

อาจารย์พีรวัฒน์ สุขเกษม
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

อาจารย์สมคิด ฤทธิ์เนติกุล
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

นางอรรวรรยา หุ่นทอง
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

นางนิภา พิลาเกิด
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

นางสาวปวีณา บัวบาง
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

นางสาวกัญญาภัค ดีดาร์
กรรมการและเลขานุการ

ความเชื่อมโยงประเด็นแผนปฏิบัติราชการ เป้าหมาย ตัวชี้วัดควาสำเร็จ และแนวทางการพัฒนา/มาตรการ/แผนงาน
แผนปฏิบัติราชการเรื่องที่ 1 พัฒนาบุคลากรและการบริหารสำนักศิลปะและวัฒนธรรม

เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	แนวทางการพัฒนา/มาตรการ/แผนงาน	ผู้รับผิดชอบ
1. บุคลากรในสำนักศิลปะและวัฒนธรรมมีความรู้ในด้านประเพณี ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นทั้งในด้านวิชาการและการจัดกิจกรรม	1. ร้อยละของบุคลากรประจำสายสนับสนุนที่ได้รับการพัฒนา เพิ่มพูนความรู้และทักษะในวิชาชีพทั้งในประเทศหรือต่างประเทศ (เป้าหมาย 1)	1. ส่งเสริมศักยภาพบุคลากรที่ทำงานด้านศิลปวัฒนธรรมให้เกิดความโดดเด่น (ป1) 2. พัฒนาระบบกลไกในการดำเนินงานของสำนักศิลปะและวัฒนธรรม (ป1/ป2)	น.ส.ปวีณา บัวบาง น.ส.ชุติกาญจน์ พุฒตรง
2. มีการบริหารจัดการสำนักศิลปะและวัฒนธรรม	2. จำนวนโครงการพัฒนาระบบกลไกในการดำเนินงานของสำนักศิลปะและวัฒนธรรม (เป้าหมาย 2)		น.ส.ปวีณา บัวบาง น.ส.สุพิชญา พูนมี น.ส.ชุติกาญจน์ พุฒตรง

แผนปฏิบัติราชการเรื่องที่ 2 การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	แนวทางการพัฒนา/มาตรการ/แผนงาน	ผู้รับผิดชอบ
1. ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นได้รับการส่งเสริม/พัฒนา ให้มีมูลค่าและคุณค่าสูงขึ้น	1. ชุมชนที่ได้รับการพัฒนาให้นำประเด็น Soft Power ท้องถิ่น สู่การยกระดับเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (เป้าหมาย 1)	1. สนับสนุนการจัดกิจกรรมศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อการเพิ่มมูลค่าการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม (ป1) 2. จัดทำบันทึกข้อตกลงและความร่วมมือกับต่างประเทศเพื่อแลกเปลี่ยนด้านศิลปวัฒนธรรม (ป1) 3. สนับสนุนการแลกเปลี่ยนและเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นทั้งในประเทศหรือต่างประเทศ (ป1) 4. รวบรวมปราชญ์ท้องถิ่นและจัดกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น (ป1) 5. ส่งเสริมศักยภาพบุคลากรที่ทำงานด้านศิลปวัฒนธรรมให้เกิดความโดดเด่น (ป1) 6. กิจกรรมการพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น (ป1/ป2)	น.ส.มนชยา คลายโศก
	2. จำนวนภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ได้รับการส่งเสริมหรือยกระดับ (เป้าหมาย 1)		นายวิโรจน์ หุ่นทอง น.ส.จิรภา เหมือนพิมทอง
	3. ผลงานการบูรณาการด้านศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นกับพันธกิจอื่น ๆ (เป้าหมาย 1)		น.ส.มัลลิกา อุฤทธิ์
	4. ผลงานด้านศิลปวัฒนธรรม ที่ได้รับการยอมรับในระดับชาติ หรือระดับนานาชาติ หรือได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นอัตลักษณ์ท้องถิ่น (GI) (เป้าหมาย 1)		น.ส.ณัฐวดี แก้วบาง
	5. การแลกเปลี่ยนหรือการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นในประเทศหรือต่างประเทศ (เป้าหมาย 1)		นางนิภา พิลาเกิด
	6. ระดับรับรู้คุณค่าทางศิลปวัฒนธรรมภูมิปัญญาท้องถิ่น และการจัดการสุขภาวะของผู้ร่วมกิจกรรม		น.ส.มัลลิกา อุฤทธิ์
2. มีแหล่งการเรียนรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น	7. แหล่งด้านศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น (เป้าหมาย 2)		นายพิทักษ์ จันทร์จิระ

แผนปฏิบัติราชการเรื่องที่ 3 การพัฒนาชุมชนท้องถิ่นสู่ความเป็นเลิศ

เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	แนวทางการพัฒนา/มาตรการ/แผนงาน	ผู้รับผิดชอบ
1. เป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ด้านการเกษตรและเศรษฐกิจพอเพียง	1. หมู่บ้าน/ชุมชนที่ได้รับการพัฒนาสามารถแก้ไขปัญหาท้องถิ่น	1. ตั้งศูนย์การเรียนรู้ด้านเศรษฐกิจพอเพียงตามศาสตร์พระราชา (ป1) 2. การจัดตั้งศูนย์กลางการเผยแพร่และจำหน่ายผลผลิตของโครงการตามศาสตร์พระราชา (ป1) 3. การส่งเสริมและพัฒนาผลผลิตและผลิตภัณฑ์ของโครงการตามศาสตร์พระราชา (ป1) 4. ส่งเสริมพันธกิจสัมพันธ์โดยใช้ศาสตร์พระราชาที่สามารถแก้ไขปัญหาให้ชุมชนได้อย่างแท้จริง (ป1) 5. ส่งเสริม/พัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนในการแปรรูป (ป1)	น.ส.ณัฐวดี แก้วบาง
	2. หมู่บ้านที่มีดัชนีความสุขมวลรวม (GVH) เพิ่มขึ้น (เป้าหมาย 1)		น.ส.มัลลิกา อุฤทธิ์
	3. ครัวเรือนที่เข้าร่วมโครงการยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น (เป้าหมาย 1)		นายวิโรจน์ หุ่นทอง นางนิภา พิลาเกิด
	4. จำนวนเครือข่ายความร่วมมือด้านการพัฒนาท้องถิ่น (เป้าหมาย 1)		นางนิภา พิลาเกิด
	5. ชุมชนหรือประชาชนที่เข้าร่วมโครงการมีสมรรถนะเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ตามบริบทเชิงพื้นที่และภูมิสังคมเพิ่มขึ้น		น.ส.มนชยา คลายโศก
	6. ประชากรในท้องถิ่นที่ได้รับการพัฒนา (เป้าหมาย 1)		นายวิโรจน์ หุ่นทอง
2. เป็นศูนย์กลางส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว	7. วิสาหกิจชุมชนที่ได้รับการยกระดับ (เป้าหมาย 3)	6. การพัฒนาแหล่งหรือศูนย์พัฒนาธุรกิจชุมชนขึ้นภายในชุมชนท้องถิ่น (ป3) 7. การสร้างศูนย์ส่งเสริมแหล่งการเรียนรู้ด้านการเกษตรขึ้นภายในชุมชนท้องถิ่น (ป3)	นายวิโรจน์ หุ่นทอง
	8. วิสาหกิจชุมชนใหม่หรือผู้ประกอบการใหม่หรืออาชีพใหม่ที่เกิดขึ้น		นายวิโรจน์ หุ่นทอง

เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	แนวทางการพัฒนา/มาตรการ/แผนงาน	ผู้รับผิดชอบ
		8. การส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชุมชนเพื่อสร้างรายได้ให้กับชุมชนท้องถิ่น (ป 3) 10. จัดให้มีลานวัฒนธรรมเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว (ป3) 11. ส่งเสริม และสนับสนุนการพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น (ป3)	

ส่วนที่ 1
บทสรุปผู้บริหาร

ส่วนที่ 1
บทสรุปผู้บริหาร

1. ที่มาและความสำคัญ

มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 4 ธันวาคม 2560 กำหนดให้แผนในประเทศไทยมี 3 ระดับ ได้แก่ **ระดับที่ 1** : แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ประกอบด้วย 6 ยุทธศาสตร์ มี 35 ประเด็น เป็นเป้าหมายระยะยาวในการพัฒนาประเทศ เพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” **ระดับที่ 2** : ประกอบด้วย 4 แผน ได้แก่ 1) แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ จำนวน 23 ฉบับ แบ่งออกเป็น 85 แผนย่อย เพื่อให้การดำเนินการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ไม่เกิดการทำงานซ้ำซ้อน นำไปจัดทำแผนปฏิบัติได้มีประสิทธิภาพมากขึ้น 2) แผนปฏิรูปประเทศ จำนวน 13 ด้าน 3) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 – 2570) 4) แผนความมั่นคง **ระดับที่ 3** : Action plan หรือแผนปฏิบัติ แบ่งออกได้ 2 ประเภท ได้แก่ 1) แผนปฏิบัติการใช้สำหรับประเด็นใหญ่มีหน่วยงานเกี่ยวข้องหลายหน่วย เช่น แผนปฏิบัติการวิจัยแห่งชาติ แผนปฏิบัติการเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ เป็นต้น 2) แผนปฏิบัติราชการของหน่วยงาน ซึ่งแบ่งออกได้เป็น ระยะ 5 ปี เบื้องต้น 3 ปี คือ ปี 2563 – 2565 และ แผนปฏิบัติราชการ ระยะ 1 ปี

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 หมวด 6 แนวนโยบายแห่งรัฐ มาตรา 65 ให้รัฐจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติ เป็นเป้าหมายในการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน มาตรา 142 กำหนดให้ร่าง พ.ร.บ. งบประมาณรายจ่ายประจำปี ต้องมีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ และแผนพัฒนาต่าง ๆ และ มาตรา 162 กำหนดให้คำแถลงนโยบายของรัฐบาลที่มีต่อรัฐสภา ต้องสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ดังนั้นหน่วยงานของรัฐซึ่งรวมถึงสถาบันอุดมศึกษา จึงมีหน้าที่ในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติให้สำเร็จตามเป้าหมาย ด้วยการจัดทำแผน ระดับ 3 ให้ตอบเป้าหมายของแผนในระดับ 2 และ 1

พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2562 วันที่ 30 เมษายน 2562 ให้ส่วนราชการจัดทำแผนปฏิบัติราชการของส่วนราชการนั้น โดยจัดทำเป็นแผน 5 ปี ซึ่งต้องสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บท แผนการปฏิรูปประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาตินโยบายของคณะรัฐมนตรีที่แถลงต่อรัฐสภา และแผนอื่นที่เกี่ยวข้อง) โดยในระยะเริ่มแรกให้จัดทำ 3 ปีก่อน (พ.ศ. 2563 – 2565) ซึ่งต้องสอดคล้องกับ**แผนระดับ 1** (ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี พ.ศ. 2561 – 2580) สำหรับ**แผนระดับที่ 2** มีความเกี่ยวข้องกับแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนการปฏิรูปประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 นโยบายของคณะรัฐมนตรีที่แถลงต่อรัฐสภาและแผนอื่นที่เกี่ยวข้อง) และ**แผนระดับ 3** ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ นโยบายรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579) (ร่าง) แผนปฏิบัติการเชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Action Plan) มหาวิทยาลัยราชภัฏ ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566 – 2570) การประเมินการกำหนดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา (Reinventing University)

พระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. 2562 มาตรา 5 (3) กำหนดให้การจัดการอุดมศึกษาต้องตอบสนองยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บท แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการศึกษาแห่งชาติ และแผนด้านการอุดมศึกษา และมาตรา 26 กำหนดให้สถาบันอุดมศึกษามีหน้าที่และอำนาจในการจัด

การศึกษา การวิจัยและสร้างนวัตกรรม การบริการวิชาการแก่สังคม การทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม และอื่น ๆ ตามกฎหมายกำหนด โดยต้องดำเนินการให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บท แผนการปฏิรูปประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการศึกษาชาติ และแผนด้านการอุดมศึกษา

2. กรอบแนวคิด (Conceptual Framework)

กรอบแนวคิดการจัดทำแผนปฏิบัติราชการระยะ 5 ปี พ.ศ. 2566 – 2570 (ฉบับปรับปรุง 2567) มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ กำหนดความสัมพันธ์ให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนปฏิรูปประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 - 2570) ยุทธศาสตร์กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม เป้าหมายและผลสัมฤทธิ์ที่สำคัญ รวมทั้งยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579) ตลอดจนแผนปฏิบัติการด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับพันธกิจของมหาวิทยาลัยฯ ซึ่งจะส่งผลต่อการบริหารราชการและการดำเนินงานตามพันธกิจของมหาวิทยาลัยฯ เกิดผลสัมฤทธิ์ และนำข้อมูลบันทึกในระบบติดตามและประเมินผลแห่งชาติ **(eMENSCR)** โดยกรอบแนวคิดประกอบด้วย แผนระดับชาติที่เกี่ยวของดังนี้

2.1 ทิศทางเชิงยุทธศาสตร์ในการพัฒนาระบบอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม

ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี กำหนดวิสัยทัศน์ให้ประเทศมีความ **“มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน”** เป็นประเทศพัฒนาแล้วด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (sufficient economy) โดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ ระยะยาว รวมทั้งโจทย์ท้าทายที่สำคัญของประเทศ ดังนี้

2.1.1 ยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2561 – 2580)

ยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2561 – 2580) ประกอบด้วย

1) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง
2) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน
3) ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์
4) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม
5) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
6) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

2.1.2 แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ 23 ฉบับ

ยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2561 – 2580) ประกอบด้วย

1) ความมั่นคง
2) การต่างประเทศ
3) การเกษตร
4) อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต
5) การท่องเที่ยว
6) พื้นที่และเมือง น่าอยู่อัจฉริยะ

7) โครงสร้างพื้นฐาน ระบบโลจิสติกส์และดิจิทัล
8) ผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและ ขนาดย่อมยุคใหม่
9) เขตเศรษฐกิจพิเศษ
10) การปรับเปลี่ยนค่านิยม และวัฒนธรรม
11) ศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต
12) การพัฒนาการเรียนรู้
13) การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี
14) ศักยภาพการกีฬา
15) พลังทางสังคม
16) เศรษฐกิจฐานราก
17) ความเสมอภาคและหลักประกันทางสังคม
18) การเติบโตอย่างยั่งยืน
19) การบริหารจัดการน้ำทั้งระบบ
20) การบริการประชาชนและประสิทธิภาพภาครัฐ
21) การต่อต้านการทุจริต และประพฤติมิชอบ
22) กฎหมายและกระบวนการยุติธรรม
23) การวิจัยและพัฒนานวัตกรรม

2.1.3 ประเด็นเร่งด่วน 5 ปีแรกของยุทธศาสตร์ชาติ 15 ประเด็น

ประเด็นเร่งด่วน 5 ปีแรกของยุทธศาสตร์ชาติ 15 ประเด็นประกอบด้วย

1) ตำบลมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน
2) ปัญหาความมั่นคงเร่งด่วน
3) ทุจริต คอร์รัปชั่น
4) จัดการมลพิษทั้งระบบ
5) การทำงานของภาครัฐ
6) สภาพแวดล้อมของรัฐ
7) สังคมสูงวัย
8) คนและการศึกษา
9) เศรษฐกิจฐานราก
10) ยกระดับบริการสาธารณสุข
11) กระจายศูนย์กลางความเจริญ
12) เขตเศรษฐกิจพิเศษ
13) ระบบโลจิสติกส์
14) การท่องเที่ยว
15) พัฒนาอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพ

2.1.4 นโยบายอื่น ๆ ที่สำคัญของรัฐบาล

คำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรี (นางสาวแพทองธาร ชินวัตร) นายยกรัฐมนตรีแถลงต่อรัฐสภา

นโยบายแรก รัฐบาลจะผลักดันให้เกิดการปรับโครงสร้างหนี้ทั้งระบบโดยเฉพาะกลุ่มสินเชื่อบ้านและรถ ช่วยเหลือลูกหนี้ทั้งในระบบและนอกระบบ ภายใต้ปรัชญาที่จะไม่ขัดต่อวินัยทางการเงินและไม่ทาให้เกิดภาวะภัยทางจริยธรรม (Moral Hazard) ของผู้มีภาระหนี้สิน ควบคู่กับการเพิ่มความรู้ทางการเงินและส่งเสริมการออมในรูปแบบใหม่ ๆที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตของคนไทย โดยจะดำเนินนโยบายผ่านสถาบันการเงินเฉพาะกิจของรัฐธนาคารพาณิชย์ และบริษัทบริหารสินทรัพย์

นโยบายที่สอง รัฐบาลจะดูแลและส่งเสริมพร้อมกับปกป้องผลประโยชน์ของผู้ประกอบการไทย โดยเฉพาะ SMEs จากการแข่งขันที่ไม่เป็นธรรมของคู่แข่งทางการค้าต่างชาติโดยเฉพาะผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ และการแก้ไขปัญหาหนี้ของ SMEs เช่น การพักหนี้การจัดทา Matching Fund ซึ่งเป็นการลงทุนร่วมกันระหว่างรัฐบาลและเอกชน เพื่อประคับประคองให้กลับมาเป็นกลไกที่แข็งแรงในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

นโยบายที่สาม รัฐบาลจะเร่งออกมาตรการเพื่อลดราคาค่าพลังงานและสาธารณูปโภคปรับโครงสร้างราคาพลังงานควบคู่กับการเร่งรัดจัดทำ ปรับปรุงกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องเช่น ข้อกำหนดเกี่ยวกับการทำสัญญาซื้อขายพลังงานได้โดยตรง (Direct PPA) รวมทั้งการพัฒนาระบบสำรองน้ำมันเชื้อเพลิงเพื่อความมั่นคงทางยุทธศาสตร์ของประเทศ (Strategic PetroleumReserve: SPR) สำรวจหาแหล่งพลังงานเพิ่มเติม และการเจรจาประเด็นพื้นที่ทับซ้อนกับกัมพูชา(OCA) เพื่อลดต้นทุนด้านพลังงาน พร้อมทั้งผลักดันการพัฒนาระบบขนส่งมวลชนสาธารณะ(Mass Transit) และการกำหนดโครงสร้างอัตราค่าโดยสารร่วม ในเขตกรุงเทพมหานครเพื่อรองรับนโยบาย “ค่าโดยสารราคาเดียว” ตลอดสาย เพื่อลดภาระค่าเดินทาง

นโยบายที่สี่ รัฐบาลจะสร้างรายได้ใหม่ของรัฐด้วยการนำเศรษฐกิจนอกระบบภาษี (Informal Economy) และเศรษฐกิจใต้ดิน (Underground Economy) เข้าสู่ระบบภาษีที่คาดว่าจะมีมูลค่าสูงกว่าร้อยละ ๕๐ ของ GDP เพื่อนำไปจัดสรรสวัสดิการด้านการศึกษาสาธารณสุข และสาธารณูปโภค รวมทั้งอุดหนุนค่าใช้จ่ายขั้นพื้นฐานของประชาชน พร้อมทั้งจะปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้ทันสมัย สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน

นโยบายที่ห้า รัฐบาลจะเร่งกระตุ้นเศรษฐกิจ สร้างความเชื่อมั่นและกระตุ้นให้เกิดการจับจ่ายใช้สอย ควบคู่กับการบรรเทาภาระค่าใช้จ่ายและเพิ่มโอกาสในการประกอบอาชีพโดยให้ความสำคัญกับกลุ่มเปราะบางเป็นลำดับแรก และผลักดันโครงการดิจิทัลวอลเล็ต (Digital Wallet) ซึ่งจะเป็นการวางรากฐานเศรษฐกิจดิจิทัล และพัฒนาศูนย์ข้อมูลภาครัฐที่มุ่งการพัฒนานโยบายที่ตอบสนองความต้องการของประชาชน พร้อมเพิ่มโอกาสในการเข้าถึงแหล่งทุนเพื่อการพัฒนาหมู่บ้านและชุมชน และการประกอบอาชีพ

นโยบายที่หก รัฐบาลจะยกระดับการทำเกษตรแบบดั้งเดิมให้เป็นเกษตรทันสมัยโดยใช้แนวคิด “ตลาดนำ นวัตกรรมเสริม เพิ่มรายได้” นำเทคโนโลยีด้านการเกษตร (Agri-Tech)เช่น เกษตรแม่นยำ (Precision Agriculture) และเทคโนโลยีด้านอาหาร (Food Tech) มาใช้พัฒนาอาชีพด้านการเกษตร ประมง ปศุสัตว์ และอาชีพที่เกี่ยวเนื่อง เพื่อสร้างความมั่นคงทางอาหาร รวมถึงการคว้าโอกาสในตลาดใหม่ ๆ รวมทั้งอาหารฮาลาล และ ฟื้นนโยบาย“ครัวไทยสู่ครัวโลก” ซึ่งเป็นจุดเด่นของประเทศไทยเพื่อตอบสนอง

ความต้องการของโลกด้านความมั่นคงทางอาหาร (Food Security) และเร่งเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรและราคาพืชผลการเกษตร รวมทั้งเพื่อยกระดับรายได้ของเกษตรกร

นโยบายที่เจ็ด รัฐบาลจะเร่งส่งเสริมการท่องเที่ยว ด้วยการสานต่อความสำเร็จในการปรับโครงสร้างการตรวจลงตราทั้งหมดของประเทศเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้ขอวีซ่า เช่น กลุ่มผู้เข้าร่วมงานแสดงสินค้านานาชาติ (MICE) และกลุ่มชาวต่างชาติที่ทางานทางไกล (Digital Nomad) ซึ่งสร้างรายได้จากการท่องเที่ยวถึง ๑.๘๙๒ ล้านล้านบาท ในปี ๒๕๖๖โดยส่งเสริมอุตสาหกรรมท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ เพิ่มแหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น (Man-madeDestinations) เช่น สวนน้ำ สวนสนุก ศูนย์การค้า สถานบันเทิงครบวงจร (EntertainmentComplex) นำคอนเสิร์ต เทศกาล และการแข่งขันกีฬาระดับโลกมาจัดในประเทศไทยรวมถึงส่งเสริมการท่องเที่ยวเมืองน่าเที่ยว เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวและเม็ดเงินมหาศาลที่จะกระจายลงสู่ผู้ประกอบการภายในประเทศได้อย่างรวดเร็ว

นโยบายที่แปด รัฐบาลจะแก้ปัญหายาเสพติดอย่างเด็ดขาดและครบวงจร เริ่มตั้งแต่การตัดต้นตอการผลิตและจำหน่ายด้วยการร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน การสกัดกั้น ควบคุมการลักลอบนำเข้าและตัดเส้นทางการลำเลียงยาเสพติด การปราบปรามและการยึดทรัพย์ ผู้ค้าอย่างเด็ดขาด การค้นหาผู้เสพในชุมชนเพื่อเข้าสู่กระบวนการรักษา ตลอดจนการบำบัดรักษา ผู้ติดยาเสพติด การฝึกอาชีพ การศึกษา และการฟื้นฟูสภาพทางสังคม รวมทั้งมีระบบติดตามดูแล ช่วยเหลือเพื่อไม่ให้กลับไปสู่วงจรยาเสพติดอีก เพื่อคืนคนคุณภาพกลับสู่สังคม

นโยบายที่เก้า รัฐบาลจะเร่งแก้ปัญหาอาชญากรรม อาชญากรรมออนไลน์/ มิจฉาชีพ และอาชญากรรมข้ามชาติเพื่อปกป้องผลประโยชน์ของประชาชน โดยการเพิ่มศักยภาพ และประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปรามแก๊งคอลเซ็นเตอร์และรับมือกับอาชญากรรมออนไลน์ อย่างรวดเร็ว ช่วยเหลือเหยื่อของมิจฉาชีพอย่างทันท่วงทีโดยผนึกกำลังกับประเทศเพื่อนบ้าน และสร้างกลไกการร่วมรับผิดชอบของบริษัท ผู้ประกอบกิจการโทรคมนาคมและธนาคารพาณิชย์

นโยบายที่สิบ รัฐบาลจะส่งเสริมพัฒนาศักยภาพ และจัดสวัสดิการสังคม ให้สอดคล้องกับสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป สร้างความเท่าเทียมทางโอกาสและเศรษฐกิจ โดยเฉพาะกลุ่มเปราะบางที่สำคัญ ได้แก่ คนพิการ ผู้สูงอายุ กลุ่มชาติพันธุ์ บุคคลไร้รัฐไร้สัญชาติ เพื่อให้สามารถเข้าถึงสิทธิและสวัสดิการของรัฐได้โดยสะดวกตามที่กฎหมายบัญญัติ

3. ข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องในการจัดทำแผนปฏิบัติราชการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพรบูรณ์

มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 12 มีนาคม พ.ศ. 2562 ข้อ 3 ได้กำหนด “ให้หน่วยงานของรัฐปรับปรุงแผนระดับ 3 ในความรับผิดชอบตามนัยมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 4 ธันวาคม พ.ศ. 2560 ให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ และแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ”

3.1 พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2562

มาตรา 4 ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา 16 แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยหลักเกณฑ์การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน “มาตรา 16 ให้ส่วนราชการจัดทำแผนปฏิบัติราชการของส่วนราชการนั้นโดยจัดทำเป็นแผนห้าปี ซึ่งต้องสอดคล้องกับ

ยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บท แผนการปฏิรูประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายของคณะรัฐมนตรีที่แถลงต่อรัฐสภา และแผนอื่นที่เกี่ยวข้อง”

มาตรา 9 ในวาระเริ่มแรก การจัดทำแผนปฏิบัติราชการของส่วนราชการให้เป็นแผนห้าปีตามมาตรา16 แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกานี้ ให้จัดทำเป็นแผนสามปีโดยมีห้วงเวลาตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 – 2565

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ได้จัดทำแผนปฏิบัติราชการ ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566 - 2570) โดยได้ทบทวนความสอดคล้องกับแผนระดับที่ 2 และความสอดคล้องกับแผน 3 ระดับ ตามนัยยะของมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 4 ธันวาคม 2560 แผนปฏิบัติราชการระยะ 5 ปี มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์มีความสอดคล้องกับแผนระดับที่ 1 ยุทธศาสตร์ชาติ 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม และด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบราชการบริหารจัดการภาครัฐ สำหรับแผนระดับที่ 2 มีความเกี่ยวข้องกับแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติใน 10 ประเด็น ได้แก่ (03)ประเด็นการเกษตร (05)ประเด็นการท่องเที่ยว (08)ประเด็นผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่ (14)ประเด็นการพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต (12)ประเด็นการพัฒนาการเรียนรู้ (15)พลังทางสังคม (16)เศรษฐกิจฐานราก(20)ประเด็นการบริการประชาชนและประสิทธิภาพภาครัฐ (21)การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ และ(23)ประเด็นที่การวิจัยและพัฒนานวัตกรรม มีความสอดคล้องกับแผนปฏิรูปประเทศ 2 ด้าน ได้แก่ ด้านสังคม และด้านการศึกษา มีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 ใน 6 หมุดหมาย ประกอบด้วย หมุดหมายที่ 1 ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง หมุดหมายที่ 2 ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน หมุดหมายที่ 7 ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้ หมุดหมายที่ 9 ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และคนไทยทุกคนมีความคุ้มครองทางสังคม หมุดหมายที่ 12 ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต และหมุดหมายที่ 13 ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน สอดคล้องกับแปนปฏิรูปประเทศ 2 ด้าน คือ ด้านสังคม และด้านการศึกษา มีความสอดสำหรับแผนระดับ 3 ประกอบด้วยนโยบายของรัฐมนตรีกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ดังนี้ 1. สร้างบุคลากรและพัฒนาองค์ความรู้งานวิจัยและนวัตกรรม 2. เผยแพร่องค์ความรู้ ผลงานวิจัยและนวัตกรรมไปสู่ประชาชนวางรากฐานและยกระดับระบบนิเวศงานวิจัย 3. นำองค์ความรู้ ผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ 4. บูรณาการทุกภาคส่วนใน อว. สนับสนุนให้สถาบันอุดมศึกษาให้เป็นผู้นาขับเคลื่อนและพัฒนาประเทศสร้างความเปลี่ยนแปลงและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579) 4 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาท้องถิ่น ยุทธศาสตร์ที่ 2 การผลิตและพัฒนาครู ยุทธศาสตร์ที่ 3 การยกระดับคุณภาพการศึกษา และ ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาระบบบริหารจัดการ โดยนำยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579) มาจัดทำแผนปฏิบัติการเชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Action Plan) มหาวิทยาลัยราชภัฏ

ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566 – 2570) เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติและติดตามผลการดำเนินงาน และการประเมินการกำหนดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา (Reinventing University) โดยผลการประเมินและการจัดกลุ่มของมหาวิทยาลัย พิจารณาตามตัวชี้วัด 2 ด้าน คือ ด้าน Potential (ศักยภาพของสถาบันอุดมศึกษา) และด้าน Performance (ผลการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษา) โดยจุดมุ่งเน้นเชิงยุทธศาสตร์ 4 กลุ่ม แสดงถึงความสามารถและศักยภาพของสถาบันอุดมศึกษาในแต่ละด้าน ซึ่งผลการประเมินมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ได้เลือกกลุ่ม **กลุ่ม 3 พัฒนาชุมชนท้องถิ่นหรือชุมชนอื่น (Area-Based and Community Engagement)**

4. องค์ประกอบ

สาระสำคัญของแผนปฏิบัติราชการรายปี ประจำปีงบประมาณพ.ศ. 2569 มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ มีองค์ประกอบ ดังนี้

ปรัชญา

“ปัญญา เสฏฐา ปัญญาเป็นสิ่งประเสริฐสุด”

ปณิธาน

“ประทีปธรรมของท้องถิ่น ประเทืองค่าประชาชน”

เอกลักษณ์ (Uniqueness)

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ เป็นแหล่งองค์ความรู้เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

อัตลักษณ์ของบัณฑิต (Identity)

บัณฑิตที่มีคุณธรรม มีความรู้ สู้งาน

วิสัยทัศน์ (Vision)

“มหาวิทยาลัยเพิ่มมูลค่าพัฒนาท้องถิ่นสู่สากล”

ปรัชญาการศึกษา

“มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ มุ่งพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่สมบูรณ์เชิงสร้างสรรค์โดยบูรณาการทรัพยากรทุกด้านด้วยกระบวนการมีส่วนร่วม”

พันธกิจ (Mission) ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

1. การพัฒนาชุมชนท้องถิ่นสู่ความเป็นเลิศ
2. การวิจัยและบริการสังคม
3. การผลิตบัณฑิตด้วยกระบวนการคุณภาพ

4. การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น
5. การบริหารจัดการองค์กรตามหลักธรรมาภิบาล

ค่านิยม (Value)

P – Professional : การบริหารงานและการปฏิบัติงานอย่างมืออาชีพ
C – Creativity : มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และการทำงานเชิงรุก
R – Responsibility : มีความรับผิดชอบและตอบสนองต่อความต้องการ
U – Unity : มีความรักสามัคคีและเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

แผนปฏิบัติราชการ

สาระสำคัญของแผนปฏิบัติราชการรายปี ประจำปีงบประมาณพ.ศ. 2569 มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ประกอบด้วย 5 เรื่อง คือ

แผนปฏิบัติราชการเรื่องที่ 1 การพัฒนาชุมชนท้องถิ่นสู่ความเป็นเลิศ
แผนปฏิบัติราชการเรื่องที่ 2 การวิจัยและบริการสังคม
แผนปฏิบัติราชการเรื่องที่ 3 การผลิตบัณฑิตด้วยกระบวนการคุณภาพ
แผนปฏิบัติราชการเรื่องที่ 4 การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น
แผนปฏิบัติราชการเรื่องที่ 5 การบริหารจัดการองค์กรตามหลักธรรมาภิบาล
แผนปฏิบัติราชการเรื่องที่ 6 การสร้างรายได้ เพื่อการพึ่งพาตนเองอย่างยั่งยืนและการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการด้านการเงิน

ส่วนที่ 2
ความสอดคล้องกับแผน 3 ระดับ
ตามนัยยะของมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 4 ธันวาคม 2560

ส่วนที่ 2
ความสอดคล้องกับแผน 3 ระดับ ตามนัยยะของมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 4 ธันวาคม 2560

2.1 แผนระดับที่ 1 ยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2561 - 2580)

ยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ 2561 - 2580) อันเป็นยุทธศาสตร์ชาติระยะยาวฉบับแรกของประเทศไทย ทำหน้าที่เป็นกรอบชี้นำทิศทางการพัฒนาประเทศในทุกมิติตลอดระยะเวลา 20 ปีข้างหน้าซึ่งกำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายการพัฒนาโดยยึดคติพจน์ของประเทศ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ในระยะยาว การกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศต้องครอบคลุมการเติบโตของสภาพเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ แก้ไขปัญหาและส่วนจุดอ่อนอันเป็นปัจจัยจุดรั้งการพัฒนาดังนั้นเพื่อให้ทิศทางของประเทศมีแนวทางตอบโจทย์เป้าหมายอย่างชัดเจนในทุกมิติทั้งนี้ยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2561 – 2580) ประกอบด้วย 6 ยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ชาติ (แผนระดับที่ 1) ประกอบด้วย 6 ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ด้านความมั่นคง
ยุทธศาสตร์ที่ 2 ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน
ยุทธศาสตร์ที่ 3 ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์
ยุทธศาสตร์ที่ 4 ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม
ยุทธศาสตร์ที่ 5 ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
ยุทธศาสตร์ที่ 6 ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ

ทั้งนี้ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์มีส่วนเกี่ยวข้องใน 4 ยุทธศาสตร์ คือ 1) ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน 2) ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ 3) ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม และ 4) ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ

2.1.1 ยุทธศาสตร์ที่ 2 ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

(1) เป้าหมาย

เป้าหมายที่ 1 ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน

เป้าหมายที่ 2 ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น

(2) ประเด็นยุทธศาสตร์

ประเด็นที่ 1 การเกษตรสร้างมูลค่า (เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น/เกษตรปลอดภัย/เกษตรแปรรูป

ประเด็นที่ 2 อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต (อุตสาหกรรมและบริการขนส่งและโลจิสติกส์)

ประเด็นที่ 3 สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว (ท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม/ท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ/ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ความงาม และแพทย์แผนไทย)

ประเด็นที่ 4 พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ (สร้างผู้ประกอบการอัจฉริยะ/สร้างโอกาสเข้าถึงตลาด/สร้างโอกาสเข้าถึงข้อมูล/ปรับบทบาทและโอกาสการเข้าถึงบริการภาครัฐ)

2.1.2 ยุทธศาสตร์ที่ 3 ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

(1) เป้าหมาย

เป้าหมายที่ 1 คนไทยเป็นคนดี คนเก่ง พร้อมสำหรับวิถีชีวิตในศตวรรษที่ 21

เป้าหมายที่ 2 สังคมไทยมีสภาพแวดล้อมที่เอื้อและสนับสนุนต่อการพัฒนาคนตลอดช่วงชีวิต

(2) ประเด็นยุทธศาสตร์

ประเด็นที่ 1 การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม (การบูรณาการเรื่องความซื่อสัตย์ วินัย คุณธรรม จริยธรรม ในการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา/การปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมโดยใช้ชุมชนเป็นฐาน/การส่งเสริมให้คนไทยมีจิตสาธารณะและมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม)

ประเด็นที่ 2 การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต (ช่วงปฐมวัย/วัยเรียน/วัยรุ่น/วัยแรงงาน/วัยสูงอายุ)

ประเด็นที่ 3 ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 (การปรับเปลี่ยนระบบการเรียนรู้ให้เอื้อต่อการพัฒนาทักษะสำหรับศตวรรษที่ 21/การเปลี่ยนโฉมบทบาท ‘ครู’ให้เป็นครูยุคใหม่/การเพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการศึกษาในทุกระดับ ทุกประเภท/การพัฒนาระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต)

2.1.3 ยุทธศาสตร์ที่ 4 ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

(1) เป้าหมาย

เป้าหมายที่ 2 กระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคม เพิ่มโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามาเป็นกำลังของการพัฒนาประเทศในทุกระดับ

เป้าหมายที่ 3 เพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเองเพื่อสร้างสังคมคุณภาพ

(2) ประเด็นยุทธศาสตร์

ประเด็นที่ 1 การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ (สร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการสาธารณสุข และการศึกษา โดยเฉพาะสำหรับผู้มีรายได้น้อยและกลุ่มผู้ด้อยโอกาส)

ประเด็นที่ 2 การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี (สนับสนุนการพัฒนาพื้นที่บนฐานข้อมูลความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม)

ประเด็นที่ 3 การเสริมสร้างพลังทางสังคม (การรองรับสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

ประเด็นที่ 4 การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเอง (ส่งเสริมการปรับพฤติกรรมในระดับครัวเรือน ให้มีขีดความสามารถในการจัดการวางแผนชีวิต สุขภาพ ครอบครัว การเงินและอาชีพ/เสริมสร้างศักยภาพของชุมชนในการพึ่งตนเองและการพึ่งพากันเอง/สร้างการมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่าง ๆ เพื่อสร้างประชาธิปไตยชุมชน/สร้างภูมิคุ้มกันทางปัญญาให้กับชุมชน)

2.1.4 ยุทธศาสตร์ที่ 5 ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

(1) เป้าหมาย

เป้าหมายที่ 1 อนุรักษ์และรักษาทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม ให้คนรุ่นต่อไปได้ใช้อย่างยั่งยืน มีสมดุล

เป้าหมายที่ 3 ใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโต บนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุลภายในขีดความสามารถของระบบนิเวศ

2.1.5 ยุทธศาสตร์ที่ 6 ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

(1) เป้าหมาย

เป้าหมายที่ 1 ภาครัฐมีวัฒนธรรมการทำงานที่มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม ตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส

เป้าหมายที่ 3 ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ

(2) ประเด็นยุทธศาสตร์

ประเด็นที่ 4 ภาครัฐมีความทันสมัย (องค์กรภาครัฐมีความยืดหยุ่นเหมาะสมกับบริบทการพัฒนาประเทศประเทศ/พัฒนาและปรับระบบวิธีการปฏิบัติราชการให้ทันสมัย)

ประเด็นที่ 5 บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ (ภาครัฐมีการบริหารกำลังคนที่มีความคล่องตัว ยึดระบบคุณธรรม/บุคลากรภาครัฐยึดค่านิยมในการทำงานเพื่อประชาชน มีคุณธรรม และมีการพัฒนาตามเส้นทางความก้าวหน้าในอาชีพ)

ประเด็นที่ 6 ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ (บุคลากรภาครัฐยึดมั่นในหลักคุณธรรม จริยธรรมและความซื่อสัตย์สุจริต/การปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบมีประสิทธิภาพ มีความเด็ดขาด เป็นธรรม และตรวจสอบได้)

2.2 แผนระดับที่ 2 แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ.2566 – 2580) (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม) เฉพาะที่เกี่ยวข้อง

2.2.1 แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

2.2.1.1 ประเด็นที่ 3 การเกษตร

1. เป้าหมายแผนย่อยเกษตรปลอดภัย

เป้าหมาย

- สินค้าเกษตรปลอดภัยมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บท

ตัวชี้วัด : อัตราการขยายตัวของมูลค่าของสินค้าเกษตรปลอดภัย (เฉลี่ยร้อยละ) = ขยายตัวร้อยละ 3

- ผลิตภัณฑ์เกษตรปลอดภัยของไทยได้รับการยอมรับด้านคุณภาพความปลอดภัยและคุณค่าทางโภชนาการสูงขึ้น

ตัวชี้วัด : ดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคด้านคุณภาพและความปลอดภัยอาหาร = ดัชนีระดับดี

แนวทางการพัฒนา

1) สนับสนุนการบริหารจัดการฐานทรัพยากรทางเกษตรและระบบการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ทั้งจากการลด ละ เลิกการใช้สารเคมีที่เป็นอันตราย ตลอดจนส่งเสริมการผลิตในระบบเกษตรกรรมยั่งยืน

2) พัฒนาระบบคุณภาพมาตรฐานความปลอดภัยและระบบการตรวจรับรองคุณภาพจากสถาบันที่มีความน่าเชื่อถือในระดับต่าง ๆ

3) ส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกร ชุมชน ท้องถิ่น รวมถึงผู้ประกอบการ ให้สามารถผลิตสินค้าเกษตรและอาหารที่มีคุณภาพมาตรฐาน

4) สร้างความตระหนักรู้ของผู้ผลิตและผู้บริโภคถึงความสำคัญของความปลอดภัยเพื่อสุขภาวะและโภชนาการที่เหมาะสม และการส่งเสริมด้านการขยายตลาดการบริโภคสินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัย

5) สนับสนุนการทำเกษตรอินทรีย์วิถีชาวบ้าน เพื่อต่อยอดสู่เกษตรอินทรีย์เชิงพาณิชย์ควบคู่กับการขยายตลาดเกษตรอินทรีย์ทั้งในและต่างประเทศ

2.2.1.2 ประเด็นที่ 5 การท่องเที่ยว

1. เป้าหมายแผนย่อยการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม

เป้าหมาย

- รายได้จากการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรมเพิ่มขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บท

ตัวชี้วัด : อัตราการขยายตัวของรายได้จากการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม (เฉลี่ยร้อยละ) = ขยายตัวร้อยละ 12

- เมืองและชุมชนที่มีศักยภาพด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรมเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด : จำนวนเมืองและชุมชนที่มีศักยภาพด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม = 15 เมือง

- สินค้าท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรมได้รับการขึ้นทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด : อัตราการขยายตัวของจำนวนสินค้าและบริการการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรมที่ได้รับการขึ้นทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญา (เฉลี่ยร้อยละ) = ขยายตัวร้อยละ 7

แนวทางการพัฒนา

1) สร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าและบริการบนฐานของทุนทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น

2) พัฒนาปัจจัยแวดล้อมให้เอื้อต่อการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์เพื่อนำมาพัฒนาต่อยอดสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยว

3) เสริมสร้างศักยภาพผู้ประกอบการและบุคลากรในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเพื่อให้มีทักษะและองค์ความรู้ในธุรกิจตลอดห่วงโซ่อุปทานของการท่องเที่ยว

4) ส่งเสริมการจดทะเบียน การคุ้มครอง การใช้ทรัพย์สินทางปัญญาและภูมิปัญญาเพื่อสนับสนุนการพัฒนาต่อยอดไปสู่การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และการเป็นเมืองศูนย์กลางการท่องเที่ยวของภูมิภาค

5) ส่งเสริมการตลาดการท่องเที่ยวโดยการนำเสนอเอกลักษณ์ของประเทศไทยและของแต่ละท้องถิ่น

2. เป้าหมายแผนย่อยการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ความงาม และแพทย์แผนไทย

เป้าหมาย

- รายได้จากการท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ เพิ่มขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บท

ตัวชี้วัด : รายได้จากการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ความงาม และแพทย์แผนไทยเพิ่มขึ้น (เฉลี่ยร้อยละ) = ขยายตัวร้อยละ 8

แนวทางการพัฒนา

1) ยกระดับคุณภาพการให้บริการการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพให้ได้มาตรฐานระดับสากลทั้งคุณภาพของสถานประกอบการและคุณภาพของผู้ให้บริการ

2) สร้างสรรค์การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพรูปแบบใหม่บนพื้นฐานของทรัพยากรที่มีศักยภาพในการบำบัด ฟื้นฟู รักษาสุขภาพ โดยใช้ความคิดสร้างสรรค์นวัตกรรม และเอกลักษณ์ความเป็นไทยในการให้บริการ

3) พัฒนายกระดับคุณภาพผลิตภัณฑ์ด้านแพทย์แผนไทยให้มีมาตรฐานระดับสากลและสอดคล้องกับความต้องการของตลาดเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ผลิตภัณฑ์

2.2.1.3 ประเด็นที่ 8 ผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่

1. การสร้างความเข้มแข็งผู้ประกอบการอัจฉริยะ

เป้าหมาย

- วิสาหกิจขนาด กลางและขนาด ย่อมรายใหม่ ในประเทศไทย เพิ่มขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บท

ตัวชี้วัด : อัตราการขยายตัว จำนวนวิสาหกิจ ขนาดกลางและ ขนาดย่อมรายใหม่ (เฉลี่ยร้อยละ) = ไม่น้อยกว่าร้อยละ 15

- ความสามารถ ในการแข่งขัน ด้านการใช้ เครื่องมือและ เทคโนโลยี ดิจิทัลดีขึ้น

ตัวชี้วัด : ความสามารถในการ แข่งขันด้านการใช้ เครื่องมือและ เทคโนโลยีดิจิทัล (อันดับ ภายในปี ๒๕๗๐/๒๕๗๕/ ๒๕๘๐) = ไม่เกิน 30

แนวทางการพัฒนา

1) พัฒนาทักษะความเป็นผู้ประกอบการ โดยวางรากฐานการศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบให้กับเยาวชนรุ่นใหม่ให้มีทักษะและจิตวิญญาณในการประกอบธุรกิจ

2) สร้างและพัฒนาผู้ประกอบการในทุกระดับให้มีจิตวิญญาณของการเป็นผู้ประกอบการขับเคลื่อนธุรกิจด้วยเทคโนโลยีนวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ในการสร้างมูลค่าให้กับสินค้าและบริการการขยายช่องทางการตลาด

3) พัฒนาวิสาหกิจเริ่มต้น โดยการส่งเสริมให้ต่อยอดแนวความคิด สามารถนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาสร้างธุรกิจ และใช้ประโยชน์จากเขตพื้นที่นวัตกรรมในประเทศไทย

4) ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมปรับรูปแบบธุรกิจใหม่โดยนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาปรับใช้กับวิถีการดำเนินธุรกิจตลอดกระบวนการมากขึ้น

5) ส่งเสริมการรวมกลุ่มและสร้างเครือข่ายของผู้ประกอบการทั้งในและต่างประเทศให้เข้มแข็ง

2.2.1.4 ประเด็นที่ 11 การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต

1. แผนย่อยการพัฒนาเด็กตั้งแต่ช่วงการตั้งครรภ์จนถึงปฐมวัย

เป้าหมาย

- เด็กเกิดอย่างมีคุณภาพมีพัฒนาการสมวัย สามารถเข้าถึงบริการที่มีคุณภาพมากขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บท

- ตัวชี้วัด : ดัชนีพัฒนาการเด็กสมวัย = ไม่น้อยกว่าร้อยละ 85

แนวทางการพัฒนา

1) จัดให้มีการพัฒนาเด็กปฐมวัยให้มีสุขภาวะที่ดีและสมวัย โดยส่งเสริมและสนับสนุนให้โรงพยาบาลทุกระดับและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

2) จัดให้มีการพัฒนาเด็กปฐมวัยให้มีพัฒนาการ สมรรถนะ และคุณลักษณะที่ดีที่สมวัยทุกด้าน

2. แผนย่อยการพัฒนาช่วงวัยเรียน/วัยรุ่น

เป้าหมาย

วัยเรียน/วัยรุ่น มีความรู้และทักษะในศตวรรษที่ 21 ครบถ้วน รู้จักคิดวิเคราะห์ รักการเรียนรู้ มีสำนึกพลเมือง มีความกล้าหาญทางจริยธรรม มีความสามารถในการแก้ปัญหา ปรับตัว สื่อสารและทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิผลตลอดชีวิตดีขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บท

- ตัวชี้วัด : คะแนนความสามารถในการแข่งขันการพัฒนาทุนมนุษย์ด้านทักษะ Skill) ของ World Economic Forum (WEF)= เพิ่มขึ้นร้อยละ 20

แนวทางการพัฒนา

1) จัดให้มีการพัฒนาทักษะที่สอดรับกับทักษะในศตวรรษที่ 21 โดยเฉพาะทักษะด้านการคิดวิเคราะห์สังเคราะห์ความสามารถในการแก้ปัญหาที่ซับซ้อน ความคิดสร้างสรรค์การทำงานร่วมกับผู้อื่น

2) จัดให้มีการพัฒนาทักษะด้านภาษา ศิลปะ และความสามารถในการใช้เทคโนโลยีที่สอดคล้องกับความสามารถ ความถนัดและความสนใจ

3) จัดให้มีการพัฒนาทักษะในการวางแผนชีวิตและวางแผนการเงิน ตลอดจนทักษะที่เชื่อมต่อกับโลกการทำงาน

4) จัดให้มีพัฒนาทักษะอาชีพที่สอดคล้องกับความต้องการของประเทศการบ่มเพาะการเป็นนักคิด นักนวัตกร และการเป็นผู้ประกอบการใหม่ รวมทั้งทักษะชีวิตที่สามารถอยู่ร่วม และทำงานภายใต้สังคมที่เป็นพหุวัฒนธรรม

5) ส่งเสริมและสนับสนุนระบบบริการสุขภาพและอนามัยที่เชื่อมต่อกันระหว่างระบบสาธารณสุขกับโรงเรียนหรือสถานศึกษา เพื่อเสริมสร้างศักยภาพด้านความฉลาดทางเชาวน์ปัญญาและความฉลาดทางอารมณ์ตลอดจนภูมิคุ้มกันด้านต่าง ๆ ในการดำเนินชีวิตของกลุ่มวัยเรียน/วัยรุ่น

3. แผนย่อยการพัฒนาและยกระดับศักยภาพวัยแรงงาน

เป้าหมาย

แรงงานมีศักยภาพในการเพิ่มผลผลิต มีทักษะอาชีพสูง ตระหนักในความสำคัญที่จะพัฒนาตนเองให้เต็มศักยภาพสามารถปรับตัวและเรียนรู้สิ่งใหม่ตามพลวัตของโครงสร้างอาชีพและความต้องการของตลาดแรงงานเพิ่มขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บท

- ตัวชี้วัด : ผลิตภาพแรงงาน ร้อยละ (ต่อปี) = ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 2.5

แนวทางการพัฒนา

1) ยกระดับศักยภาพ ทักษะและสมรรถนะของคนในช่วงวัยทำงานให้มีคุณภาพมาตรฐานสอดคล้องกับความสามารถเฉพาะบุคคลและความต้องการของตลาดงาน รวมทั้งเทคโนโลยีสมัยใหม่ เพื่อสร้างความเข้มแข็งเศรษฐกิจและผลิตภาพเพิ่มขึ้นให้กับประเทศ

2) เสริมสร้างวัฒนธรรมการทำงานที่พึงประสงค์ และความรู้ความเข้าใจและทักษะทางการเงิน เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงและหลักประกันของตนเองและครอบครัว รวมทั้งสร้างเสริคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับวัยทำงานผ่านระบบการคุ้มครองทางสังคมและการส่งเสริมการออม

3) ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาทักษะแรงงานฝีมือให้เป็นผู้ประกอบการใหม่และสามารถพัฒนาต่อยอดความรู้ในการสร้างสรรค์งานใหม่ ๆ และมีโอกาสและทางเลือกทำงานและสร้างงาน

4. แผนย่อยการส่งเสริมศักยภาพผู้สูงอายุ

เป้าหมาย

ผู้สูงอายุมีคุณภาพชีวิตที่ดีมีความมั่นคงในชีวิต มีทักษะการดำรงชีวิต เรียนรู้พัฒนาตลอดชีวิต มีส่วนร่วมในกิจกรรมสังคม สร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่สังคมเพิ่มขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บท

- ตัวชี้วัด : ร้อยละผู้สูงอายุที่มีศักยภาพมีงานทำ และรายได้เหมาะสม = เพิ่มขึ้นร้อยละ 10

แนวทางการพัฒนา

1) ส่งเสริมการมีงานทำของผู้สูงอายุให้พึ่งพาตนเองได้ทางเศรษฐกิจ และร่วมเป็นพลังสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ ชุมชนและประเทศ

2) ส่งเสริมและพัฒนาระบบการออม เพื่อสร้างหลักประกันความมั่นคงในชีวิตหลังเกษียณและหลักประกันทางสังคมที่สอดคล้องกับความจำเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิต

3) ส่งเสริมสนับสนุนระบบการส่งเสริมสุขภาพดูแลผู้สูงอายุ พร้อมทั้งจัดสภาพแวดล้อมให้เป็นมิตรกับผู้สูงอายุ

2.2.1.5 ประเด็นที่ 12 การพัฒนาการเรียนรู้

1. เป้าหมายแผนย่อยการปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21

เป้าหมาย

คนไทยได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพตามมาตรฐาน มีทักษะการเรียนรู้ และทักษะที่จำเป็นของโลกศตวรรษที่ 21 สามารถเข้าถึงการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตดีขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บท

- ตัวชี้วัด : สัดส่วนครูผ่านการทดสอบสมรรถนะรายสาขาในระดับสูงตามมาตรฐานนานาชาติ = ร้อยละ 100
- ตัวชี้วัด : อัตราความแตกต่างของคะแนน PISA ในแต่ละกลุ่มโรงเรียนลดลง = ลดลงร้อยละ 20
- ตัวชี้วัด : อัตราการเข้าเรียนสุทธิระดับมัธยมศึกษาตอนต้น = ร้อยละ 90

แนวทางการพัฒนา

1) ปรับเปลี่ยนระบบการเรียนรู้สำหรับศตวรรษที่ 21

2) เปลี่ยนโฉมบทบาท “ครู” ให้เป็นครูยุคใหม่

3) เพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการศึกษาในทุกระดับ ทุกประเภท

4) พัฒนาระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต

5) สร้างระบบการศึกษาเพื่อเป็นเลิศทางวิชาการระดับนานาชาติ

2. แผนย่อยการตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย

เป้าหมาย

ประเทศไทยมีระบบข้อมูลเพื่อการส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพตามพหุปัญญาเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาและการส่งต่อการพัฒนาให้เต็มตามศักยภาพเพิ่มขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บท

- ตัวชี้วัด : สัดส่วนสถานศึกษาที่สามารถจัดการเรียนการสอนที่สร้างสมดุลทุกด้านและมีการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาพหุ = สถานศึกษาทุกแห่งสามารถจัดการเรียนตามพหุปัญญา
- ตัวชี้วัด : สัดส่วนเด็กและเยาวชนที่ได้รับการส่งต่อและพัฒนาตามศักยภาพ/พหุปัญญา = ร้อยละ 10

แนวทางการพัฒนา

1) พัฒนาและส่งเสริมพหุปัญญา

2) สร้างเส้นทางอาชีพ สภาพแวดล้อมการทำงาน และระบบสนับสนุนที่เหมาะสมสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษ

2.2.1.6 ประเด็นที่ 20 การบริการประชาชนและประสิทธิภาพภาครัฐ

1. เป้าหมาย**แผนย่อยการสร้างและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ**

เป้าหมาย

บุคลากรภาครัฐยึดค่านิยมในการทำงานเพื่อประชาชนยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ

การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บท

ตัวชี้วัด : ดัชนีความผูกพันของบุคลากรภาครัฐ = ไม่น้อยกว่าร้อยละ 85

ตัวชี้วัด : สัดส่วนเจ้าหน้าที่รัฐที่กระทำผิดกฎหมายลดลง = ลดลงร้อยละ 30

แนวทางการพัฒนา

1) ปรับปรุงกลไกในการกำหนดเป้าหมายและนโยบายกำลังคนในภาครัฐให้มีมาตรฐานและเกิดผลในทางปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2) เสริมสร้างความเข้มแข็งในการบริหารงานบุคคลในภาครัฐให้เป็นไปตามระบบคุณธรรมอย่างแท้จริง

3) พัฒนาบุคลากรภาครัฐทุกประเภทให้มีความรู้ความสามารถสูง มีทักษะการคิดวิเคราะห์และการปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง

4) สร้างผู้นำทางยุทธศาสตร์ในหน่วยงานภาครัฐทุกระดับอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ

2.2.1.7 ประเด็นที่ 23 การวิจัยและพัฒนานวัตกรรม

1. แผนย่อยการวิจัยและพัฒนานวัตกรรม ด้านเศรษฐกิจ

เป้าหมายที่ 1 ภาคอุตสาหกรรมการผลิตและบริการ สร้างมูลค่าเพิ่มสูงขึ้นจากการวิจัยและนวัตกรรมส่งผลให้เกิดการขยายตัวเพิ่มขึ้นจากปัจจุบัน

การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บท

- ตัวชี้วัด : อัตราการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมการผลิตและบริการที่สร้างมูลค่าเพิ่มสูงขึ้นจากการวิจัย = เฉลี่ยร้อยละ 5 ต่อปี

เป้าหมายที่ 2 วิสาหกิจในกลุ่มเป้าหมายด้านเศรษฐกิจที่มีนวัตกรรมเพิ่มขึ้นการบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บท

- ตัวชี้วัด : จำนวนวิสาหกิจที่มีนวัตกรรมที่มีสัดส่วนของรายได้จากผลิตภัณฑ์นวัตกรรมต่อรายได้ทั้งหมดเพิ่มขึ้น = เพิ่มขึ้น 2 เท่าจากปีฐาน

แนวทางการพัฒนา

1) พัฒนาเกษตรสร้างมูลค่า โดยการส่งเสริมการวิจัย พัฒนา และประยุกต์ใช้นวัตกรรมในภาคการเกษตรเป้าหมายของประเทศ

2) พัฒนาอุตสาหกรรมแห่งอนาคต โดยการส่งเสริมการวิจัย พัฒนา และประยุกต์ใช้นวัตกรรมในภาคอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศ

3) พัฒนาบริการแห่งอนาคต โดยการส่งเสริมการวิจัย พัฒนา และประยุกต์ใช้นวัตกรรมในภาคบริการเป้าหมายของประเทศ

2. แผนย่อยการวิจัยและพัฒนานวัตกรรม ด้านสังคม

เป้าหมาย

คุณภาพชีวิต ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ และความเสมอภาคทางสังคมได้รับการยกระดับเพิ่มขึ้น จากผลการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมเชิงสังคม

การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บท

- ดัชนีนวัตกรรมเชิงสังคม (ร้อยละของผลสัมฤทธิ์ในการยกระดับคุณภาพทางสังคมจากผลการวิจัยฯ)

แนวทางการพัฒนา

1) พัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ โดยการส่งเสริมการวิจัย พัฒนาและประยุกต์ใช้นวัตกรรมในการพัฒนาศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ของประเทศตลอดทุกช่วงวัย (ปฐมวัย วัยเด็กวัยเรียน วัยแรงงาน วัยสูงอายุ)

2) สร้างความเสมอภาคทางสังคม โดยการส่งเสริมการวิจัย พัฒนา และประยุกต์ใช้นวัตกรรมในการแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำในสังคม

3) ปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ โดยการส่งเสริมการวิจัย พัฒนาและประยุกต์ใช้นวัตกรรมในการพัฒนาการบริหารจัดการภาครัฐ

2.2.2 แผนการปฏิรูปประเทศ

2.2.2.1 แผนการปฏิรูปประเทศด้านสังคม (ฉบับปรับปรุง)

กิจกรรมปฏิรูปที่ 2 ผลักดันให้มีฐานข้อมูลทางสังคมและคลังความรู้ในระดับพื้นที่ เพื่อให้สามารถจัดสวัสดิการและสร้างโอกาสในการประกอบอาชีพที่ตรงตามความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย

เป้าหมาย:

1) ชุมชนมีฐานข้อมูลกลางระดับพื้นที่ที่เปิดเผยต่อสาธารณชน เพื่อให้ทุกภาคส่วนสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ข้อมูลในการกำหนดนโยบายและแก้ไขปัญหาที่ตอบสนองความต้องการของประชาชนในแต่ละพื้นที่

2) บุคคลและชุมชนสามารถเข้าถึงคลังข้อมูล สำหรับการประกอบอาชีพที่รวดเร็ว น่าเชื่อถือ และมีอาชีพเพื่อให้สามารถพึ่งพาตนเองได้ ตลอดจนได้รับข้อมูลที่ถูกต้องและสร้างสรรค์

2.2.2.2 แผนการปฏิรูปประเทศด้านศึกษา (ฉบับปรับปรุง)

ส่วนที่ 2 กิจกรรมปฏิรูปที่จะส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อประชาชนอย่างมีนัยสำคัญ

กิจกรรมปฏิรูปที่ 1 การสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางการศึกษาตั้งแต่ระดับปฐมวัย

การสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางการศึกษาตั้งแต่ระดับปฐมวัยตามกิจกรรมปฏิรูปนี้ นอกจากจะสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของโลกข้อที่ 4 (UN SDG4) แล้ว ยังเป็นรากฐาน

สำคัญของการพัฒนากำลังคนของประเทศให้สามารถสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของไทยให้สามารถ ก้าวออกจากกับดักรายได้ปานกลาง (Middle Income Trap) สู่การเป็นประเทศรายได้สูง (HighIncome Country) ให้ได้ภายใน 20 ปีตามเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติอย่างยั่งยืน

กิจกรรมปฏิรูปที่ 2 การพัฒนาการจัดการเรียนการสอนสู่การเรียนรู้ฐานสมรรถนะ เพื่อตอบสนองการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21

เป้าหมาย

(1) ผู้เรียนทุกระดับเป็นผู้มีความรู้ ทักษะและใฝ่เรียนรู้ มีทักษะในการดำรงชีวิตในโลกยุคใหม่ รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมและโลก เป็นพลเมืองที่ตื่นรู้ มีความรับผิดชอบ และมีจิตสาธารณะ

(2) ครู/อาจารย์มีสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย การออกแบบการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีจิตวิทยาการเรียนรู้ สื่อและการใช้สื่อ เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง มีความศรัทธาในวิชาชีพและความเป็นครู

(3) ผู้บริหารสถานศึกษาและผู้บริหารการศึกษามีสมรรถนะในการบริหารงานวิชาการ และการนิเทศการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย ด้านหลักสูตรการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สื่อและเทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง การนิเทศการจัดการเรียนรู้ มีภาวะผู้นำทางวิชาการ มีจิตวิทยาในการส่งเสริมและสร้างขวัญกำลังใจในการจัดการเรียนรู้ และมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีในการร่วมมือกับบุคคล หน่วยงานและชุมชนในการส่งเสริมและสร้างระบบนิเวศการเรียนรู้ที่ปลอดภัยสำหรับผู้เรียน

กิจกรรมปฏิรูปที่ 3 การปฏิรูปกลไกและระบบการผลิตและพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพมาตรฐาน

เป้าหมาย

(1) เป้าหมาย กลไกและระบบการผลิตและพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษามีคุณภาพมาตรฐาน

1.1) กลไกและระบบการผลิต คัดกรองครูและบุคลากรทางการศึกษาและอาจารย์ให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพ

(1) มีรูปแบบ กระบวนการคัดเลือกนิสิต/นักศึกษาครู ที่มีประสิทธิภาพเที่ยงตรง และลดความเหลื่อมล้ำ

(2) มีหลักสูตรการผลิตครูที่เป็นเลิศและมีรูปแบบกระบวนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ตามความต้องการและความจำเป็นตามบริบทของสาขาวิชาและพื้นที่

(3) มีกรอบมาตรฐานและตัวชี้วัดสมรรถนะอาจารย์สถาบันผลิตครู และครูพี่เลี้ยงในโรงเรียนหรือสถานฝึกประสบการณ์วิชาชีพด้านวิชาชีพครู เพื่อนำไปสู่การประเมินมาตรฐานการปฏิบัติงานและสมรรถนะ และการวิเคราะห์และพัฒนาสมรรถนะอาจารย์สถาบันผลิตครูและครูพี่เลี้ยงตามความต้องการจำเป็น

1.2) กลไกและระบบการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาสายสามัญศึกษาและสายอาชีวศึกษา ให้มีคุณภาพ ประสิทธิภาพและมีความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพ

(4) มีกรอบมาตรฐานสมรรถนะวิชาชีพครูทั้งสายสามัญศึกษาและสายอาชีวศึกษา ที่เน้นให้ครูมีความพร้อมทั้งทางด้านวิชาการ เชี่ยวชาญวิชาชีพ มีจรรยาบรรณ และจิตวิญญาณความเป็นครู เพื่อนำไปสู่การประเมินมาตรฐานการปฏิบัติงานและสมรรถนะ และการวิเคราะห์และพัฒนาสมรรถนะครูและบุคลากรทางการศึกษาตามความต้องการจำเป็น

(5) มีระบบกลไกให้ครูและผู้บริหารมีการพัฒนาตนเองทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง อาทิ PLC & CPD (Professional Learning Community & Continuous Professional evelopment) และให้ความความสำคัญกับมีการนิเทศและติดตามช่วยเหลือครูใหม่/ครูที่ไม่มีวุฒิทางการศึกษา

(6) มีการปรับปรุงระบบกลไกการเลื่อนวิทยฐานะของครู โดยนำผลการประเมินสมรรถนะไปเป็นส่วนสำคัญในการเลื่อนวิทยฐานะและการปรับปรุงค่าตอบแทนที่เหมาะสม

กิจกรรมปฏิรูปที่ 5 การปฏิรูปบทบาทการวิจัยและระบบธรรมาภิบาลของสถาบันอุดมศึกษาเพื่อสนับสนุนการพัฒนาประเทศไทยออกจากกับดักรายได้ปานกลางอย่างยั่งยืน

เป้าหมาย

(1) การสนับสนุนการพัฒนากำลังคนเพื่อส่งเสริมการพัฒนาประเทศไทยออกจากกับดักรายได้ปานกลางอย่างยั่งยืนระบบการอุดมศึกษาจำเป็นต้องดำเนินการปรับบทบาทในกระบวนการผลิตและพัฒนากำลังคนที่มีคุณภาพรองรับการพัฒนาประเทศผ่านการยกระดับการพัฒนาทักษะและการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Life-Long Learning) เพื่อการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ซึ่งประกอบด้วยกลไกสำคัญ 3 ประการได้แก่ 1) การศึกษาแบบ Cooperative and Work Integrated Education 2) การจัดการเรียนรู้แบบ Module-Based Learning และ 3) การจัดการเรียนรู้ที่เน้น Re-skill Up-skill New-skill โดยทั้งหมดนี้ จะต้องดำเนินการใน 7 เรื่อง โดยดำเนินการในระดับส่วนกลาง และระดับสถาบันอุดมศึกษา

(2) การสนับสนุนงานวิจัยเพื่อส่งเสริมการพัฒนาประเทศไทยออกจากกับดักรายได้ปานกลางอย่างยั่งยืนระบบการอุดมศึกษาจ้าเป็นต้องปฏิรูประบบการวิจัยและนวัตกรรมทั้งระบบตั้งแต่การพัฒนาระบบการจัดสรรงบประมาณเพื่อสนับสนุนงานวิจัยและนวัตกรรมในสาขาที่มีความสำคัญของประเทศ การเชื่อมโยงกระบวนการกำหนดยุทธศาสตร์การวิจัยของประเทศจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากกระบวนการวิจัยและนวัตกรรมสู่กระบวนการบริหารจัดการหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับระบบวิจัยของประเทศในทุกระดับ โดยมีเป้าหมายรวมไปถึงการยกระดับขีดความสามารถด้านนวัตกรรมให้กับผู้ประกอบการและชุมชน เพื่อให้มีความสามารถในการใช้นวัตกรรมในการยกระดับการดำเนินงานและรวมไปถึงความสามารถการท้าวิจัยและนวัตกรรมที่สอดคล้องกับความต้องการในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศอย่างยั่งยืน

(3) การปฏิรูประบบธรรมาภิบาลของสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการสร้างความเชื่อมั่นและการสนับสนุนสถาบันอุดมศึกษาจากทุกภาคส่วนในประเทศไทยระบบธรรมาภิบาลของสถาบันอุดมศึกษาทั้งในระดับสถาบันและระดับหน่วยงานภายในของสถาบัน อาทิ ระบบการสรรหาอธิการบดี กรรมการสภามหาวิทยาลัย และ ระบบการสรรหาคณบดี จำเป็นต้องได้รับการปรับปรุงให้มีระบบธรรมมาภิบาล โปร่งใส่ตรวจสอบได้ เป็นที่ยอมรับของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และประชาคมทั้งในมหาวิทยาลัยและของประชาชนไทย

เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาของไทยได้รับการสนับสนุนจากทุกภาคส่วนในสังคมไทยในการปฏิบัติภารกิจได้อย่างมั่นคงและยั่งยืน

2.2.2.3 แผนการปฏิรูปประเทศด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ (ฉบับปรับปรุง)

แผนการปฏิรูปประเทศด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ (ฉบับปรับปรุง) ได้ให้ความสำคัญกับการดำเนินกิจกรรมที่จะส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อประชาชนอย่างมีนัยสาคัญ (Big Rock) เพื่อให้การปฏิรูปประเทศมีผลสัมฤทธิ์อย่างเป็นรูปธรรมภายใต้ระยะเวลาการดำเนินการปฏิรูปประเทศที่ยังคงเหลืออยู่ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ที่กำหนดว่าการปฏิรูปประเทศจะบรรลุผลในระยะเวลา 5 ปี โดยมี 5 กิจกรรมปฏิรูปที่สำคัญ ดังนี้

กิจกรรมปฏิรูปที่ 1 การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนในการต่อต้านการทุจริต

เป้าหมาย

(1) ส่งเสริมให้เครือข่ายภาคประชาชนสามารถมีบทบาทในการเสนอแนะแนวทางที่เหมาะสมและมีส่วนร่วมในการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบโดยเฉพาะในท้องที่ของตนอย่างมีประสิทธิภาพ และปลอดภัย

(2) สนับสนุนให้ประชาชนสามารถพึ่งพาตนเองได้และมีความซื่อสัตย์สุจริตตามรอยเบื้องพระยุคลบาท

กิจกรรมปฏิรูปที่ 2 การพัฒนาการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารและระบบคุ้มครองผู้แจ้งเบาะแสการทุจริตที่มีประสิทธิภาพ

เป้าหมาย

(1) กฎหมายที่เกี่ยวข้องมีผลบังคับใช้ในทางปฏิบัติ (กฎหมายป้องกันการฟ้องปิดปาก กฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ)

(2) พัฒนาระบบการคุ้มครองผู้แจ้งเบาะแสอย่างครบวงจร

กิจกรรมปฏิรูปที่ 3 การพัฒนากระบวนการยุติธรรมที่รวดเร็ว โปร่งใส ไม่เลือกปฏิบัติในการดำเนินคดีทุจริตทั้งภาครัฐและภาคเอกชน

เป้าหมาย

(1) ประชาชนเป็นเครือข่าย มีส่วนร่วมในการการตรวจสอบและเฝ้าระวังการปฏิบัติงานของภาครัฐ รวมทั้งร่วมดำเนินมาตรการลงโทษทางสังคม (Social Sanction) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ความเสมอภาค และความโปร่งใสของกระบวนการยุติธรรมอย่างมีนัยสำคัญ

(2) การดำเนินคดีทุจริตมีความรวดเร็ว เป็นธรรม โปร่งใส ไม่เลือกปฏิบัติ

(3) เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องในกระบวนการยุติธรรมที่ถูกดำเนินการทางวินัยมาตรฐานทางจริยธรรม หรืออาญา เพราะการดำเนินงาน/คดีที่ตนรับผิดชอบ มีจำนวนลดลง

(4) นิติบุคคลที่กระทาความเสียหายให้กับประเทศได้รับการลงโทษตามมาตรฐานสากล

กิจกรรมปฏิรูปที่ 4 การพัฒนาระบบราชการไทยให้โปร่งใส ไร้ผลประโยชน์

เป้าหมาย

(1) ให้หน่วยงานของรัฐทุกหน่วยประกาศตนเป็นหน่วยงานที่เจ้าหน้าที่ของรัฐทุกคนไม่รับของขวัญและของกำนัลทุกชนิดจากการปฏิบัติหน้าที่ (No Gift Policy)

(2) มีการบริหารบุคคลภาครัฐในระบบคุณธรรมตามรัฐธรรมนูญบัญญัติ พร้อมกับให้มีมาตรฐานทางจริยธรรมเกี่ยวกับการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนกับส่วนรวม และยกระดับมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนกับส่วนรวมเป็นกฎหมาย

(3) มีการยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐต่อหัวหน้าส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐที่ตนสังกัดหรือปฏิบัติงานอยู่ เพื่อใช้เป็นฐานข้อมูลในการตรวจสอบการร่ำรวยผิดปกติ

(4) หัวหน้าหน่วยงานของรัฐจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงเกี่ยวกับการประพฤติมิชอบและร่ำรวยผิดปกติของเจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงาน และบังคับใช้มาตรการทางจริยธรรม วินัย และอาญาต่อผู้กระทำผิดอย่างรวดเร็วและเป็นธรรม พร้อมกับนาหลักความรับผิดชอบในการกระทำ (Accountability) มาบังคับใช้กับหัวหน้าหน่วยงานของรัฐ

กิจกรรมปฏิรูปที่ 5 การพัฒนามาตรการสกัดกั้นการทุจริตเชิงนโยบายในการดำเนินโครงการขนาดใหญ่

เป้าหมาย

(1) ทุกหน่วยงานภาครัฐที่มีโครงการที่เป็นไปตามเกณฑ์การประเมินความเสี่ยงต่อการทุจริตเชิงนโยบายที่กำหนด (งบประมาณการดำเนินโครงการมากกว่า 500 ล้านบาท หรือเป็นโครงการที่มีผลกระทบในเชิงเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคง ในวงกว้าง) จะต้องประเมินความเสี่ยงต่อการทุจริตของโครงการดังกล่าว พร้อมทั้งนำเสนอมาตรการบริหารจัดการความเสี่ยงที่เหมาะสมยื่นต่อหน่วยงานที่ทาหน้าที่พิจารณาจัดสรรงบประมาณ

(2) หน่วยงานตรวจสอบ ติดตาม กำกับดูแล เช่น กรมบัญชีกลาง (การจัดซื้อจัดจ้าง) สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน (ผู้ตรวจสอบภายนอก) และผู้ตรวจสอบภายในของหน่วยงาน (หน่วยงานเจ้าของโครงการ) วางระบบการตรวจสอบโครงการ และติดตามตรวจสอบทุกโครงการที่มีการประเมินความเสี่ยงต่อการทุจริตเชิงนโยบาย ภายในปี 2565

(3) หน่วยงานภาครัฐที่มีโครงการตามเกณฑ์การประเมินความเสี่ยงต่อการทุจริตเชิงนโยบายในขั้นตอนการดำเนินโครงการ ให้จัดทารายงานผลการดำเนินการตามเกณฑ์ชี้วัดความเสี่ยงต่อการทุจริตเชิงนโยบาย ในขั้นตอนการดำเนินโครงการ จำนวน 1 ฉบับ

2.2.3 แผนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13

การวางกรอบการพัฒนาประเทศในระยะ 5 ปี ภายใต้แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 มีความมุ่งหมายที่จะเร่งเพิ่มศักยภาพของประเทศในการรับมือกับความเสี่ยงที่อาจส่งผลกระทบที่รุนแรงและเสริมสร้างความสามารถในการสร้างสรรค์ประโยชน์จากโอกาสที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสมและทันท่วงที การกำหนด ทิศทางการพัฒนาประเทศในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อพลิกโฉม

ประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้าเศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” ซึ่งหมายถึงการสร้างการเปลี่ยนแปลงที่ครอบคลุมตั้งแต่ระดับโครงสร้างนโยบาย และกลไก เพื่อมุ่งเสริมสร้างสังคมที่ก้าวทันพลวัตของโลก และเกื้อหนุนให้คนไทย มีโอกาสที่จะพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มศักยภาพ พร้อมกับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี นวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์มีความสามารถในการสร้างมูลค่าเพิ่มที่สูง และคำนึงถึงความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม

เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ข้างต้น แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 ได้กำหนดเป้าหมายหลัก จำนวน 5 ประการ ประกอบด้วย

1) การปรับโครงสร้างการผลิตสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม โดยยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการสำคัญให้สูงขึ้น และสามารถตอบโจทย์พัฒนาการของเทคโนโลยีและสังคมยุคใหม่ และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เชื่อมโยงเศรษฐกิจท้องถิ่นและผู้ประกอบการรายย่อยกับห่วงโซ่มูลค่าของภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย รวมถึงพัฒนาระบบนิเวศที่ส่งเสริมการค้าการลงทุนและนวัตกรรม

2) การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ โดยพัฒนาให้คนไทยมีทักษะและคุณลักษณะที่เหมาะสมกับโลกยุคใหม่ ทั้งทักษะในด้านความรู้ทักษะทางพฤติกรรม และคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคมเตรียมพร้อมกำลังคนที่มีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน เอื้อต่อการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่ภาคการผลิตและบริการเป้าหมายที่มีศักยภาพและผลิตภาพสูงขึ้น รวมทั้งพัฒนาหลักประกัน และความคุ้มครองทางสังคมเพื่อส่งเสริมความมั่นคงในชีวิต

3) การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม โดยลดความเหลื่อมล้ำทั้งในเชิงรายได้ ความมั่งคั่ง และโอกาสในการแข่งขันของภาคธุรกิจ สนับสนุนช่วยเหลือกลุ่มเปราะบางและผู้ด้อยโอกาสให้มีโอกาสในการเลื่อนชั้นทางเศรษฐกิจและสังคม รวมถึงจัดให้มีบริการสาธารณะที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม

4) การเปลี่ยนผ่านไปสู่ความยั่งยืน โดยปรับปรุงการใช้ทรัพยากรธรรมชาติในการผลิตและบริโภคให้มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับขีดความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศ แก้ไขปัญหามลพิษสำคัญด้วยวิธีการที่ยั่งยืน โดยเฉพาะมลพิษทางอากาศ ขยะ และมลพิษทางน้ำ และลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพื่อมุ่งสู่ความเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon neutrality) ภายในครึ่งแรกของศตวรรษนี้

5) การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่ โดยการสร้างความพร้อมในการรับมือและแสวงหาโอกาสจากการเป็นสังคมสูงวัยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภัยโรคระบาด และภัยคุกคามทางไซเบอร์ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและกลไกทางสถาบันที่เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลงสู่ดิจิทัล รวมทั้งปรับปรุงโครงสร้างและระบบการบริหารงานของภาครัฐให้สามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของบริบททางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีได้อย่างทันเวลา มีประสิทธิภาพ และมีธรรมาภิบาล

2.2.3.1 หมุดหมายการพัฒนา

เพื่อถ่ายทอดเป้าหมายหลักไปสู่ภาพของการขับเคลื่อนที่ชัดเจนในลักษณะของวาระการพัฒนา (Agenda) ที่เอื้อให้เกิดการทำงานร่วมกันของหลายหน่วยงานและหลายภาคส่วนในการผลักดันการ

พัฒนาในเรื่องใดเรื่องหนึ่งให้เกิดผลได้อย่างเป็นรูปธรรม แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 จึงได้กำหนดหมุดหมายการพัฒนาจำนวน 13 ประการ ซึ่งเป็นการบ่งบอกถึงสิ่งที่ประเทศไทยปรารถนาจะ ‘เป็น’ มุ่งหวังจะ ‘มี’ หรือต้องการจะ‘ขจัด’ เพื่อสะท้อนประเด็นการพัฒนาที่มีลำดับความสำคัญสูงต่อการพลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้าเศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” และการบรรลุเป้าหมายหลักในช่วงระยะเวลา 5 ปี ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่13 โดยหมุดหมายการพัฒนาทั้ง 13 ประการมีที่มาจากการประเมินโอกาสและความเสี่ยงของไทยในการพัฒนาประเทศภายใต้กรอบของยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งได้มีการพิจารณาถึงแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงระดับโลกสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 รวมถึงผลการพัฒนาในประเทศในระยะเวลาที่ผ่านมาทั้งนี้ หมุดหมายการพัฒนาที่กำหนดขึ้นเป็นประเด็นที่มีลักษณะเชิงบูรณาการ ซึ่งสามารถ นำไปสู่การพัฒนาทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไปพร้อม ๆ กัน ทำให้หมุดหมายแต่ละประการสามารถสนับสนุนเป้าหมายหลักได้มากกว่าหนึ่งข้อ โดยหมุดหมายทั้ง 13 ประการ แบ่งออกได้เป็น 4 มิติ ดังนี้

1. มิติภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย

หมุดหมายที่ 1 ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

หมุดหมายที่ 2 ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน

หมุดหมายที่ 3 ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก

หมุดหมายที่ 4 ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

หมุดหมายที่ 5 ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค

หมุดหมายที่ 6 ไทยเป็นฐานการผลิตอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะที่สำคัญของโลก

2. มิติโอกาสและความเสมอภาคทางเศรษฐกิจและสังคม

หมุดหมายที่ 7 ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้

หมุดหมายที่ 8 ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน

หมุดหมายที่ 9 ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และคนไทยทุกคนมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสม

3. มิติความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

หมุดหมายที่ 10 ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

หมุดหมายที่ 11 ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

4. มิติปัจจัยผลักดันการพลิกโฉมประเทศ

หมุดหมายที่ 12 ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต

หมุดหมายที่ 13 ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ นำแผนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 เชื่อมโยงสู่แผนปฏิบัติราชการ ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566 – 2570)

หมุดหมายที่ 1 ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

<u>เป้าหมาย</u>

เป้าหมายที่ 1 มูลค่าเพิ่มของสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปสูงขึ้น

เป้าหมายที่ 2 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบบริหารจัดการ เพื่อคุณภาพ ความมั่นคงอาหาร และความยั่งยืนของภาคเกษตร

เป้าหมายที่ 3 เพิ่มศักยภาพและบทบาทของผู้ประกอบการเกษตรในฐานะหุ้นส่วนเศรษฐกิจของห่วงโซ่อุปทานที่ได้รับส่วนแบ่งประโยชน์อย่างเหมาะสมและเป็นธรรม

<u>กลยุทธ์การพัฒนา</u>

กลยุทธ์ที่ 1 การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมแบบมุ่งเป้า เพื่อให้เกิดการยกระดับกระบวนการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่ม

กลยุทธ์ที่ 2 การส่งเสริมการผลิตและการขยายตัวของตลาด ของสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปที่มีมูลค่าเพิ่มสูง

กลยุทธ์ที่ 3 การขยายผลรูปแบบเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและมีมูลค่าเพิ่มสูงจากแบบอย่างความสำเร็จในประเทศ

กลยุทธ์ที่ 7 การพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการฟาร์มและกิจกรรมหลังการเก็บเกี่ยว เพื่อลดต้นทุนและเพิ่มมูลค่าผลผลิตของเกษตรกร

กลยุทธ์ที่ 9 การพัฒนาฐานข้อมูลและคลังข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร รวมทั้งผลักดันให้มีการใช้ข้อมูลอย่างมีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ที่ 11 การยกระดับขีดความสามารถของเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร

กลยุทธ์ที่ 12 การพัฒนากลไกเพื่อเชื่อมโยงภาคีต่าง ๆ ทั้งภาคเอกชน ส่วนราชการ กลุ่มเกษตรกร และนักวิชาการในพื้นที่ ในการเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจในการพัฒนาภาคเกษตรตลอดห่วงโซ่อุปทาน

หมุดหมายที่ 2 ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน

เป้าหมาย

เป้าหมายที่ 1 การท่องเที่ยวไทยเป็นการท่องเที่ยวคุณภาพสูงที่เชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมและบริการที่มีศักยภาพอื่น

เป้าหมายที่ 2 การปรับโครงสร้างการท่องเที่ยวให้พึ่งพานักท่องเที่ยวในประเทศและมีการกระจายโอกาสทางเศรษฐกิจมากขึ้น

เป้าหมายที่ 3 การท่องเที่ยวไทยมีการบริหารจัดการอย่างยั่งยืนในทุกมิติ

กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ 1 การส่งเสริมการพัฒนากิจกรรม สินค้า และบริการ การท่องเที่ยวมูลค่าเพิ่มสูง

กลยุทธ์ที่ 2 การพัฒนาและยกระดับการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพรองรับนักท่องเที่ยวทั่วไป

กลยุทธ์ที่ 3 การยกระดับบริการและการบริหารจัดการการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานเป็นที่ยอมรับของตลาดสากล

กลยุทธ์ที่ 4 การพัฒนาทักษะและศักยภาพของบุคลากรในภาคการท่องเที่ยว

กลยุทธ์ที่ 6 การพัฒนาระบบข้อมูลการท่องเที่ยวให้เป็นระบบการท่องเที่ยวอัจฉริยะที่นักท่องเที่ยวผู้ประกอบการ และภาครัฐ สามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้ง่าย

หมุดหมายที่ 7 ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้

เป้าหมาย

เป้าหมายที่ 1 วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเติบโตและแข่งขันได้

เป้าหมายที่ 2 วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีศักยภาพสูงในการดำเนินธุรกิจสามารถยกระดับและปรับตัวเข้าสู่การแข่งขันใหม่

เป้าหมายที่ 3 วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสามารถเข้าถึงและได้รับการส่งเสริมอย่างมีประสิทธิผลจากภาครัฐ

กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ 1 การพัฒนาระบบนิเวศให้เอื้ออำนวยต่อการทำธุรกิจและการยกระดับความสามารถในการแข่งขันของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

กลยุทธ์ที่ 2 การพัฒนาแพลตฟอร์มเชื่อมโยงฐานข้อมูลวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมและส่งเสริมให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเข้าสู่ระบบ

กลยุทธ์ที่ 4 การส่งเสริมการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้เป็นผู้ประกอบการในยุคดิจิทัล

กลยุทธ์ที่ 5 การยกระดับประสิทธิภาพกระบวนการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของภาครัฐ

กลยุทธ์ที่ 7 การส่งเสริมวิสาหกิจเพื่อสังคมให้มีศักยภาพการดำเนินการในเชิงธุรกิจ

หมุดหมายที่ 9 ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และคนไทยทุกคนมีความคุ้มครองทางสังคม

<u>เป้าหมาย</u>

เป้าหมายที่ 1 ครัวเรือนยากจนข้ามรุ่นมีโอกาสในการเลื่อนสถานะทางเศรษฐกิจและสังคมจนสามารถหลุดพ้นจากความยากจนได้อย่างยั่งยืน

เป้าหมายที่ 2 คนไทยทุกช่วงวัยได้รับความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอต่อการดำรงชีวิต

<u>กลยุทธ์การพัฒนา</u>

กลยุทธ์ที่ 1 การแก้ปัญหาความยากจนข้ามรุ่นแบบมุ่งเป้าให้ครัวเรือนหลุดพ้นความยากจนอย่างยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ 2 การสร้างโอกาสที่เสมอภาคแก่เด็กจากครัวเรือนยากจนข้ามรุ่น

กลยุทธ์ที่ 3 การยกระดับความคุ้มครองทางสังคมสำหรับคนทุกช่วงวัย

กลยุทธ์ที่ 4 การพัฒนาระบบความคุ้มครองทางสังคมให้มีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ที่ 5 การบูรณาการฐานข้อมูลเพื่อลดความยากจนข้ามรุ่นและจัดความคุ้มครองทางสังคม

หมุดหมายที่ 12 ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต

<u>เป้าหมาย</u>

เป้าหมายที่ 1 คนไทยได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพในทุกช่วงวัย

ป้าหมายที่ 2 กำลังคนมีสมรรถนะสูง สอดคล้องกับความต้องการของภาคการผลิตเป้าหมาย และสามารถสร้างงานอนาคต

เป้าหมายที่ 3 ประชาชนทุกกลุ่มเข้าถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต

<u>กลยุทธ์การพัฒนา</u>

กลยุทธ์ที่ 1 การพัฒนาคนไทยทุกช่วงวัยในทุกมิติ

กลยุทธ์ที่ 2 การพัฒนากำลังคนสมรรถนะสูง

กลยุทธ์ที่ 3 การส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต

หมุดหมายที่ 13 ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

<u>เป้าหมาย</u>

เป้าหมายที่ 1 การบริการภาครัฐ มีคุณภาพ เข้าถึงได้

เป้าหมายที่ 2 ภาครัฐที่มีขีดสมรรถนะสูง คล่องตัว

<u>กลยุทธ์การพัฒนา</u>

กลยุทธ์ที่ 1 การพัฒนาคุณภาพในการให้บริการภาครัฐที่ตอบโจทย์ สะดวก และประหยัด

กลยุทธ์ที่ 2 การปรับเปลี่ยนการบริหารจัดการและโครงสร้างของภาครัฐให้ยืดหยุ่น เชื่อมโยงเปิดกว้างและมีประสิทธิภาพเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงที่เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ

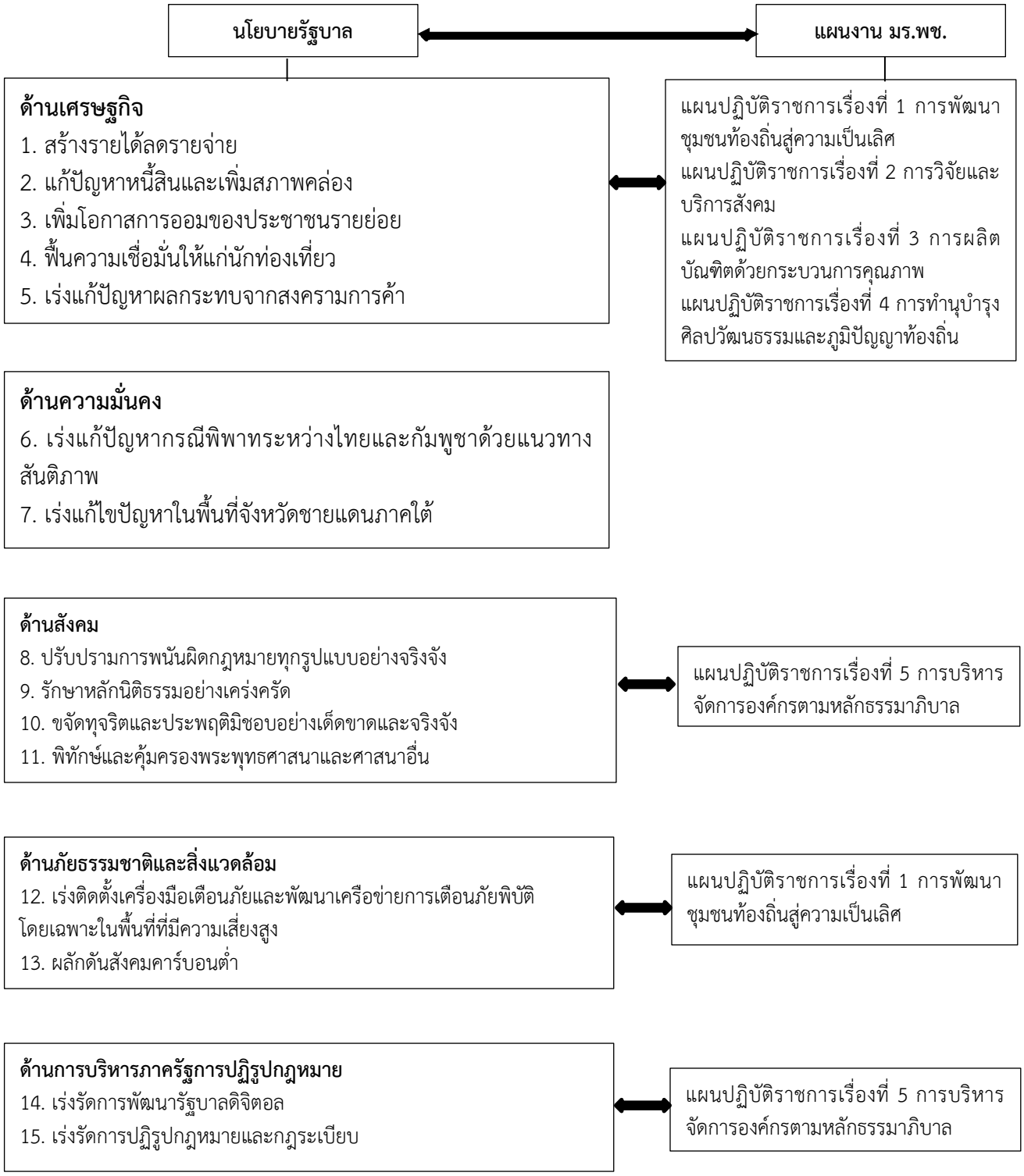
กลยุทธ์ที่ 3 การปรับเปลี่ยนภาครัฐเป็นรัฐบาลดิจิทัลที่ใช้ข้อมูลในการบริหารจัดการเพื่อการพัฒนาประเทศ

กลยุทธ์ที่ 4 การสร้างระบบบริหารภาครัฐที่ส่งเสริมการปรับเปลี่ยนและพัฒนาบุคลากร ให้มีทักษะที่จำเป็นในการให้บริการภาครัฐดิจิทัล และปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบ มาตรการภาครัฐให้เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ

2.3 แผนระดับที่ 3 และแผนที่เกี่ยวข้อง

1. คำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรี (นางสาวแพทองธาร ชินวัตร) นายยกรัฐมนตรีแถลงต่อรัฐสภา
2. นโยบายรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม
3. แผนพัฒนาจังหวัดเพชรบูรณ์ 5 ปี (พ.ศ. 2566 -2570) รอบทบทวนประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2569
4. ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579)
5. แผนปฏิบัติการเชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Action Plan) มหาวิทยาลัยราชภัฏ ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566 – 2570)
6. การประเมินการกำหนดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา (Reinventing University)
7. UI Green Metrics World University Ranking
8. วิศวกรสังคม

1.แผนงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ในการดำเนินงานตามนโยบาย “รัฐบาลนายอนุทิน ชาญวีรกูล” กันยายน 2568 – ปัจจุบัน

2. การมอบนโยบายการบริหารงานกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

โดยศาสตราจารย์ ดร.ยศชนัน วงศ์สวัสดิ์ รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

MHESI Action Plan 2026 - 2030 ยกระดับวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม สู่การวางรากฐานเศรษฐกิจใหม่อย่างยั่งยืนพลิกโฉมมหาวิทยาลัยให้เป็นศูนย์กลางองค์ความรู้

แผนปฏิบัติการจะมี 8 ยุทธศาสตร์ครอบคลุมทุกมิติการพัฒนา

1. ส่งเสริมให้เกิด Innovation Ecosystem ในประเทศไทย

ส่งเสริมให้เกิด (Innovation Ecosystem) ในประเทศไทยเชื่อมโยงมหาวิทยาลัย ภาครัฐ เอกชน แหล่งทุน และผู้ประกอบการ พร้อมผลักดันการใช้ประโยชน์จากทรัพย์สินทางปัญญาในเชิงพาณิชย์

2. Wellness Thailand

การพัฒนาประเทศสู่ศูนย์กลางสุขภาพและการแพทย์ (Wellness Thailand) ตั้งแต่สมุนไพร เวชสำอาง อาหารแห่งอนาคต และเทคโนโลยีการแพทย์ขั้นสูง

3. Semiconductor Thailand

วางรากฐานอุตสาหกรรมเซมิคอนดักเตอร์ (Semiconductor Thailand) รองรับอุตสาหกรรมอนาคต เช่น ยานยนต์ไฟฟ้า (EV), AI และระบบสื่อสารยุคใหม่

4. AI, Physical AI and Data Driven Nation

ขับเคลื่อนประเทศด้วย AI และข้อมูล (AI & Data Driven Nation) ภายใต้แนวคิด “AI for ALL”

5. Frontier Innovation Thailand

การลงทุนในเทคโนโลยีขั้นแนวหน้า (Frontier Innovation) เช่น ควอนตัม, อวกาศ และพลังงานสีเขียว

6. ส่งเสริมเทคโนโลยีความมั่นคง

พัฒนาเทคโนโลยีความมั่นคง (Security Technology) ครอบคลุมความมั่นคงทางการป้องกันประเทศ การรับมือภัยพิบัติ และเป้าหมาย Net Zero

7. ส่งเสริมเทคโนโลยีเพื่อต่อต้าน Corruption มุ่งสู่ Digital Government

ใช้เทคโนโลยีต่อต้านคอร์รัปชัน (Anti - Corruption & Government) เปิดเผยข้อมูลและบริการภาครัฐแบบเบ็ดเสร็จ

8. พลิกโฉมมหาวิทยาลัย สู่ระดับโลก

พัฒนาสถาบันอุดมศึกษาให้เป็น World - Class University เป็นแหล่งความรู้และพัฒนาบุคลากรคุณภาพสูง

3. แผนพัฒนาจังหวัดเพชรบูรณ์ 5 ปี (พ.ศ.2566-2570) รอบทบทวนประจำปี งบประมาณ พ.ศ. 2568

วิสัยทัศน์ : ดินแดนแห่งความสุขของคนอยู่และผู้มาเยือน

ประเด็นการพัฒนา :

ประเด็นการพัฒนาที่ 1 : การส่งเสริมเกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์อย่างครบวงจร

ประเด็นการพัฒนาที่ 2 : ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อสร้างสรรค์มูลค่าเพิ่ม

ประเด็นการพัฒนาที่ 3 : ยกระดับคุณภาพชีวิตและเสริมสร้างความมั่นคงอย่างเท่าเทียม
ประเด็นการพัฒนาที่ 4 : การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
ประเด็นการพัฒนาที่ 5 : ยกระดับขีดความสามารถทางการแข่งขันทางเศรษฐกิจ

4. ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579)
ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาท้องถิ่น

เป้าหมาย

1. ด้านเศรษกิจ
2. ด้านสังคม
3. ด้านสิ่งแวดล้อม
4. ด้านการศึกษา

กลยุทธ์

1. สร้างและพัฒนาความร่วมมือกับผู้ว่าราชการจังหวัดในการวางแผนพัฒนาเชิงพื้นที่ และดำเนินโครงการตามพันธกิจและศักยภาพของมหาวิทยาลัยโดยกำหนดเป้าหมายเชิงปริมาณและคุณภาพ รวมถึงกำหนดเวลา (Timeline) ในการดำาเนินการทุกขั้นตอนอย่างเป็นรูปธรรม (ระยะสั้น ระยะกลาง และระยะยาว) ทั้งนี้ต้องได้รับความเห็นชอบจากผู้ว่าราชการจังหวัดด้วย

2. บูรณาการความร่วมมือในมหาวิทยาลัยและภายนอกมหาวิทยาลัย (ภาครัฐภาคเอกชน ภาคประชาสังคม) ในการดำเนินโครงการพัฒนาให้บรรลุตามเป้าหมายอย่างมีนัยสำคัญ

3. บูรณาการการจัดการเรียนการสอน การวิจัยของนักศึกษา และอาจารย์กับการพัฒนาท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การผลิตและพัฒนาครู

เป้าหมาย

1. บัณฑิตครูมหาวิทยาลัยราชภัฏมีอัตลักษณ์ และสมรรถนะ เป็นเลิศ เป็นที่ต้องการของผู้ใช้บัณฑิต

2. บัณฑิตครูของมหาวิทยาลัยราชภัฏ สมบูรณ์ด้วยคุณลักษณะ 4 และถ่ายทอด / บ่มเพาะให้ศิษย์แต่ละช่วงวัย

3. บัณฑิตครูมหาวิทยาลัยราชภัฏที่เข้าสู่วิชาชีพได้รับการเสริมสมรรถนะเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลง

กลยุทธ์

1. ปรับปรุงหลักสูตรครุศาสตร์หลักสูตรศึกษาศาสตร์ และกระบวนการผลิตให้มีสมรรถนะเป็นเลิศ เป็นที่ยอมรับด้วย School Integrated Learning และสอดคล้องกับวามต้องการของประเทศ

2. พัฒนาสมรรถนะครูของครูให้มีความเป็นมืออาชีพ

3. บ่มเพาะนักศึกษาครุศาสตร์ นักศึกษาศึกษาศาสตร์ให้มีสมรรถนะตามมาตรฐานวิชาชีพ พร้อมด้วยจิตวิญญาณความเป็นครูและคุณลักษณะ 4 ประการ คือ 1) มีทัศนคติที่ดี**และ**ถูกต้อง 2) มีพื้นฐานชีวิตที่มั่นคงเข้มแข็ง 3) มีงานทำ มีอาชีพ 4) เป็นพลเมืองดี มีระเบียบวินัย

4. จัดทำแผนการดำเนินงานตามข้อ 1 – 3 โดยกำหนดเป้าหมายเชิงปริมาณและคุณภาพ รวมถึงขั้นตอนและระยะเวลา (Timeline) ในการปฏิบัติงานทั้งระยะสั้น ระยะกลาง และระยะยาว เพื่อให้สามารถบรรลุเป้าหมายได้อย่างเป็นรูปธรรม

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การยกระดับคุณภาพการศึกษา

เป้าหมาย

1. มหาวิทยาลัยราชภัฏ มีความเป็นเลิศในการสร้างความมั่นคงให้กับประเทศด้วยการบูรณาการองค์ความรู้ สู่นวัตกรรม เพื่อการพัฒนาเชิงพื้นที่

2. ยกระดับคุณภาพบัณฑิตให้เป็นที่ต้องการของผู้ใช้บัณฑิต ด้วยอัตลักษณ์ด้านสมรรถนะและคุณลักษณะ 4 พร้อมรองรับบริบทที่เปลี่ยนแปลง

3. อาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาทุกสาขาวิชาเป็นมืออาชีพ มีสมรรถนะเป็นที่ยอมรับในระดับชาติและนานาชาติ

กลยุทธ์

1. ปรับปรุงหลักสูตรเดิมให้ทันสมัยและพัฒนาหลักสูตรใหม่ในรูปแบบสหวิทยาการที่ตอบสนองการพัฒนาท้องถิ่นและสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาประเทศ

2. พัฒนาศักยภาพผู้สอนให้เป็นมืออาชีพ

3. พัฒนาห้องปฏิบัติการ อุปกรณ์การเรียนรู้เพื่อสนับสนุนการผลิตบัณฑิต

4. ปรับกระบวนการจัดการเรียนรู้ให้บูรณาการกับการทำางานและเสริมสร้างทักษะและจิตสำนึกในการพัฒนาท้องถิ่น

5. ผลิตบัณฑิตได้ตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต ทั้งด้านสมรรถนะวิชาชีพ ทักษะณฑิตศตวรรษที่ 21 และคุณลักษณะ 4 ประการ คือ (1) มีทัศนคติที่ดีและถูกต้อง (2) มีพื้นฐานชีวิตที่มั่นคงเข้มแข็ง (3) มีอาชีพมีงานทำ และ (4) มีความเป็นพลเมืองดีมีระเบียบวินัย

6. จัดทำแผนพัฒนาเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาในลักษณะการ Reprofile อย่างเป็นรูปธรรมโดยกำหนดเป้าหมายเชิงปริมาณและคุณภาพ รวมถึงระยะเวลาและขั้นตอนการดำาเนินการ (Timeline) ในการปฏิบัติอย่างชัดเจน

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาระบบบริหารจัดการ

เป้าหมาย

1. มหาวิทยาลัยราชภัฏ ได้รับการยอมรับระดับชาติ และนานาชาติด้านการเป็นสถาบันการศึกษาเพื่อท้องถิ่นที่สร้างความมั่นคงให้กับประเทศ

2. มหาวิทยาลัยราชภัฏ มีระบบบริหารที่มีประสิทธิภาพ และคล่องตัวมุ่งเน้นการสร้างธรรมาภิบาลความพร้อมและความสามารถปรับตัวอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลกับสถานะมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ

กลยุทธ์

1. ส่งเสริมบุคลากรที่เป็นคนดีและคนเก่งให้พัฒนาและแสดงออกถึงความรู้ความสามารถและศักยภาพในการพัฒนามหาวิทยาลัยและท้องถิ่นอย่างเต็มที่

2. เพิ่มบทบาทการเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อท้องถิ่นโดยให้ความสำคัญกับการบูรณาการการเรียนการสอนกับการพัฒนาท้องถิ่น และการสร้างผลประโยชน์จากทรัพย์สินทางปัญญา

3. สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับองค์กรภายในและต่างประเทศเพื่อเสริมสร้างประสิทธิผลตามวิสัยทัศน์และพันธกิจของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

4. ปรับปรุงพัฒนาระบบบริหารจัดการโดยเฉพาะฐานข้อมูลงบประมาณและบุคลากรให้ทันสมัย รวดเร็ว มีประสิทธิภาพ โปร่งใส และมีธรรมาภิบาล

5. แผนปฏิบัติการเชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Action Plan) มหาวิทยาลัยราชภัฏ ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566 – 2570)

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาท้องถิ่น

1. เป้าประสงค์ (Objective)

1) ยกระดับเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นด้วยองค์ความรู้และนวัตกรรม และพัฒนาผู้ประกอบการในพื้นที่ สร้างความมั่นคงทางอาหารและสุขภาวะสำหรับคนทุกช่วงวัยในพื้นที่ โดยสร้างโอกาสและช่องทางใหม่ๆ ทางธุรกิจและอาชีพที่เหมาะสม รวมทั้งเสริมหนุนการสร้าง Social Enterprise และ BCG Economy เพื่อการพัฒนาเชิงพื้นที่อย่างยั่งยืนโดยชุมชนสามารถจัดการตนเองได้และมีดัชนีชี้วัดความสุขมวลรวมชุมชนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ

ผลลัพธ์สำคัญ (Key Result)

1) รายได้ในชุมชนเป้าหมายเพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ 10 ต่อปี

2) เกิดผู้ประกอบการรายใหม่ 500 ราย หรือการจ้างงานใหม่ 15,000 ราย

3) เกิดนวัตกรรมการใช้ประโยชน์จากพืช/สัตว์และวัฒนธรรมเพื่อเศรษฐกิจจำนวน 38 รายการ

4) ครัวเรือนที่ได้รับการยกระดับให้พ้นเส้นความยากจน 2 จำนวน 76,000 ครัวเรือน

5) มหาวิทยาลัยราชภัฏ 38 แห่ง มี big data platform ที่รวบรวมข้อมูลผลงานนวัตกรรมชุมชน ข้อมูลผู้เชี่ยวชาญ และนวัตกรชุมชน

2. เป้าประสงค์ (Objective)

1) ยกระดับคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนในพื้นที่โดยเฉพาะโรงเรียนขนาดเล็กกลุ่มเปราะบาง และโรงเรียนในโครงการพระราชดำริ รวมทั้งการเรียนรู้ตลอดชีวิตของประชากรทุกกลุ่มทุกช่วงวัยในพื้นที่

ผลลัพธ์สำคัญ (Key Result)

1) คะแนนทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา ของโรงเรียนในกลุ่มที่มีคะแนนทดสอบน้อยที่สุดร้อยละ 20 ในพื้นที่บริการของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพิ่มขึ้น

2) มีหลักสูตรการเรียนรู้ระยะสั้น เพื่อสร้างอาชีพให้กลุ่มเปราะบาง ได้แก่ กลุ่มผู้สูงอายุ และผู้พิการ ให้มีรายได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 10

3) การพัฒนาให้ครูประจำการทั่วไป 4 มีสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (active learning) ตามหลักสูตรฐานสมรรถนะ ร้อยละ 10 ของครูในพื้นที่บริการของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

4) มีเครื่องมือและสื่อการเรียนรู้เพื่อพัฒนาเส้นทางอาชีพและวิชาการโดยมุ่งเน้นที่คุณภาพผู้เรียนเป็นสำคัญ

5) อัตราการเรียนต่อระดับอุดมศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิตของประชากรในพื้นที่เพิ่มขึ้น

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การผลิตและพัฒนาครู

1. เป้าประสงค์ (Objective)

1) พัฒนาครูประจำการที่เป็นศิษย์เก่าของมหาวิทยาลัยราชภัฏให้มีศักยภาพและความก้าวหน้าทางวิชาชีพ และยกระดับกระบวนการผลิตครูของมหาวิทยาลัยราชภัฏในด้านคุณภาพ

ผลลัพธ์สำคัญ (Key Result)

1) ร้อยละ 100 ของครูประจำการในพื้นที่บริการที่เป็นศิษย์เก่าของมหาวิทยาลัยราชภัฏได้รับการยกระดับสมรรถนะและความก้าวหน้าทางวิชาชีพครู เพื่อตอบโจทย์ความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

2) ทุกมหาวิทยาลัยราชภัฏมีหลักสูตรผลิตบัณฑิตครูที่นำไปสู่การสร้างสมรรถนะตาม 17 สมรรถนะที่ส่วนกลางกำหนด และเพิ่มเติมสมรรถนะที่เป็นอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏแต่ละแห่ง

3) ร้อยละ 80 ของผู้สอนคณะครุศาสตร์มีประสบการณ์ในการสอนในโรงเรียนไม่น้อยกว่า 60 ชั่วโมง/ปี และได้รับการพัฒนาศักยภาพไม่น้อยกว่า 50 ชั่วโมง/ปี

2. เป้าประสงค์ (Objective)

1) เพิ่มทางเลือกให้บัณฑิตครูมหาวิทยาลัยราชภัฏมีอาชีพที่ 2 รองรับ ซึ่งเป็นอาชีพเฉพาะทางที่สอดคล้องกับวิชาเอกที่ศึกษา โดยอาจใช้กลไก sandbox เป็นเครื่องมือและดำเนินการร่วมกับประชาคมวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง

ผลลัพธ์สำคัญ (Key Result)

1) แต่ละวิชาเอกมีทางเลือกอาชีพให้นักศึกษา อย่างน้อย 1 อาชีพ โดยมีการเพิ่มฐานสมรรถนะสำหรับอาชีพนั้นอย่างเพียงพอ

3. เป้าประสงค์ (Objective)

1) พัฒนาโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏหรือโรงเรียนร่วมพัฒนา (ในกรณีที่มหาวิทยาลัยราชภัฏไม่มีโรงเรียนสาธิต) ให้เป็นต้นแบบของโรงเรียนในพื้นที่ในด้านการจัดการเรียนการสอนฐานสมรรถนะและสร้างผู้เรียนให้มีคุณลักษณะ 4 ประการตามพระบรมราโชบายด้านการศึกษา

ผลลัพธ์สำคัญ (Key Result)

1) คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ มีนวัตกรรมทางการศึกษาที่เน้น learning outcome ของผู้เรียน และมีการวัดผลกระทบ (impact) การประเมินวัดผลผู้เรียนในโรงเรียนสาธิตของมหาวิทยาลัยราชภัฏอย่างน้อย 76 ชิ้น/ปี

2) ร้อยละ 100 ของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏหรือโรงเรียนร่วมพัฒนา (ในกรณีที่มหาวิทยาลัยราชภัฏไม่มีโรงเรียนสาธิต) มีกระบวนการจัดการเรียนการสอนฐานสมรรถนะที่ได้รับการยอมรับจากผลลัพธ์ผู้เรียน

3) ร้อยละ 100 ของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏหรือโรงเรียนร่วมพัฒนา (ในกรณีที่มหาวิทยาลัยราชภัฏไม่มีโรงเรียนสาธิต) มีกระบวนการจัดการเรียนการสอนเพื่อสร้างผู้เรียนให้มีคุณลักษณะ 4 ประการ ตามพระบรมราโชบายด้านการศึกษา

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การยกระดับคุณภาพการศึกษา

1. เป้าประสงค์ (Objective)

1) พัฒนาการจัดการศึกษาเพื่อสร้างทักษะทางสังคมและทักษะเชิงสมรรถนะโดยใช้ชุมชนเป็นฐาน (social lab-based)

ผลลัพธ์สำคัญ (Key Result)

1) นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏทุกคนผ่านการเพิ่ม soft skills ด้วยกระบวนการวิศวกรสังคม มีทักษะวิศวกรสังคม

2) จำนวนหลักสูตรที่มีการจัดการเรียนรู้โดยมีชุมชนเป็นฐาน เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 10 ต่อปี

3) ร้อยละ 80 ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏมีทักษะการเป็นผู้ประกอบการ

4) ร้อยละ 100 ของนักศึกษาที่มีหนี้ครัวเรือนและต้องการมีรายได้ระหว่างเรียนได้รับการดูแลและจัดหาช่องทางการมีรายได้ โดยมหาวิทยาลัยราชภัฏ

5) นวัตกรรมเพื่อสังคม/นวัตกรรมชุมชน ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมีการรับรองการนำผลงานไปใช้ประโยชน์หรือการสร้างผลกระทบที่ชัดเจนต่อสังคม/ชุมชน/ท้องถิ่น ไม่น้อยกว่า 190 ผลงาน/ปี (5 ผลงาน/ปี/มหาวิทยาลัย)

2. เป้าประสงค์ (Objective)

1) พัฒนารูปแบบการเรียนรู้ให้ตอบโจทย์การพัฒนาประเทศ ทั้งในระดับท้องถิ่น ระดับภูมิภาค และระดับประเทศ

ผลลัพธ์สำคัญ (Key Result)

1) จำนวนนักศึกษาร้อยละ 30 ผ่านหลักสูตร CWIE โดยผลักดันให้เกิดการจ้างงานของนักศึกษาที่เข้าร่วมการศึกษาในรูปแบบ CWIE ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 25

2) สนับสนุนให้เกิดการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมร่วมกับสถานประกอบการ ไม่น้อยกว่า 10 ผลงาน/มหาวิทยาลัย/ปี

3. เป้าประสงค์ (Objective)

1) มุ่งนำอัตลักษณ์มหาวิทยาลัยเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏให้เป็นที่ยอมรับระดับชาติและมุ่งสู่ความเป็นนานาชาติเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา

ผลลัพธ์สำคัญ (Key Result)

1) มหาวิทยาลัยราชภัฏติดอันดับ SDGs Ranking ใน 50 อันดับแรกของโลกในเป้าหมาย SDGs ที่ 1 และ 4

2) มหาวิทยาลัยราชภัฏ 38 แห่ง มี international research & project collaboration โดยมีสัดส่วน participated student ครอบคลุมทั้ง online/ onsite และกิจกรรมนานาชาติ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 10 ของนักศึกษาทั้งหมด และมีสัดส่วน faculty exchange ไม่น้อยกว่าร้อยละ 15 ของบุคลากรทั้งหมด

3) ผลักดันวารสาร Sustainable Community Development journal (SCD journal) ให้เข้าสู่ฐาน Scopus

4. เป้าประสงค์ (Objective)

1) ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต (upskill/reskill/new skill) ของศิษย์เก่าและประชากรในพื้นที่ที่เกี่ยวข้องกับคณะและสาขาวิชาต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

ผลลัพธ์สำคัญ (Key Result)

1) พัฒนาคนทุกช่วงวัย ทั้งคนไทยและชาวต่างชาติ ประชากรในพื้นที่ กลุ่มเปราะบาง และศิษย์เก่า (alumni) เข้าร่วมแพลตฟอร์มการเรียนรู้ตลอดชีวิต (LLL) ของมหาวิทยาลัยราชภัฏไม่น้อยกว่า 60,000 คน

2) เชื่อมโยงแพลตฟอร์มการเรียนรู้ตลอดชีวิต และระบบเทียบโอนหน่วยกิต (credit bank) ทุกมหาวิทยาลัยราชภัฏที่สามารถเชื่อมโยงข้ามมหาวิทยาลัยและข้ามสาขาวิชาในกลุ่มมหาวิทยาลัย ราชภัฏทั้ง 38 แห่ง

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาระบบบริหารจัดการ

1. เป้าประสงค์ (Objective)

1) ปรับเปลี่ยนองค์กรเพื่อไปสู่ digital organization ที่มีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพ

ผลลัพธ์สำคัญ (Key Result)

1) มหาวิทยาลัยราชภัฏ 38 แห่ง มี big data platform เพื่อใช้สนับสนุนระบบบริหารจัดการ การตัดสินใจ และการวางแผนที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งเชื่อมโยงกับการยกระดับชุมชนท้องถิ่น

2) มหาวิทยาลัยราชภัฏ 38 แห่ง เชื่อมโยงระบบฐานข้อมูลเข้าสู่ระบบส่วนกลาง (big data platform)

3) หน่วยงานระดับจังหวัดหรือระดับประเทศเข้าร่วมเป็นภาคีเครือข่ายการพัฒนาและขออนุญาตใช้ประโยชน์จาก big data ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ 38 แห่ง เพื่อยกระดับการพัฒนาเชิงพื้นที่ หรือเพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ต่อนักศึกษา คณาจารย์ มหาวิทยาลัย ประชาชนในชุมชนท้องถิ่น ภายใต้การปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข โดยไม่เกี่ยวข้องกับการเมือง

2. เป้าประสงค์ (Objective)

1) สร้าง platform การแลกเปลี่ยนทรัพยากรทั้งบุคลากร ครุภัณฑ์ นวัตกรรม ผลงานและการวิจัยร่วมกันระหว่าง 38 มหาวิทยาลัยราชภัฏ รวมถึงการเชื่อมโยงกับหน่วยงานภายนอก

ผลลัพธ์สำคัญ (Key Result)

1) มี platform กลางสำหรับแลกเปลี่ยนและเข้าถึง resources ร่วมกัน

2) มหาวิทยาลัยราชภัฏ 38 แห่ง เข้าร่วม platform การแลกเปลี่ยน resources ร่วมกัน

3) เกิดการบูรณาโครงการร่วมกับหน่วยงานในพื้นที่/จังหวัด

3. เป้าประสงค์ (Objective)

บุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏ มีสมรรถนะสูง สอดคล้องตามสาขางานและมีทักษะรองรับการเปลี่ยนแปลง

ผลลัพธ์สำคัญ (Key Result)

1) ร้อยละ 80 ของ บุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏ ได้รับการ reskill/upskill/new skill มีสมรรถนะสูง สอดคล้องตามสาขางาน และมีทักษะรองรับความเปลี่ยนแปลง สอดคล้องกับการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น และนำไปสู่การพัฒนาหลักสูตรให้กับผู้เรียน

2) อาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการที่สูงขึ้นอย่างน้อยร้อยละ 5 ต่อปี โดยในจำนวนนี้มีผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการด้านรับใช้ท้องถิ่นและสังคม ร้อยละ 10

3. เพิ่มจำนวนศาสตราจารย์ในมหาวิทยาลัยราชภัฏ อย่างน้อย 1 เท่า ของปีฐาน (ปี 2565)

6. การประเมินการกำหนดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับปรับปรุง)

การพัฒนาประเทศตามเป้าหมายวิสัยทัศน์เชิงนโยบายของประเทศที่มุ่งเน้นเปลี่ยนระบบเศรษฐกิจแบบเดิมไปสู่ระบบเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม เพื่อให้ประเทศได้มีโอกาสพัฒนาเป็นกลุ่มประเทศที่มีรายได้สูง ซึ่งโมเดลนี้จะสำเร็จได้ต้องใช้แนวทางสานพลัง โดยมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน ประชาชน สถาบันการศึกษาและสถาบันวิจัยต่าง ๆ เพื่อขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกัน

อุดมศึกษามีบทบาทสำคัญในการพัฒนากำลังคนที่มีศักยภาพและความสามารถระดับสูงในสายวิชาการระดับมันสมอง (Brainpower) และวิชาชีพด้านต่าง ๆ (Manpower) ซึ่งในปัจจุบันพบว่ากำลังคนระดับสูงที่มีคุณสมบัติ ความรู้ความสามารถตรงตามความต้องการของประเทศ ยังมีจำนวนไม่เพียงพอที่จะรองรับอุตสาหกรรมอนาคต รวมถึงความต้องการผลการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนากระบวนการผลิตไปจนถึงการสร้างนวัตกรรมสินค้าและบริการจำนวนมาก อันจะนาไปสู่การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน

แนวคิดการปฏิรูประบบอุดมศึกษา

แนวคิดการปฏิรูประบบอุดมศึกษา เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาสามารถขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางใหม่ที่ต้องการจะเกี่ยวข้องใน 4 เรื่องหลัก ประกอบด้วย

3.1 Re-Orientation

การกำหนดทิศทางของระบบอุดมศึกษาใหม่ ปรับทิศทาง บทบาท ความรับผิดชอบ สถานะ กลุ่มเป้าหมาย รวมทั้งความชอบธรรมในการดำรงอยู่ของสถาบันอุดมศึกษา เพื่อรองรับบริบทของโลกและของประเทศที่เปลี่ยนแปลงไป

3.2 Re-Profiling

การปรับยุทธศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษา การประเมินตนเอง กระบวนการพัฒนาตนเองตามยุทธศาสตร์เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาสามารถนำเอาจุดเด่นและศักยภาพความเข้มแข็งใน 4 พันธกิจหลักมาใช้ เพื่อตอบสนองความต้องการในการพัฒนาประเทศ ทั้งในสถานการณ์ปัจจุบัน และอนาคตได้อย่างยั่งยืน

3.3 Re-Structure

การปรับเปลี่ยนโครงสร้างการผลิตกาลังคน การวิจัย เทคโนโลยีและนวัตกรรม โครงสร้างบุคลากรและการบริหารงานบุคคล โครงสร้างต้นทุน รายได้ ค่าใช้จ่ายในระบบอุดมศึกษา โครงสร้างการทำงานร่วมกันของภาครัฐ ภาคอุตสาหกรรม ภาคเอกชน กับสถาบันอุดมศึกษาในฐานะเป็น Service Provider ให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น ตอบสนองภาคผู้ผลิตในฐานะผู้ใช้ผลผลิตที่เกิดจากสถาบันอุดมศึกษา เพื่อบูรณาการให้เกิดการเชื่อมโยงระหว่างหน่วยงานอย่างมีเอกภาพ และเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการที่มีคุณภาพทั้งในเชิงนโยบายและคุณภาพอุดมศึกษา

3.4 Re-Organization

การจัดองค์กรเพื่อการบริหารระบบอุดมศึกษาใหม่ โดยเฉพาะองค์กรภาครัฐที่มีหน้าที่ในการกำกับดูแล กำหนดนโยบาย มาตรฐาน การจัดสรรทรัพยากร การติดตามตรวจสอบ การประเมินผลอุดมศึกษา การสร้างความเป็นอิสระในการบริหารจัดการภายในสถาบันอุดมศึกษา เพื่อให้การขับเคลื่อนศักยภาพอุดมศึกษาใหม่ เป็นกลไกส่วนหนึ่งของการพัฒนาประเทศได้อย่างเต็มขีดความสามารถและศักยภาพบนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล

การกำหนดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา

การจัดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาเป็นไปตาม มาตรา 24 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ.2562 กำหนดให้มีการจัดสถาบันอุดมศึกษาเป็นกลุ่มได้ โดยคำนึงถึงจุดมุ่งหมาย พันธกิจ ยุทธศาสตร์ ศักยภาพ และผลการดำเนินงานที่ผ่านมาของสถาบันอุดมศึกษาแต่ละกลุ่ม โดยต้องกำหนดมาตรการส่งเสริม สนับสนุน ประเมินคุณภาพ กำกับดูแล และจัดสรรงบประมาณกับการจัดกลุ่มดังกล่าวเป็นไปตามที่กาหนดในกฎกระทรวง

ตามกฎกระทรวง การจัดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ.2564 หมวด 1 หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขการจัดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา กำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาคำนึงถึงศักยภาพและความพร้อมของส่วนงานภายในสถาบันโดยกาหนดให้มีการจัดสถาบันอุดมศึกษาเป็นกลุ่ม ดังต่อไปนี้

(1) กลุ่มพัฒนาการวิจัยระดับแนวหน้าของโลก

(2) กลุ่มพัฒนาเทคโนโลยีและส่งเสริมการสร้างนวัตกรรม

(3) กลุ่มพัฒนาชุมชนท้องถิ่นหรือชุมชนอื่น

(4) กลุ่มพัฒนาปัญญาและคุณธรรมด้วยหลักศาสนา

(5) กลุ่มผลิตและพัฒนาบุคลากรวิชาชีพและสาขาจาเพาะ

(6) กลุ่มอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

1. พัฒนาการวิจัยระดับ แนวหน้าของโลก (Global and Frontier Research)

เป้าหมาย

(1) เน้นการวิจัยขั้นสูงและการผลิตนักวิจัย เป็นผู้นำทางความรู้ของประเทศ ในระดับปริญญาเอกหรือหลังปริญญาเอกที่มีวิทยานิพนธ์ หรือผลงานวิจัยระดับนานาชาติในหลายกลุ่มสาขาวิชา

(2) มุ่งค้นคว้าเพื่อสร้างองค์ความรู้ ทฤษฎี และข้อค้นพบใหม่เพื่อขยายพรมแดนของความรู้และสร้างความก้าวหน้าทางวิชาการที่ลุ่มลึกในสาขาวิชาต่าง ๆ

(3) สร้างนวัตกรรมที่มีมูลค่าสูงทางเศรษฐกิจและสังคมจากผลงานวิจัยและองค์ความรู้ขั้นสูง

2. พัฒนาเทคโนโลยีและส่งเสริมการสร้างนวัตกรรม (Technology Development and Innovation)

เป้าหมาย

(1) สร้างและพัฒนาศักยภาพผู้เรียนที่มีความรู้และความเชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีให้สามารถนำองค์ความรู้ไปประยุกต์เพื่อสร้างผลงานและพัฒนาผลิตภัณฑ์

(2) สร้างนวัตกรรมเพื่อนำไปใช้ในเชิงพาณิชย์หรือสาธารณประโยชน์ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มตลอดห่วงโซ่มูลค่าในภาคการผลิตและบริการ

(3) ส่งเสริมบทบาทความร่วมมือกับภาคเอกชนทั้งในประเทศและต่างประเทศเพื่อสนับสนุนและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม

(4) เน้นการเรียนการสอนควบคู่กับการปฏิบัติการจริงเพื่อพัฒนาสมรรถนะและทักษะในการทำงาน

3. พัฒนาชุมชนท้องถิ่นหรือชุมชนอื่น (Area-based and Community Engagement)

เป้าหมาย

(1) เน้นการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นและการสร้างศักยภาพให้สถานศึกษา องค์กรในชุมชนและประชาชนมีความเข้มแข็งในการพัฒนาการศึกษา เศรษฐกิจและสังคมในชุมชน

(2) ผลิตบัณฑิตและเป็นแหล่งพัฒนาศักยภาพบุคลากรในพื้นที่ให้มีจิตสำนึกและความรู้ความสามารถเพื่อเป็นหลักในการขับเคลื่อน พัฒนา และเปลี่ยนแปลงในระดับพื้นที่

(3) ดำเนินการวิจัยและสร้างนวัตกรรมเพื่อนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในการพัฒนาชุมชน

(4) สืบสานและอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น ประยุกต์และพัฒนาศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เข้ากับยุคสมัยเพื่อเพิ่มคุณค่าและมูลค่า

(5) ส่งเสริมการสืบทอดและพัฒนาความรู้จากผู้มีภูมิปัญญาด้านศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของท้องถิ่น

4. ผลิตและพัฒนาบุคลากรวิชาชีพและสาขาจำเพาะ (Development of Professionals and Specialists)

เป้าหมาย

เน้นการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ทักษะ และทัศนคติที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศ หรือจรรโลงศิลปะและวัฒนธรรม มีความสามารถในการเรียนรู้และยกระดับสมรรถนะทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

7. UI Green Metrics World University Ranking

การจัดอันดับมหาวิทยาลัยสีเขียวของโลก Green Metric World University Rankings เป็นการวัดและจัดอันดับโดยมหาวิทยาลัยอินโดนีเซีย (University of Indonesia : UI)) โดยเริ่มการจัดอันดับมหาวิทยาลัยโลกขึ้นในปี ค .ศ. 2010 ภายหลังเป็นที่รู้จักกัน ในชื่อ การจัดอันดับมหาวิทยาลัยสีเขียวโลก ยูไอ กรีนเมตริก (UI GreenMetric) เพื่อวัดความพยายามเกี่ยวกับความยั่งยืนของ มหาวิทยาลัย โดยมีความตั้งใจจะดำเนินการสำรวจแบบออนไลน์ เพื่อแสดงให้เห็นโครงการและนโยบายเกี่ยวกับความยั่งยืนของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ทั่วโลก โดยจัดอันดับสถาบันการศึกษา ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมระดับโลก โดยมีแนวทางว่ามหาวิทยาลัยชั้นนำที่จะผลิตผู้นำประเทศรุ่นใหม่ในอนาคต จะต้องรับผิดชอบด้านสิ่งแวดล้อมในด้านต่าง ๆ การประกาศผลการจัดอันดับ UI Green Metric จะมีส่วนช่วยให้สังคมตระหนักถึงการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ให้ควบคู่กับการรักษาสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน และจะช่วยเปลี่ยนการดำเนินชีวิตของผู้คนให้มีส่วนร่วมในการใช้พลังงานและทรัพยากรธรรมชาติได้อย่างรู้คุณค่า ในการจัดอันดับนี้ มีมหาวิทยาลัยหลายประเทศให้ความสนใจ สมัครเข้าร่วมการวัดความสำเร็จของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ในด้านการพัฒนาปรับปรุงสภาพแวดล้อมภายในมหาวิทยาลัยให้เขียวสะอาดและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมทั้งสิ้น 912 สถาบันจากทั่วโลก มหาวิทยาลัยไทยเข้าร่วม 37 สถาบัน โดยมีเกณฑ์การประเมิน 6 ด้าน คือ

1) setting and infrastructure (ที่ตั้งและโครงสร้างพื้นฐาน)

2) energy and climate change (การจัดการพลังงานและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ)

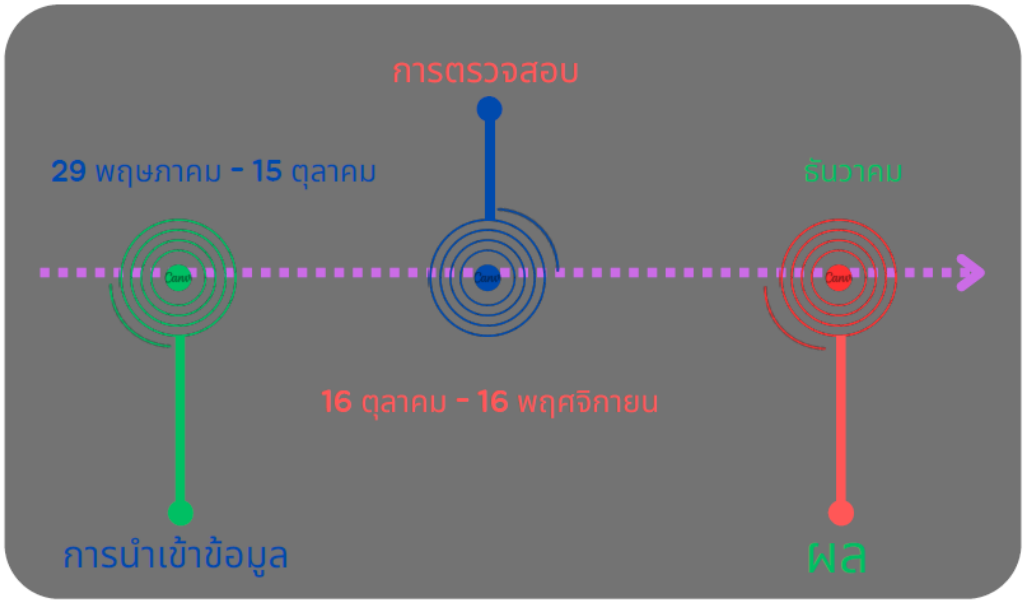
3) waste management (การจัดการของเสีย)

4) water usage (การจัดการน้ำ)

5) transportation (การขนส่งที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม)

6) education (ความสามารถในการให้การศึกษาด้านสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาที่ยั่งยืน)

ระยะเวลาการนำผลข้อมูลเข้าสู่ระบบถึงผลของการวัดข้อมูล ผลเบื้องต้นของการวัดคาดว่าจะนำส่งได้ในเดือนตุลาคม และผลขั้นสุดท้ายที่มีความสมบูรณ์จะเผยแพร่ในช่วงต้นเดือน ธันวาคม

โดยมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ได้เข้าร่วมการจัดอันดับในปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 เป็นปีแรก และผลการดำเนินงานพ.ศ. 2566 มีผลการจัดลำดับคะแนนโดยมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูร ณ์ อยู่ในระดับโลกอยู่อันดับที่ 993 จาก 1183 แห่ง มีผลการจัดลำดับคะแนนในระดับในระดับประเทศไทยอยู่อันดับที่ 50 จาก 55 แห่ง และมีผลการจัดลำดับคะแนนในระดับมหาวิทยาลัยราชภัฏอยู่ในอันดับที่ 19 จาก 23 แห่ง

8. วิศวกรสังคม

โครงการวิศวกรสังคม social engineer หรือโครงการนักศึกษาพัฒนาท้องถิ่น โดยที่ประชุมอธิการบดีและสมาพันธ์นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ ทั้ง 38 แห่งทั่วประเทศ ได้น้อมนำพระบรมราโชบายด้านการศึกษาจากพระบาทสมเด็จพระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 10 พร้อมด้วยคุณลักษณะ 4 ประการ 1) มีทัศนคติที่ดีและถูกต้อง 2) มีพื้นฐานชีวิตที่มั่นคงเข้มแข็ง 3) มีอาชีพมีงานทำ 4) เป็นพลเมืองดีมีระเบียบวินัยสู่การปฏิบัติ การสร้างนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏให้เป็นวิศวกรสังคม คือ การประสานประโยชน์ความร่วมมือทุกภาคส่วนเพื่อสนับสนุนกิจกรรมพัฒนาชุมชนท้องถิ่นโดยนักศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับหน้าที่ในการเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อท้องถิ่น ตามพระราชบัญญัติจัดตั้งมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 และเป็นการแสดงพลังนักศึกษาอย่างสร้างสรรค์เพื่อสังคม ซึ่งจะมีคณาจารย์คณะต่าง ๆ คอยให้คำแนะนำในลักษณะ coaching เพื่อสร้างทักษะวิศวกรสังคมให้นักศึกษา ได้แก่ ทักษะการคิดเชิงเหตุ-ผล เห็นปัญหาเป็นสิ่งท้าทาย ทักษะ การสื่อสารองค์ความรู้เพื่อแก้ปัญหา ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่นโดยปราศจากข้อขัดแย้ง ระดมสรรพกำลังทรัพยากรเพื่อแก้ปัญหา และทักษะการสร้างนวัตกรรมชุมชน อันจะเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตและ การทำงานของนักศึกษาต่อไปในอนาคต

วิศวกรสังคมได้น้อมนำพระบรมราโชบายด้านการศึกษาของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในการสร้างคนไทยให้มีคุณลักษณะ ดังนี้

- มีทัศนคติที่ดีและถูกต้อง
- มีพื้นฐานชีวิตที่มั่นคงเข้มแข็ง
- มีอาชีพ - มีงานทำ
- เป็นพลเมืองดี มีระเบียบวินัย
- วิศวกรสังคมสร้างทักษะติดตัวนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการดำรงชีวิตและการทำงานในอนาคต ได้แก่
- ทักษะการคิดวิเคราะห์เชิงเหตุผล เห็นปัญหาเป็นสิ่งท้าทาย
- ทักษะการสื่อสารองค์ความรู้เพื่อแก้ปัญหา
- ทักษะการทำงานร่วมกันโดยปราศจากข้อขัดแย้ง ระดมสรรพกำลังและทรัพยากรในการแก้ปัญหา
-ทักษะการสร้างนวัตกรรมชุมชน

การบ่มเพาะนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏให้เป็นวิศวกรสังคม โดยการลงพื้นที่ทำกิจกรรมนักศึกษาเพื่อพัฒนาชุมชนท้องถิ่น ทำให้นักศึกษาสมบูรณ์พร้อมด้วยคุณลักษณะ 4 ประการ และทักษะ 4 ประการ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏที่เป็นวิศวกรสังคมจึงกลายเป็นทั้ง นักคิด นักสื่อสาร นักประสาน และนวัตกรชุมชน

อธิบายเกี่ยวกับวิศวกรสังคม *ที่มา ดร.นงรัตน์ อิสโร*

ส่วนที่ 3
ความสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน
แห่งสหประชาชาติ (SDGs)

ส่วนที่ 3
ความสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนแห่งสหประชาชาติ (SDGs)

3.1 ความสอดล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนแห่งสหประชาชาติ (SDGs)

การพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development) คือ แนวทางการพัฒนาที่ตอบสนองความต้องการของคนรุ่นปัจจุบัน โดยไม่ลิดรอนความสามารถในการตอบสนองความต้องการของคนรุ่นหลัง (Brundtland Report, 1987) โดยการบรรลุการพัฒนาที่ยั่งยืน มีองค์ประกอบสำคัญ 3 ประการ ได้แก่ การเติบโตทางเศรษฐกิจ (economic growth) ความครอบคลุมทางสังคม (social inclusion) และการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม(environmental protection)

ในการประชุมสมัชชาสหประชาชาติ สมัยสามัญ ครั้งที่ 70 เมื่อวันที่ 25 กันยายน 2558 ณ สำนักงานใหญ่สหประชาชาติ ประเทศไทยและประเทศสมาชิกสหประชาชาติรวม 193 ประเทศ ร่วมลงนามรับรองวาระการพัฒนาที่ยั่งยืน ค.ศ. 2030 (2030 Agenda for Sustainable Development) ซึ่งเป็นกรอบการพัฒนาของโลกเพื่อร่วมกันบรรลุการพัฒนาทางสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน โดยไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง ภายในปี ค.ศ. 2030 โดยกำหนดให้มีเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) เป็นแนวทางให้แต่ละประเทศดำเนินการร่วมกัน

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs) มีทั้งหมด 17 เป้าหมาย (Goals) ภายใต้หนึ่งเป้าหมายจะประกอบไปด้วยเป้าหมายย่อย ๆ ที่เรียกว่า เป้าประสงค์ (Targets) ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด 169 เป้าประสงค์ และพัฒนา ตัวชี้วัด (Indicators) จำนวน 232 ตัวชี้วัด (ทั้งหมด 244 ตัวชี้วัดแต่มีตัวที่ซ้ำ 12 ตัว) เพื่อติดตามความก้าวหน้าของเป้าประสงค์ดังกล่าว

เป้าหมายทั้ง 17 เป้าหมาย ประกอบด้วย

เป้าหมายที่ 1 : ขจัดความยากจนทกุรูปแบบในทุกพื้นที่

เป้าหมายที่ 2 : ยุติความหิวโหย บรรลุความมั่นคงทางอาหารและยกระดับโภชนาการและส่งเสริมเกษตรกรรมที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ 3 : สร้างหลักประกันว่าคนมีชีวิตที่มีสุขภาพดีและส่งเสริมความเป็นอยู่ที่ดีสำหรับทุกคนในทุกวัย

เป้าหมายที่ 4 : สร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุมและเท่าเทียม และสนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต

เป้าหมายที่ 5 : บรรลุความเท่าเทียมระหว่างเพศ และเสริมอำนาจให้แก่สตรีและเด็กหญิง

เป้าหมายที่ 6 : สร้างหลักประกันว่าจะมีการจัดให้มีน้ำและสุขอนามัยสำหรับทุกคนและมีการบริหารจัดการที่ยั่งยืนคน

เป้าหมายที่ 7 : สร้างหลักประกันให้ทุกคนสามารถเข้าถึงพลังงานสมัยใหม่ที่ยั่งยืนในราคาที่ย่อมเยา

เป้าหมายที่ 8 : ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่อง ครอบคลุม และยั่งยืน การจ้างงานเต็มที่มีผลิตภาพ และการมีงานที่เหมาะสมสำหรับทุกคน

เป้าหมายที่ 9 : สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความทนทาน ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม

เป้าหมายที่ 10 : ลดความไม่เสมอภาคภายในประเทศและระหว่างประเทศ

เป้าหมายที่ 11 : ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์มีความครอบคลุม ปลอดภัย มีภูมิต้านทานและยั่งยืน

เป้าหมายที่ 12 : สร้างหลักประกันให้มีรูปแบบการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ 13 : ปฏิบัติการอย่างเร่งด่วนเพื่อต่อสู้การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผลกระทบที่เกิดขึ้น

เป้าหมายที่ 14 : อนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากมหาสมุทร ทะเล และทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ 15 : ปกป้อง ฟื้นฟู และสนับสนุนการใช้ระบบนิเวศบนบกอย่างยั่งยืน จัดการป่าไม้อย่างยั่งยืนต่อสู้การกลายสภาพเป็นทะเลทราย หยุดการเสื่อมโทรมของที่ดินและฟื้นสภาพดิน และหยุดยั้งการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ

เป้าหมายที่ 16 : ส่งเสริมสังคมที่สงบสุขและครอบคลุมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ให้ทุกคนเข้าถึงความยุติธรรม และสร้างสถาบันที่มีประสิทธิภาพ รับผิดชอบ และครอบคลุมในทุกระดับ

เป้าหมายที่ 17 : เสริมความเข้มแข็งให้แก่กลไกการดำเนินงานและฟื้นฟูหุ้นส่วนความร่วมมือระดับโลกเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

ข้อควรรู้ที่สำคัญ 6 ประการ

ประการแรก – เป้าหมายการพัฒนาทั้ง 17 ข้อ สะท้อน ‘3 เสาหลักของมิติความยั่งยืน’ (Three Pillars of Sustainability) คือ มิติด้านสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม บวกกับอีก 2 มิติ คือ มิติด้าน

สันติภาพและสถาบัน และมิติด้านหุ้นส่วนการพัฒนา ที่เชื่อมร้อยทุกมิติของความยั่งยืนไว้ด้วยกัน รวมเป็น 5 มิติ องค์การสหประชาชาติแบ่งเป้าหมาย 17 ข้อ ออกเป็น 5 กลุ่ม (เรียกว่า 5 Ps) ประกอบด้วย

People (มิติด้านสังคม): ครอบคลุมเป้าหมายที่ 1 ถึง เป้าหมายที่ 5
Prosperity (มิติด้านเศรษฐกิจ): ครอบคลุมเป้าหมายที่ 7 ถึง เป้าหมายที่ 11
Planet (มิติด้านสิ่งแวดล้อม): ครอบคลุมเป้าหมายที่ 6 เป้าหมายที่ 12 ถึง เป้าหมายที่ 15
Peace (มิติด้านสันติภาพและสถาบัน): ครอบคลุมเป้าหมายที่ 16
Partnership (มิติด้านหุ้นส่วนการพัฒนา): ครอบคลุมเป้าหมายที่ 17

ประการที่สอง – เนื้อหาของ SDGs ไม่ได้อยู่ที่ระดับเป้าหมาย (Goals) แต่อยู่ที่ระดับเป้าประสงค์ (Targets) เป้าประสงค์เหล่านี้บอกถึงลักษณะของสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อมในโลกที่บรรลุ SDGs ได้สำเร็จ มีนัยยะที่บอกถึงฉากทัศน์ในฝัน ถึงวิสัยทัศน์ของการพัฒนาที่นำเสนออยู่ในวาระการพัฒนา 2030 (Agenda 2030) ฉะนั้น หากต้องการทราบว่า SDGs ครอบคลุมเรื่องใดบ้างต้องพิจารณาที่ระดับเป้าประสงค์

ประการที่สาม – ตัวชี้วัด 232 ตัวนั้นเป็นตัวชี้วัดที่ออกแบบมาเพื่อใช้ในการติดตามความก้าวหน้าในระดับโลก ซึ่งอาจไม่สามารถนำมาใช้ในระดับประเทศได้อย่างเหมาะสมทั้งหมด และการเลือกใช้ตัวชี้วัดแต่ละตัวนั้นก็เพื่อให้สามารถสะท้อนสาระสำคัญของเป้าหมาย แต่อาจไม่ได้ครอบคลุมทุกมิติที่ระบุไว้ในเป้าประสงค์ดังนั้น แต่ละประเทศจะต้องกลับมาพัฒนาตัวชี้วัดระดับประเทศและระดับท้องถิ่นเพื่อให้ SDGs สามารถใช้ประโยชน์ได้จริงในระดับพื้นที่ มิเช่นนั้น ประเทศไทยอาจทำได้เพียงบรรลุทุกตัวชี้วัด (Indicators) แต่ไม่บรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ก็เป็นได้ นอกจากนี้ ตัวชี้วัดยังมีการเปลี่ยนแปลงได้ ในขณะที่เป้าหมายและเป้าประสงค์จะไม่มีการปรับแก้ในระดับโลกแล้ว

ประการที่สี่ – SDGs ไม่ใช่ข้อตกลงที่มีการบังคับสัญญาและลงโทษ แต่เป็นการเข้าร่วมโดยสมัครใจของประเทศต่าง ๆ และมีการทบทวน (Review) ประจำปีผ่านการนำเสนอ รายงานผลการทบทวนการดำเนินงานตามวาระการพัฒนาที่ยั่งยืน ค.ศ. 2030 ระดับชาติโดยสมัครใจ (Voluntary National Review) ในการประชุมระดับสูงทางการเมืองว่าด้วยการพัฒนาที่ยั่งยืน (High-Level Political Forum on Sustainable Development: HLPF) ที่จัดขึ้นเป็นประจำทุกปีในช่วงเดือนกรกฎาคม ที่สำนักงานใหญ่องค์การสหประชาชาติ กรุงนิวยอร์ก ประเทศสหรัฐอเมริกา โดยทุกประเทศสามารถเสนอตัวเพื่อนำเสนอรายงานหรือไม่ก็ได้

ประการที่ห้า – ต้องทำความเข้าใจหลักการเบื้องหลังของ SDGs เพื่อนำไปปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) เป็นเป้าหมายที่เน้นการพัฒนาที่ครอบคลุม (Inclusive) มุ่งการเปลี่ยนแปลง (Transformative) และบูรณาการ (Integrated) ที่ทุกประเทศต่างมีโจทย์ที่จะต้องนำไปปฏิบัติไม่ใช่เฉพาะแค่ประเทศยากจน (Universal) แต่ในขณะเดียวกันก็เน้นการนำไปปฏิบัติและแก้ปัญหาในระดับท้องถิ่น (Locally-focused) ซึ่งหมายถึงว่า แม้เป้าหมายทั้งหมดจะแบ่งออกเป็น 17 เป้าหมาย แต่การพิจารณาและดำเนินการจะต้องเป็นไปอย่างบูรณาการ เห็นความเชื่อมโยง (Interlinkage) มุ่งผลลัพธ์ (Outcome-based) และให้ความสำคัญกับคนกลุ่มที่เปราะบาง (Vulnerable people) คนยากจน และคนกลุ่มต่าง ๆ ที่มักถูกทิ้งไว้ข้างหลัง และแม้ว่า SDGs จะเป็นเป้าหมายระดับโลกแต่การนำ SDGs ไปปรับให้

เหมาะกับบริบทของพื้นที่ (Localization of the SDGs) เป็นเรื่องสำคัญ จึงต้องให้ท้องถิ่นมีความเป็นเจ้าของและร่วมผลักดัน มีการให้ความหมายแก่เป้าประสงค์ (Targets) และตัวชี้วัด (Indicators) ที่เหมาะสมกับบริบทท้องถิ่น โดยหลักการการขับเคลื่อน SDGs ควรเป็นกระบวนการที่เริ่มจากฐานรากขึ้นสู่ระดับนโยบาย(Bottom-Up) และมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้มีบทบาทหลักในการนำ SDGs ไปปฏิบัติ

ประการที่หก – ในทางปฏิบัติ SDGs มีฐานะเป็นเครื่องมืออื่น นอกเหนือจากการเป็นตัวชี้วัดสถานการณ์ความยั่งยืน เช่น

SDGs ในฐานะที่เป็นคำศัพท์การพัฒนาที่ใช้ร่วมกัน : SDGs กลายเป็นคำศัพท์ในการพัฒนาที่ใช้ร่วมกันในทุกระดับ ทั้งระดับโลกไปจนถึงระดับท้องถิ่น เอื้อให้ทุกพื้นที่ในโลกสามารถเรียนรู้จากกันและกัน ได้ชุมชนในไทยที่ประสบความสำเร็จในการพัฒนาบางประเด็นจะไม่ได้เป็นเพียงตัวอย่างให้ชุมชนในประเทศไทยเท่านั้น แต่เป็นตัวอย่างให้แก่ระดับโลกด้วย

SDGs ในฐานะที่เป็น Action Framework: SDGs สามารถถูกใช้เป็นกรอบแนวคิดที่ใช้ในการทบทวนอนาคตของท้องถิ่น งานที่ทำกันอยู่ในปัจจุบัน ปัญหาที่เผชิญ และใช้เป็นกรอบในการกำหนดทิศทางในอนาคตของท้องถิ่นอย่างบูรณาการและยั่งยืน

SDGs ในฐานะที่เป็นเครื่องมือในการต่อรอง : เนื่องจากภาครัฐทุกประเทศให้คำมั่นกับวาระการพัฒนา2030 ในภาคเอกชน โดยเฉพาะภาคเอกชนขนาดใหญ่ก็อยู่ภายใต้กฎกติกาและการชี้วัดที่มี SDGs เป็นองค์ประกอบสำคัญ ดังนั้น ภาคประชาสังคมและคนกลุ่มต่าง ๆ สามารถใช้ SDGs เป็นเครื่องมือในการเจรจาต่อรองเพื่อสร้างความร่วมมือในการพัฒนา และ/หรือสะกิดเตือนเมื่อเริ่มเห็นการดำเนินการที่ออกนอกลู่นอกทางไปจาก SDGs ได้

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน 17 เป้าหมาย ที่ครอบคลุมมิติการพัฒนาด้านการพัฒนาคน เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม สันติภาพและความยุติธรรม และความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา มีความสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาของประเทศภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ซึ่งเป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนตามหลักธรรมาภิบาล และเป็นกรอบในการจัดทำแผนการพัฒนาประเทศให้มีความสอดคล้องและบูรณาการกัน เพื่อพัฒนาประเทศให้มั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน โดยไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง

ตามที่คณะกรรมการเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (กพย.) ได้มีมติเห็นชอบหลักการของแผนการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนสำหรับประเทศไทย (Thailand’s SDG Roadmap) ซึ่งประกอบด้วยการดำเนินการใน 6 ด้าน ซึ่งรวมถึงการเชื่อมโยงเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนกับแผน 3 ระดับของประเทศ โดยสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้ดำเนินการวิเคราะห์เปรียบเทียบความเชื่อมโยงระหว่าง 169 เป้าหมายย่อย (Target) ของ SDGs กับ 37 เป้าหมายระดับประเด็นแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ จำนวน 23 ฉบับ (แผนระดับที่ 2) และ 140 เป้าหมายระดับแผนย่อยของแผนแม่บทฯ (Y1)เพื่อประมวลความสอดคล้องการกำหนดทิศทางการพัฒนาระดับประเทศกับระดับนานาชาติ ตลอดจนเพิ่มประสิทธิภาพการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐ พบว่าเป้าหมาย SDGs ทั้ง 17 เป้าหมายหลัก และ 169 เป้าหมายย่อย มีความสัมพันธ์สอดคล้อง กับยุทธศาสตร์ชาติทั้ง 6 ด้านและมีความสอดคล้องกับเป้าหมายระดับแผนย่อยของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติทั้ง 23 ประเด็น ซึ่งหน่วยงานของรัฐสามารถใช้เป็นข้อมูลประกอบการจัดทำโครงการและแผนระดับที่ 3 ให้

สามารถบรรลุได้ทั้งเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนและเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติและแผนแม่บทฯ ได้ในคราวเดียวกัน

โดยมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชบูรณ์ ได้ดำเนินการจัดทำแผนปฏิบัติราชการรายปี (พ.ศ.2567) ที่มีความสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนแห่งสหประชาชาติ (SDGs) จำนวน 4 เรื่อง ดังนี้

เป้าหมายที่ 1 : ขจัดความยากจนทกุรูปแบบในทุกพื้นที่

เป้าหมายที่ 2 : ยุติความหิวโหย บรรลุความมั่นคงทางอาหารและยกระดับโภชนาการและส่งเสริมเกษตรกรรมที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ 4 : สร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุมและเท่าเทียม และสนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต

เป้าหมายที่ 17 : เสริมความเข้มแข็งให้แก่กลไกการดำเนินงานและฟื้นฟูหุ้นส่วนความร่วมมือระดับโลกเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

แผนปฏิบัติราชการเรื่องที่ 1 การพัฒนาชุมชนท้องถิ่นสู่ความเป็นเลิศ และแผนปฏิบัติราชการเรื่องที่ 2การวิจัย พัฒนานวัตกรรม เพื่อการพัฒนาพื้นที่ โดยสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนแห่งสหประชาชาติ(SDGs) เป้าหมายที่ 1 : ขจัดความยากจนทกุรูปแบบในทุกพื้นที่ เป้าหมายที่ 2 : ยุติความหิวโหย บรรลุความมั่นคงทางอาหารและยกระดับโภชนาการและส่งเสริมเกษตรกรรมที่ยั่งยืน และเป้าหมายที่ 1 7 : เสริมความเข้มแข็งให้แก่กลไกการดำเนินงานและฟื้นฟูหุ้นส่วนความร่วมมือระดับโลกเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

แผนปฏิบัติราชการเรื่องที่ 3 การพัฒนาคุณภาพของนักศึกษาและบัณฑิตที่สอดคล้องกับความต้องการของประเทศ โดยสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนแห่งสหประชาชาติ (SDGs) เป้าหมายที่ 4 : สร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุมและเท่าเทียม และสนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ได้เลือกเข้าร่วมการจัดอันดับใน SDG 4 เป้าหมาย ซึ่งสอดคล้องกับแผนปฏิบัติราชการของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ได้แก่ SDG 1: ขจัดความยากจน (no poverty) SDG2: ขจัดความหิวโหย (ZERO HUNGER) SDG 4 การศึกษาที่เท่าเทียม (quality education) และ SDG 17ความร่วมมือเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (partnerships for the goals)

โดยมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ได้เข้าร่วมการจัดอันดับในปีงบประมาณ พ.ศ. 2564 และได้รับการจัดอันดับดังตารางด้านล่าง

ผลการจัดอันดับ **THE IMPACT RANKING 2023** มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

ส่วนที่ 4
สาระสำคัญแผนปฏิบัติราชการรายปี (พ.ศ. 2570)
ของสำนักศิลปะและวัฒนธรรม

ส่วนที่ 4
สาระสำคัญแผนปฏิบัติราชการรายปี (พ.ศ. 2570) ของสำนักศิลปะและวัฒนธรรม

4.1 ภาพรวม

4.1.1 ปรัชญา

ธำรงศิลป์ สืบวัฒนธรรม

4.1.2 ปณิธาน

อนุรักษ์ ฟื้นฟู พัฒนา สืบสานศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อดำรงเอกลักษณ์ของความเป็นไทย

4.1.3 วิสัยทัศน์ (Vision)

ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม สืบสานอัตลักษณ์ สร้างสรรค์ภูมิปัญญา พัฒนาท้องถิ่น

4.1.4 พันธกิจ (Mission)

สำนักศิลปะและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ มีหน้าที่ ดังนี้

1. ศึกษา ค้นคว้า วิจัย ข้อมูลทางด้านศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น
2. ให้บริการวิชาการและเผยแพร่องค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น
3. พัฒนาหอศิลป์อินทนิลเป็นแหล่งเรียนรู้และศูนย์กลางข้อมูลทางด้านศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นเพชรบูรณ์
4. ส่งเสริมกิจกรรมเพื่อบูรณาการด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
5. ประสานความร่วมมือกับเครือข่ายเพื่อดำเนินงานด้านศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

4.2 แผนปฏิบัติราชการ

4.2.1 แผนปฏิบัติราชการเรื่องที่ 1 พัฒนาบุคลากรและการบริหารสำนักศิลปะและวัฒนธรรม

1) เป้าหมาย

1. บุคลากรในสำนักศิลปะและวัฒนธรรมมีความรู้ในด้านประเพณี ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น ทั้งในด้านวิชาการและการจัดกิจกรรม

2. มีการบริหารจัดการสำนักศิลปะและวัฒนธรรม

2) ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ค่าเป้าหมาย
		2570
1. ร้อยละของบุคลากรประจำสายสนับสนุนที่ได้รับการพัฒนาเพิ่มพูนความรู้และทักษะในวิชาชีพทั้งในประเทศหรือต่างประเทศ Reskil/Upskil/New Skil ไม่จำเป็นต้องสายงาน (เป้าหมาย 1)	ร้อยละ	90
2. จำนวนโครงการพัฒนาระบบกลไกในการดำเนินงานของสำนักศิลปะและวัฒนธรรม (เป้าหมาย 2)	โครงการ	2

3) แนวทางการพัฒนา/มาตรการ/แผนงาน

1. ส่งเสริมศักยภาพบุคลากรที่ทำงานด้านศิลปวัฒนธรรมให้เกิดความโดดเด่น (ป1)

2. พัฒนาระบบกลไกในการดำเนินงานของสำนักศิลปะและวัฒนธรรม (ป1/ป2)

4.2.2 แผนปฏิบัติราชการเรื่องที่ 2 การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

1) เป้าหมาย

1. ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นได้รับการส่งเสริม/พัฒนา ให้มีมูลค่าและคุณค่าสูงขึ้น

2. มีแหล่งการเรียนรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

2) ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ค่าเป้าหมาย
		2570
1. ชุมชนที่ได้รับการพัฒนาให้นำประเด็น Soft Power ท้องถิ่น สู่การยกระดับเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (เป้าหมาย 1)	ชุมชน	14
2. จำนวนภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ได้รับการส่งเสริมหรือยกระดับ (เป้าหมาย 1)	เรื่อง	2
3. ผลงานการบูรณาการด้านศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นกับพันธกิจอื่น ๆ (เป้าหมาย 1)	ผลงาน	1
4. ผลงานด้านศิลปวัฒนธรรม ที่ได้รับการยอมรับในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ หรือได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นอัตลักษณ์ท้องถิ่น (GI) (เป้าหมาย 1)	ผลงาน	1
5. การแลกเปลี่ยนหรือการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นในประเทศหรือต่างประเทศ (เป้าหมาย 1)	ครั้ง	6
6. ระดับการรับรู้คุณค่าทางศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และการจัดการสุขภาวะของผู้ร่วมกิจกรรม	ระดับ	4
7. แหล่งด้านศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น (เป้าหมาย 2)	แหล่ง	5

3) แนวทางการพัฒนา/มาตรการ/แผนงาน

1. สนับสนุนการจัดกิจกรรมศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นในประเทศหรือต่างประเทศ (ป1)

2. สนับสนุนการจัดกิจกรรมศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อการเพิ่มมูลค่าการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม (ป1)

3. สนับสนุนการบูรณาการด้านศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นกับพันธกิจอื่น ๆ (ป1)

4. รวบรวมปราชญ์ท้องถิ่นและจัดกิจกรรมเพื่อเผยแพร่องค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น (ป1)

5. ส่งเสริมและสนับสนุนผลงานด้านศิลปะวัฒนธรรมที่ได้รับการยอมรับในระดับชาติ หรือนานาชาติ หรือได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นอัตลักษณ์ (ป1)

6. สนับสนุนชุมชนที่ได้รับการพัฒนา Soft power และเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นจากกิจกรรมศิลปะวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น (ป1)

7. กิจกรรมการพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น (ป2)

4.2.3 แผนปฏิบัติราชการเรื่องที่ 3 การพัฒนาชุมชนท้องถิ่นสู่ความเป็นเลิศ

1) เป้าหมาย

1. เป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ด้านการเกษตรและเศรษฐกิจพอเพียง
2. เป็นศูนย์กลางการพัฒนาและการเรียนรู้ด้านสิ่งแวดล้อม
3. เป็นศูนย์กลางส่งเสริมธุรกิจบริการและการท่องเที่ยว

2) ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ค่าเป้าหมาย
		2570
1. หมู่บ้าน/ชุมชนที่ได้รับการพัฒนาสามารถแก้ไขปัญหาท้องถิ่น	หมู่บ้าน	1
2. หมู่บ้านที่มีดัชนีความสุขมวลรวม (GVH) เพิ่มขึ้น (เป้าหมาย 1)	หมู่บ้าน	3
3. ครัวเรือนที่เข้าร่วมโครงการยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น (เป้าหมาย 1)	ครัวเรือน	10
4. วิสาหกิจชุมชนที่ได้รับการยกระดับ (เป้าหมาย 3)	กลุ่ม	1
5. วิสาหกิจชุมชนใหม่หรือผู้ประกอบการใหม่หรืออาชีพใหม่ที่เกิดขึ้น	กลุ่ม/ราย	1
6. จำนวนเครือข่ายความร่วมมือด้านการพัฒนาท้องถิ่น	เครือข่าย	1
7. ชุมชนหรือประชาชนที่เข้าร่วมโครงการมีสมรรถนะเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ตามบริบทเชิงพื้นที่และภูมิสังคมเพิ่มขึ้น	ร้อยละ	80
8. ประชากรในท้องถิ่นที่ได้รับการพัฒนา (เป้าหมาย 1)	ราย	20

3) แนวทางการพัฒนา/มาตรการ/แผนงาน

1. ตั้งศูนย์การเรียนรู้ด้านเศรษฐกิจพอเพียงตามศาสตร์พระราชา (ป1)
2. การจัดตั้งศูนย์กลางการเผยแพร่และจำหน่ายผลผลิตของโครงการตามศาสตร์พระราชา (ป1)
3. การส่งเสริมและพัฒนาผลผลิตและผลิตภัณฑ์ของโครงการตามศาสตร์พระราชา (ป1)
4. ส่งเสริมพันธกิจสัมพันธ์โดยใช้ศาสตร์พระราชาที่สามารถแก้ไขปัญหาให้ชุมชนได้อย่างแท้จริง (ป1)
5. ส่งเสริม/สนับสนุน ศิษย์ปัจจุบันหรือศิษย์เก่าให้มีคุณธรรม จริยธรรม ความดี ความรับผิดชอบต่อตนเอง ชุมชน สังคม ตลอดจนตระหนักถึงความสำคัญของเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม (ป2)
6. การพัฒนาแหล่งหรือศูนย์พัฒนาธุรกิจชุมชนขึ้นภายในชุมชนท้องถิ่น (ป3)
7. การสร้างศูนย์ส่งเสริมแหล่งการเรียนรู้ด้านการเกษตรขึ้นภายในชุมชนท้องถิ่น (ป3)
8. การส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชุมชนเพื่อสร้างรายได้ให้กับชุมชนท้องถิ่น (ป3)
9. ส่งเสริม/พัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนในการแปรรูป (ป1)

10. ส่งเสริมประกอบการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์ในพื้นที่เพื่อการพัฒนาสังคมและชุมชน (ป2)

11. จัดให้มีลานวัฒนธรรมเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว (ป3)

12. ส่งเสริม และสนับสนุนการพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น (ป3)

4.3. ประมาณการวงเงินงบประมาณ (พ.ศ. 2570)

4.3.1 ประมาณการวงเงินงบประมาณทั้งหมด (838,240 บาท)

งบประมาณ			รวม
แผ่นดิน	บกศ.	กศ.ปช.	
62,140	736,100	40,000	838,240

4.3.2 ประมาณการวงเงินงบประมาณตามแผนปฏิบัติราชการ

1) เรื่องที่ 1 การพัฒนาบุคลากรและการบริหารงานสำนักศิลปะและวัฒนธรรม

แผนปฏิบัติราชการ	2570	วงเงินรวม
เงินงบประมาณแผ่นดิน	62,140	
เงินรายได้ของหน่วยงาน - บ.กศ. - กศ.ปช.	 736,100 40,000	
อื่น ๆ - หน่วยอนุรักษ์ฯ - พัฒนาท้องถิ่น		

2) เรื่องที่ 2 การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

แผนปฏิบัติราชการ	2570	วงเงินรวม
เงินงบประมาณแผ่นดิน		
เงินรายได้ของหน่วยงาน - บ.กศ. - กศ.ปช.		
อื่น ๆ - หน่วยอนุรักษ์ฯ - พัฒนาท้องถิ่น		

3) เรื่องที่ 3 การพัฒนาชุมชนท้องถิ่นสู่ความเป็นเลิศ

แผนปฏิบัติราชการ	2570	วงเงินรวม
เงินงบประมาณแผ่นดิน		
เงินรายได้ของหน่วยงาน - บ.กศ. - กศ.ปช.		
อื่น ๆ - หน่วยอนุรักษ์ฯ - พัฒนาท้องถิ่น		

ภาคผนวก

1. การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของสำนักศิลปะและวัฒนธรรม
จากผู้เลือกปัจจัยสภาพแวดล้อม จำนวน 32 คน
ประกอบด้วย ผู้บริหาร 8 คน บุคลากร 24 คน

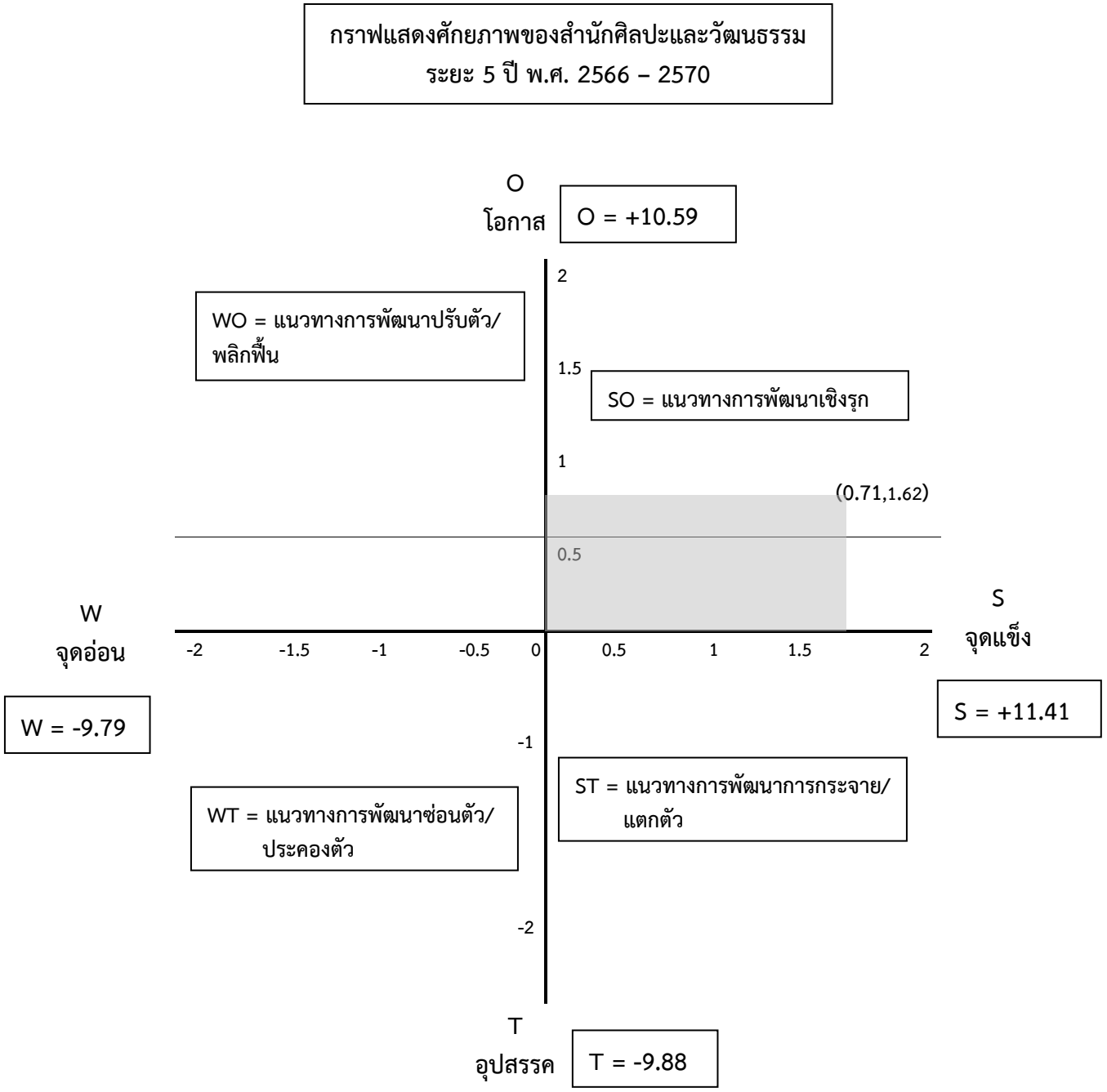
ลำดับที่	ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายใน	คะแนน
	จุดแข็ง (Strength)	**1,141**
1	มียุทธศาสตร์ กรอบการดำเนินงาน และแผนการดำเนินงานทางด้านศิลปวัฒนธรรมของสำนัก	143
2	มีโครงสร้างและกรอบภาระงานในการดำเนินงานของแต่ละฝ่ายที่เกี่ยวข้อง	138
3	มีการดำเนินโครงการกิจกรรมร่วมกับบุคลากรระดับคณะ สโมสรนักศึกษา สภานักศึกษา องค์การนักศึกษา และกองพัฒนากิจการนักศึกษา	149
4	หอวัฒนธรรมเป็นแหล่งเผยแพร่ความรู้ทางด้านศิลปวัฒนธรรมให้กับนักเรียน นักศึกษา ประชาชน และนักท่องเที่ยวได้ในหลายหลากรูปแบบทั้งการจัดนิทรรศการ การจัดกิจกรรม	145
5	มีการรวบรวมองค์ความรู้ ทางด้านศิลปวัฒนธรรมเพื่อให้เป็นแหล่งเรียนรู้ของท้องถิ่น	143
6	การจัดกิจกรรมในแต่ละครั้งได้รับความร่วมมือในการดำเนินงานจากสภานักศึกษา สโมสรนักศึกษาทุกคณะ และกองพัฒนานักศึกษา รวมถึงหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้องเป็นอย่างดี ทั้งการมีส่วนร่วมในการกำหนดแนวคิด และการดำเนินงาน	141
7	การให้บริการวิชาการได้รับความสนใจจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเป็นอย่างดี	139
8	มีการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งกรมศิลปากร วัฒนธรรมจังหวัด หน่วยงานทางด้านวัฒนธรรม และมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ในการให้บริการวิชาการแก่ชุมชน	143
	จุดอ่อน (Weaknesses)	**979**
1	มหาวิทยาลัยขาดความชัดเจนในทิศทางการพัฒนาในด้านศิลปวัฒนธรรม จึงเกิดความซ้ำซ้อนในการกำหนดแนวคิดในการดำเนินงานเช่น มีการขอจัดตั้งศูนย์ภูมิภาค การขอจัดตั้งศูนย์บริการวิชาการเยาวชนด้านศิลปวัฒนธรรม การจัดตั้งศูนย์ภาษาฯลฯ ทำให้ขาดเอกภาพในการบริหารงานศิลปวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัย	114
2	ขาดแคลนงบประมาณและบุคลากรผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางเพื่อสนับสนุนการพัฒนาแหล่งเรียนรู้อย่างจริงจัง	134
3	งบประมาณสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอกยังมีน้อย และขาดความต่อเนื่อง	132
4	เจ้าหน้าที่มีไม่เพียงพอ ทำให้ไม่สามารถขยายกรอบและคุณภาพของการดำเนินการได้	107
5	ขาดการสนับสนุนในการดำเนินงานด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมอย่างจริงจัง ทั้งงบประมาณและนโยบายของมหาวิทยาลัย	122
6	งบประมาณในการผลิตสื่อเพื่อเผยแพร่ข้อมูลยังมีจำนวนจำกัด	120
7	ทีมงานจากสโมสรนักศึกษาบางคณะยังไม่เข้มแข็ง ทำให้การประสานงานต่าง ๆ ร่วมกับสำนักศิลปะและวัฒนธรรม ขาดความจริงจังและต่อเนื่อง	122
8	งบประมาณในการให้บริการวิชาการมีจำนวนจำกัด ไม่เพียงพอกับความต้องการของชุมชน	128

ลำดับที่	ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก	คะแนน
	โอกาส (Opportunities)	**1,059**
1	หน่วยงานในระดับท้องถิ่น และ สพฐ. ให้ความสำคัญกับการดำเนินงานทางด้านศิลปวัฒนธรรมมากขึ้นทั้งด้านการส่งเสริมการจัดกิจกรรมทางประเพณี การส่งเสริมการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม และการให้มีการจัดการสอนในเรื่องเกี่ยวกับท้องถิ่นในด้านต่าง ๆ	128
2	เนื่องจากบุคลากรทางด้านศิลปวัฒนธรรมของแต่ละหน่วยงานยังมีจำนวนจำกัด การดำเนินกิจกรรมร่วมกันจะทำให้ผลการดำเนินงานมีศักยภาพและเข้มแข็งมากขึ้น	123
3	มีโอกาสได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากงบประมาณแผ่นดิน งบประมาณจังหวัด และจากหน่วยงานท้องถิ่น เพื่อพัฒนาหอวัฒนธรรมให้เป็นแหล่งเรียนรู้ และแหล่งศึกษาข้อมูลทางด้านศิลปวัฒนธรรมของจังหวัดสำหรับนักเรียน นักศึกษา ประชาชน และนักท่องเที่ยว	121
4	มีโอกาสในการสร้างเครือข่ายแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ในงานด้านศิลปวัฒนธรรมร่วมกับมหาวิทยาลัยอื่นทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ	135
5	จังหวัดเพชรบูรณ์เป็นจังหวัดที่มีศิลปวัฒนธรรมที่หลากหลาย การรวบรวมข้อมูลองค์ความรู้ยังมีน้อย จึงสามารถดำเนินการสืบค้นและจัดการพัฒนาองค์ความรู้ได้อีกมาก	142
6	มหาวิทยาลัยมีศักยภาพที่จะเป็นผู้นำและประสานงานในการดำเนินกิจกรรมเพื่อการอนุรักษ์ ส่งเสริม สนับสนุน และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ให้กับหน่วยงานต่างในชุมชนได้ โดยเฉพาะในด้านวิชาการ	137
7	ประชาชนและหน่วยงานในระดับจังหวัดต้องการได้รับความรู้ทางด้านศิลปวัฒนธรรมที่หลากหลาย	136
8	งานศิลปวัฒนธรรมสามารถสร้างรายได้ทั้งด้านธุรกิจท่องเที่ยวและบริการ	137
	อุปสรรค (Threats)	**988**
1	การวางนโยบายและการดำเนินงานร่วมกันทางด้านศิลปวัฒนธรรมกับหน่วยงานภายนอกกระทำได้ยากมีลักษณะต่างคนต่างทำ และการดำเนินงานร่วมกันยังมีลักษณะตกลงกันไว้คร่าว ๆ จึงทำให้ขาดความชัดเจนในการกำหนดนโยบายและงบประมาณ	126
2	นโยบายในการส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาสำนักศิลปวัฒนธรรม ให้เป็นแหล่งศึกษาค้นคว้า ให้บริการวิชาการ และจัดแสดงนิทรรศการ ของมหาวิทยาลัยขาดทิศทางการดำเนินงานที่ชัดเจน	120
3	บุคลากรที่สามารถดำเนินการในด้านนี้ทั้งในระดับมหาวิทยาลัยและหน่วยงานต่าง ๆ ในระดับจังหวัดยังมีน้อย การจัดการพัฒนาองค์ความรู้จึงดำเนินการได้ค่อนข้างช้า	128
4	บุคลากรที่สามารถจะดำเนินงานในฐานะผู้นำและประสานงานในการดำเนินกิจกรรมทางด้านศิลปวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยยังขาดแคลน และมีภาระงานจำนวนมาก จึงไม่สามารถสนับสนุนส่งเสริมการดำเนินงานในท้องถิ่นได้อย่างเต็มที่	118
5	หน่วยงานในระดับท้องถิ่น หรือสถานศึกษามีภาระงานที่ต้องรับผิดชอบทำงานมาก ทำให้ไม่มีเวลาในการพัฒนาทางด้านศิลปวัฒนธรรมอย่างจริงจัง	122
6	การนำผลการบริการวิชาไปพัฒนางานทางด้านศิลปวัฒนธรรมของหน่วยงานต่าง ๆ ไม่สามารถตรวจสอบได้ชัดเจนและการประสานความต่อเนื่องของโครงการขาดความชัดเจน	126
7	การให้ความสำคัญกับการนำองค์ความรู้ทางด้านศิลปวัฒนธรรมไปพัฒนาทางเศรษฐกิจยังขาดความคิดริเริ่ม และแนวทางที่ชัดเจน	124
8	การผลิตสื่อเพื่อการเผยแพร่ มีต้นทุนในการดำเนินงานสูง ทำให้ไม่สามารถดำเนินงานได้เต็มที่ด้วยงบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัด	124

1,141 – 979 = 162

1,059 – 988 = 71

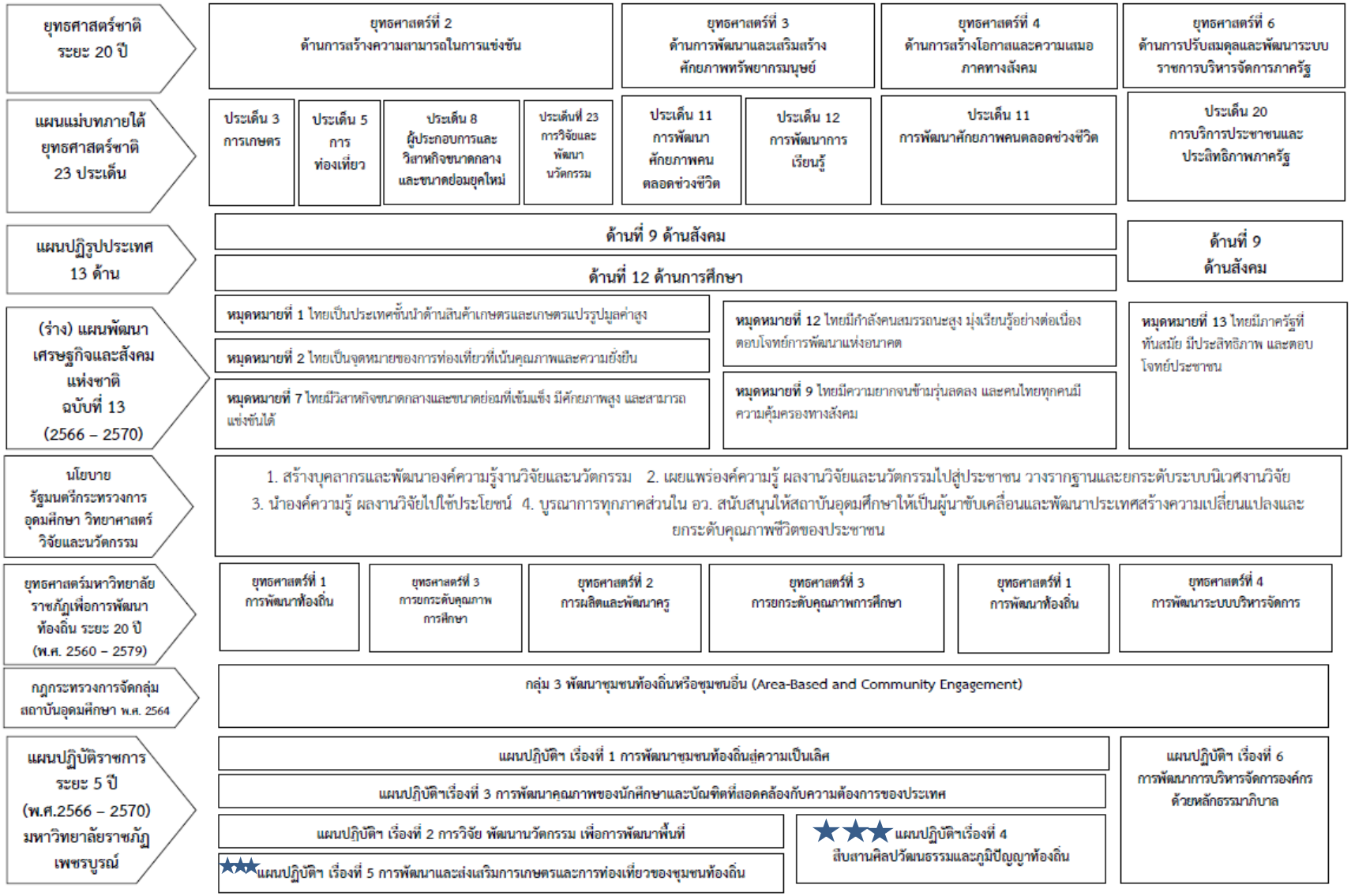
2. ผลการวิเคราะห์ (TOWS Matrix) ของสำนักศิลปะและวัฒนธรรม

จากผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม สำนักศิลปะและวัฒนธรรม ตกอยู่ในตำแหน่งแนวทางการพัฒนา เชิงรุก (SO Strategy) หมายถึง สำนักมีจุดแข็งมีข้อได้เปรียบผสมกับโอกาสที่ดีเพื่อนำมากำหนดเป็นแนวทางการพัฒนา เชิงรุกสำหรับหน่วยงาน หรือเป็นแนวทางการพัฒนาที่เกิดจากการจับคู่ระหว่างสภาพแวดล้อมภายในทางบวกคือจุดแข็ง (Strength) และสภาพแวดล้อมภายนอกทางบวกคือโอกาส (Opportunity)

กลยุทธ์เชิงรุก (SO Strategy)	**กลยุทธ์แนวทางแก้ไข (WO Strategy)**
พัฒนางานศิลปวัฒนธรรมที่สร้างรายได้ ทั้งด้านธุรกิจท่องเที่ยวและและบริการเพื่อสร้างรายได้ให้กับชุมชนและส่งเสริมภาพลักษณ์ที่ดีทางบริการวิชาการขององค์กร	ปรับเปลี่ยนโครงการให้ครอบคลุม และตรงกับความต้องการของชุมชนท้องถิ่น เพื่อเสริมสร้างภาพลักษณ์ที่ดีทางวิชาการร่วมถึงการสร้างรายได้ให้กับชุมชน
กลยุทธ์แนวทางตั้งรับ (ST Strategy)	**กลยุทธ์ป้องกัน (WT Strategy)**
ส่งเสริมและสนับสนุนการผลิตสื่อเพื่อการเผยแพร่ ผ่านการให้บริการวิชาการ	สำรวจความต้องการของชุมชนที่อยากให้บริการวิชาการด้านไหนเพื่อนำมาปรับกลยุทธ์การพัฒนาประสานความร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ ในอนาคต

3. ตารางความเชื่อมโยงจากยุทธศาสตร์ชาติ ถึงแผนปฏิบัติราชการของสำนักศิลปะและวัฒนธรรม

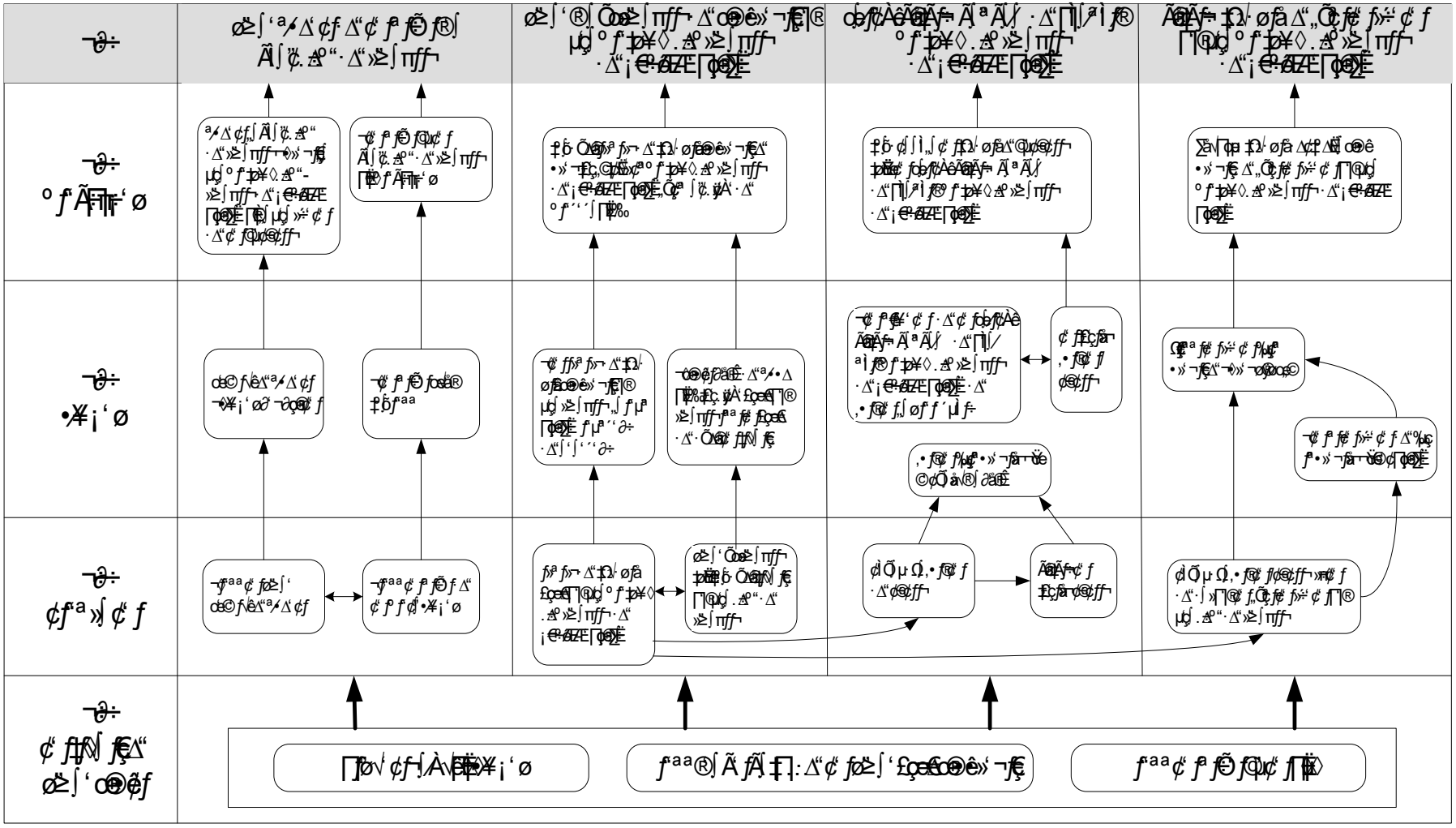

4. ตารางความเชื่อมโยงแผนปฏิบัติราชการของมหาวิทยาลัย กับแผนปฏิบัติราชการของสำนักศิลปะและวัฒนธรรม

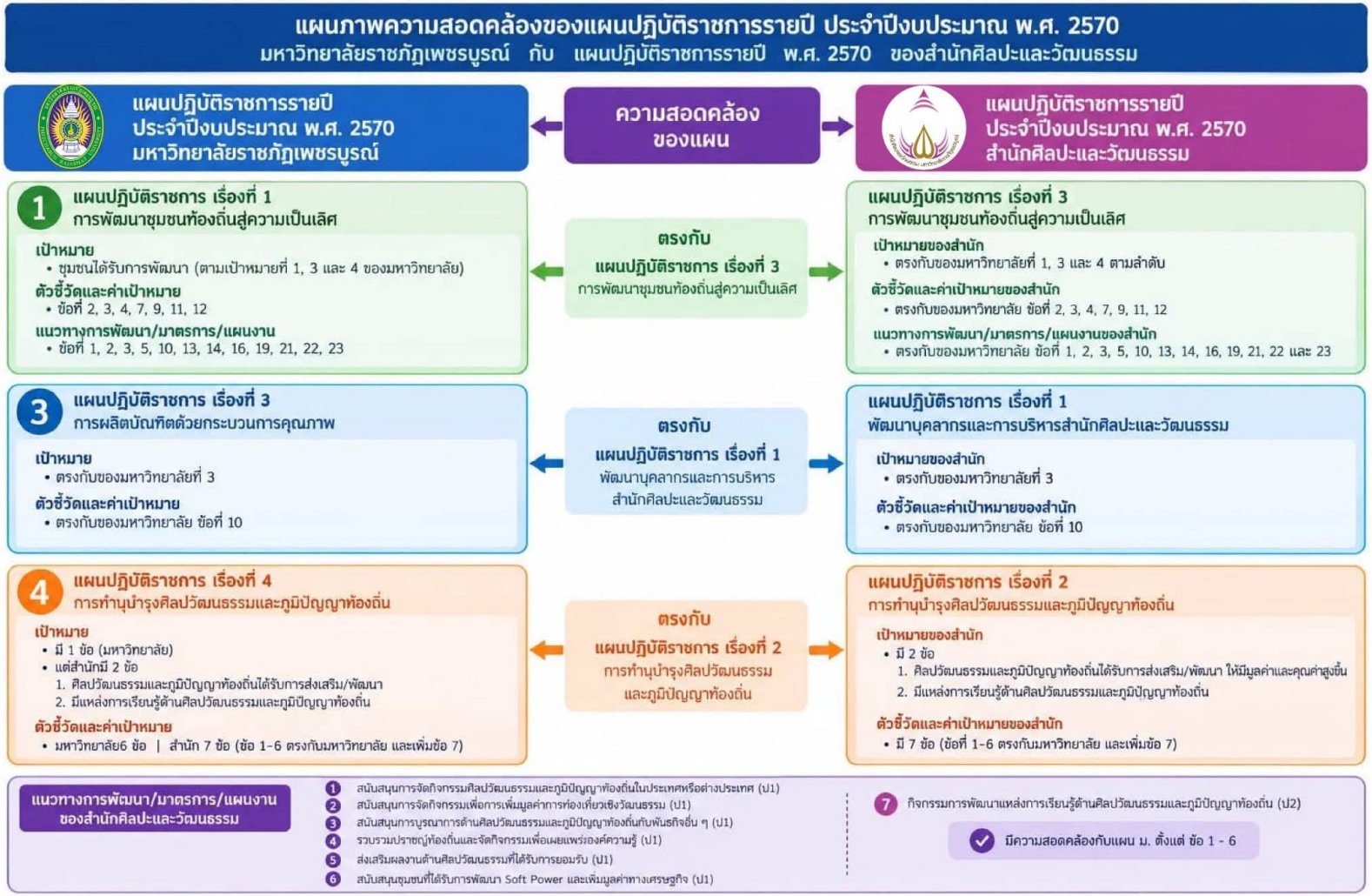

5. แผนปฏิบัติราชการ (Strategy Map) ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566 – 2570) ของสำนักศิลปะและวัฒนธรรม

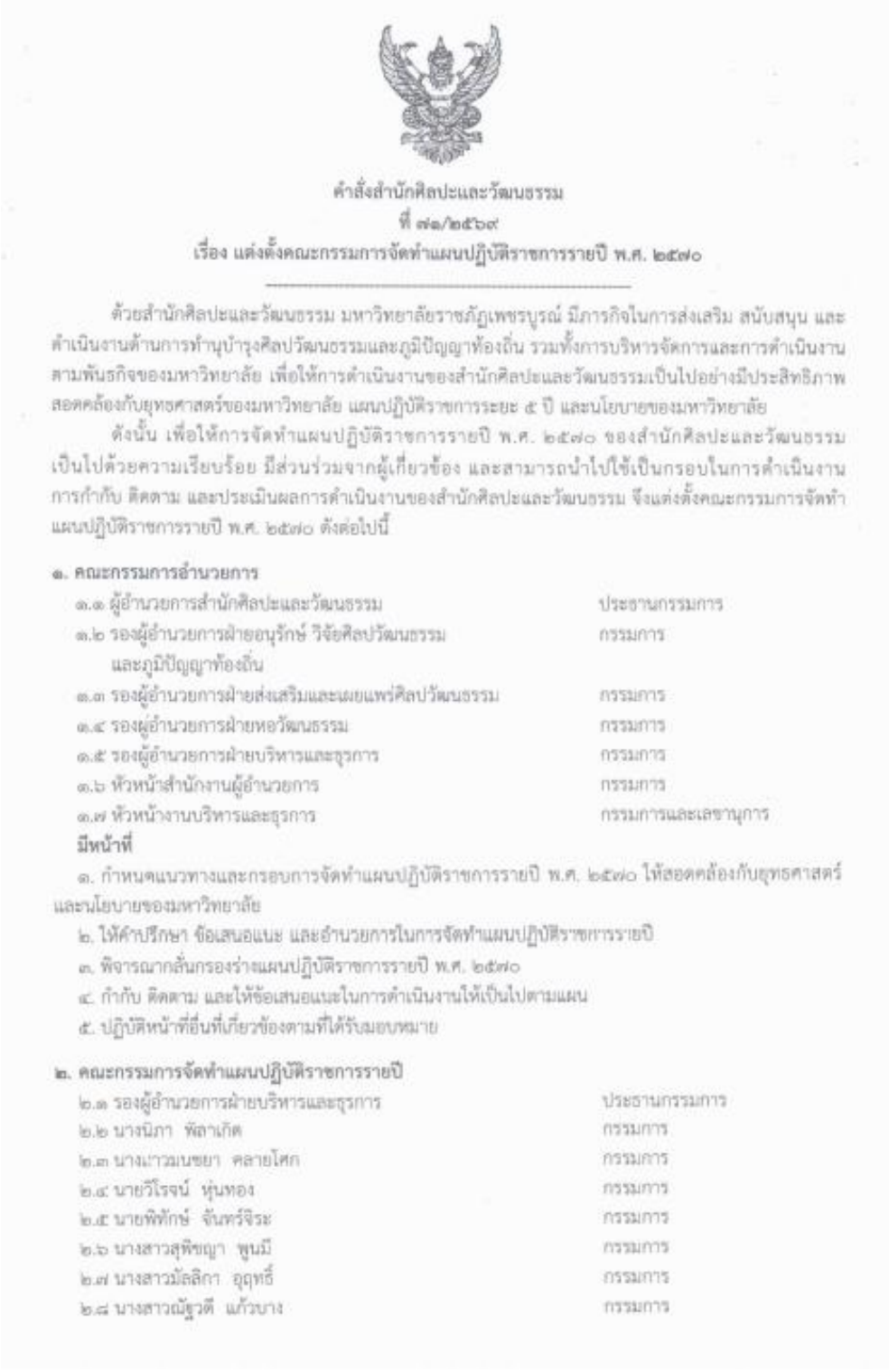
สำนักศิลปะและวัฒนธรรมเป็นแหล่งอนุรักษ์ ส่งเสริม เผยแพร่ และให้บริการวิชาการทางด้านประเพณี ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

6. แผนภาพความสอดคล้องของแผนปฏิบัติราชการรายปี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2570

7. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำแผนปฏิบัติราชการรายปี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2570 สำนักศิลปะและวัฒนธรรม

คำสั่งสำนักศิลปะและวัฒนธรรม
ที่ ๗๑/๒๕๖๙
เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำแผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๗๐

ด้วยสำนักศิลปะและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ มีภารกิจในการส่งเสริม สนับสนุน และดำเนินงานด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น รวมทั้งการบริหารจัดการและการดำเนินงานตามพันธกิจของมหาวิทยาลัย เพื่อให้การดำเนินงานของสำนักศิลปะและวัฒนธรรมเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย แผนปฏิบัติราชการระยะ ๕ ปี และนโยบายของมหาวิทยาลัย

ดังนั้น เพื่อให้การจัดทำแผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๗๐ ของสำนักศิลปะและวัฒนธรรม เป็นไปด้วยความเรียบร้อย มีส่วนร่วมจากผู้เกี่ยวข้อง และสามารถนำไปใช้เป็นกรอบในการดำเนินงาน การกำกับ ติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานของสำนักศิลปะและวัฒนธรรม จึงแต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำแผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๗๐ ดังต่อไปนี้

๑. คณะกรรมการอำนวยการ

๑.๑ ผู้อำนวยการสำนักศิลปะและวัฒนธรรม	ประธานกรรมการ
๑.๒ รองผู้อำนวยการฝ่ายอนุรักษ์ วิจัยศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น	กรรมการ
๑.๓ รองผู้อำนวยการฝ่ายส่งเสริมและเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม	กรรมการ
๑.๔ รองผู้อำนวยการฝ่ายหอวัฒนธรรม	กรรมการ
๑.๕ รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารและธุรการ	กรรมการ
๑.๖ หัวหน้าสำนักงานผู้อำนวยการ	กรรมการ
๑.๗ หัวหน้างานบริหารและธุรการ	กรรมการและเลขานุการ

มีหน้าที่

๑. กำหนดแนวทางและกรอบการจัดทำแผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๗๐ ให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์และนโยบายของมหาวิทยาลัย

๒. ให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะ และอำนวยการในการจัดทำแผนปฏิบัติราชการรายปี

๓. พิจารณากลั่นกรองร่างแผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๗๐

๔. กำกับ ติดตาม และให้ข้อเสนอแนะในการดำเนินงานให้เป็นไปตามแผน

๕. ปฏิบัติหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้องตามที่ได้รับมอบหมาย

๒. คณะกรรมการจัดทำแผนปฏิบัติราชการรายปี

๒.๑ รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารและธุรการ	ประธานกรรมการ
๒.๒ นางนิภา พัฒาเกิด	กรรมการ
๒.๓ นางเกวลินขยา คลายโศก	กรรมการ
๒.๔ นายวิโรจน์ หุ่นทอง	กรรมการ
๒.๕ นายพิทักษ์ จันทร์จิระ	กรรมการ
๒.๖ นางสาวสุพิชญา พูนมี	กรรมการ
๒.๗ นางสาวมัลลิกา อุฤทธิ์	กรรมการ
๒.๘ นางสาวณัฐวดี แก้วบาง	กรรมการ

๒.๙ นางสาวจิรภา เหมือนพิมทอง กรรมการ
๒.๑๐ นางสาวชุติกาญจน์ พุฒตรง กรรมการ
๒.๑๑ นางสาวปวีณา บัวบาง กรรมการและเลขานุการ

มีหน้าที่

๑. รวบรวมและศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำแผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๗๐
๒. วิเคราะห์นโยบาย ยุทธศาสตร์ แผนปฏิบัติราชการระยะ ๕ ปี และแผนที่เกี่ยวข้องของมหาวิทยาลัย เพื่อนำมาใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผน
๓. วิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอกของสำนักศิลปะและวัฒนธรรม เพื่อประกอบการจัดทำแผน
๔. รวบรวมข้อเสนอ โครงการ และกิจกรรมจากผู้รับผิดชอบงานต่าง ๆ เพื่อจัดทำแผนปฏิบัติราชการรายปี
๕. จัดทำรายละเอียดโครงการ/กิจกรรม เป้าหมาย ตัวชี้วัด งบประมาณ และระยะเวลาดำเนินงานให้สอดคล้องกับแผน
๖. จัดทำร่างแผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๗๐ ของสำนักศิลปะและวัฒนธรรม
๗. ตรวจสอบความถูกต้อง ความสอดคล้อง และความเชื่อมโยงของโครงการ/กิจกรรมกับยุทธศาสตร์และตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้อง
๘. ปรับปรุงแก้ไขร่างแผนปฏิบัติราชการตามข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
๙. จัดทำรูปเล่มแผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๗๐ เพื่อเสนอผู้บริหารพิจารณาให้ความเห็นชอบ
๑๐. ปฏิบัติหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำแผนปฏิบัติราชการรายปีตามที่ได้รับมอบหมาย

๓. คณะกรรมการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามแผน

๓.๑ รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารและธุรการ ประธานกรรมการ
๓.๒ นางนิภา พิลาเกิด กรรมการ
๓.๓ นายวิโรจน์ พุ่นทอง กรรมการ
๓.๔ นายพิทักษ์ จันทร์จิระ กรรมการ
๓.๕ นางสาวปวีณา บัวบาง กรรมการและเลขานุการ

มีหน้าที่

๑. กำกับ ติดตาม และรวบรวมผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติราชการรายปี
๒. ติดตามผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัด เป้าหมาย และการใช้จ่ายงบประมาณ
๓. วิเคราะห์ปัญหา อุปสรรค และปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินงานตามแผน
๔. จัดทำรายงานผลการดำเนินงานตามแผนเสนอต่อผู้บริหารตามระยะเวลาที่กำหนด
๕. เสนอแนวทางการปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมายของแผน
๖. ปฏิบัติหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้องตามที่ได้รับมอบหมาย

ทั้งนี้ ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบ เพื่อให้การจัดทำแผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๗๐ ของสำนักศิลปะและวัฒนธรรม เป็นไปด้วยความเรียบร้อย มีประสิทธิภาพ และบรรลุวัตถุประสงค์ของทางราชการ

สั่ง ณ วันที่ ๒๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๙

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์จันทร์พิมพ์ มีเปี่ยม)
ผู้อำนวยการสำนักศิลปะและวัฒนธรรม

สำนักศิลปะและวัฒนธรรม
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

83 หมู่ 11 ถนนสระบุรี - หล่มสัก ต. สะเดียง อ.เมือง จ.เพชรบูรณ์ 67000
WWW.PCRU.AC.TH โทรศัพท์ 056-717140